

VEERTIGDAGENTIJD -top - 2025

(ga naar de datum en druk ctrl-toets in en klikken)

ASWOENSDAG, 5 maart 2025

Donderdag 6 maart 2025

Vrijdag 7 maart 2025

Zaterdag 8 maart 2025

Zondag 9 maart 2025 Eerste zondag in de Veertigdagentijd

Maandag 10 maart 2025

Dinsdag 11 maart 2025

Woensdag 12 maart 2025

Donderdag 13 maart 2025

Vrijdag 14 maart 2025

Zaterdag 15 maart 2025

Zondag 16 maart 2025 Tweede zondag in de Veertigdagentijd

Maandag 17 maart 2025 St. Petrus Stoel

Dinsdag 18 maart 2025

Woensdag 19 maart 2025 – Hoogfeest H. Jozef

Donderdag 20 maart 2025

Vrijdag 21 maart 2025

Zaterdag 22 maart 2025

Zondag 23 maart 2025 Derde zondag in de Veertigdagentijd

Maandag 24 maart 2025

Dinsdag 25 maart 2025 Hoogfeest Aankondiging van de Heer, Maria Boodschap

Woensdag 26 maart 2025

Donderdag 27 maart 2025

Vrijdag 28 maart 2025

Zaterdag 29 maart 2025

Zondag 30 maart 2025 Vierde zondag in de Veertigdagentijd

Maandag 31 maart 2025

Dinsdag 1 april 2025

Woensdag 2 april 2025

Donderdag 3 april 2025

Vrijdag 4 april 2025

Zaterdag 5 april 2025

Zondag 6 april 2025 Vijfde zondag in de Veertigdagentijd

Maandag 7 april 2025

Dinsdag 8 april 2025

Woensdag 9 april 2025

Donderdag 10 april 2025

Vrijdag 11 april 2025

Zaterdag 12 april 2025

ASWOENSDAG, 5 maart 2025 [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Joël (2,12-18)

Zo spreekt God de Heer: "Keert tot Mij terug, van ganser harte, met vasten, met geweene en met rouwklacht. Scheurt uw hart en niet uw kleren, keert terug tot de Heer uw God, want genadig is Hij en barmhartig, lankmoedig en vol liefde, en Hij heeft spijt over het onheil." Wie weet, keert Hij terug en krijgt Hij spijt en laat dan zegen achter zich, een meeloffer en een plengoffer voor de Heer uw God!

"Blaast de bazuin op de Sion, kondigt een heilige vastentijd af, roept een plechtige samenkomst bijeen! Verzamelt het volk, belegt een heilige bijeenkomst, brengt de oudsten samen en verzamelt ook de kinderen en de zuigelingen; laat de bruidegom zijn kamer verlaten en de bruid haar bruidsvertrek. Laat tussen de voorhal en het altaar de priesters, die de dienst van de Heer verrichten, wenen en zeggen: Spaar uw volk, Heer, laat niet met uw erfdeel spotten, laat niet de heidenen het overheersen. Moet men onder de volken zeggen: Waar blijft hun God?" Toen is de Heer voor zijn land opgekomen en heeft Hij zijn volk gespaard.

Tweede lezing uit de Tweede brief aan de Korintiërs (5, 20 - 6, 2)

Broeders en zusters, wij zijn gezanten van Christus, God roept u op door ons woord. Wij smeken u in Christus' naam: laat u met God verzoenen! Hem die geen zonde heeft gekend, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij door Hem Gods eigen heiligheid zouden worden. Als Gods medewerkers sporen wij u aan: zorgt dat ge zijn genade niet tevergeefs ontvangt. Hij zegt immers: "Op de gunstige tijd heb Ik u verhoord, op de dag van het heil ben Ik u te hulp gekomen." Nu is er die gunstige tijd, vandaag is het de dag van het heil.

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs (6, 1-6 + 16-18)

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: "Denkt er om: beoefent uw gerechtigheid niet voor het oog van de mensen om de aandacht te trekken; anders hebt gij geen recht op loon bij uw Vader die in de hemel is. Wanneer gij dus een aalmoes geeft, bazuin het dan niet voor u uit, zoals de huichelaars doen in de synagoge en op straat, opdat zij door de mensen geprezen worden. Voorwaar Ik zeg u: Zij hebben hun loon al ontvangen. Als gij een aalmoes geeft, laat uw linkerhand dan niet weten, wat uw rechter doet, opdat uw aalmoes in het verborgene blijve en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u vergelden. Wanneer gij bidt, gedraagt u dan niet als de schijnheiligen, die graag in de synagogen en op de hoeken van de straten staan te bidden om op te vallen bij de mensen; voorwaar Ik zeg u: Zij hebben hun loon al ontvangen! Maar als gij bidt, ga dan in uw binnenkamer, sluit de deur achter u en bidt tot uw Vader die in het verborgene is en uw Vader die in het verborgene ziet, zal het u vergelden. Wanneer gij vast, zet dan geen somber gezicht zoals de schijnheiligen; zij verstrakken hun gezicht om de mensen te tonen dat zij aan het vasten zijn. Voorwaar, Ik zeg u: Zij hebben hun loon al ontvangen. Maar als gij vast, zalft dan uw hoofd en wast uw gezicht, om niet aan de mensen te laten zien dat gij vast, maar vast voor uw Vader die in het verborgene is en uw Vader die in het verborgene ziet, zal het u vergelden."

Overweging

Verzamel het volk, beleg een heilige bijeenkomst, breng de oudsten samen (Joël 2,16)

Valt het u ook op hoe indringend deze woorden klinken? Een invasie van sprinkhanen bedreigt Israël en de profeet Joël maakt bekend dat dit Gods oordeel is over hun zonde. Daarom roept hij het volk bijeen in de tempel zodat ze samen de Heer kunnen zoeken, berouw kunnen tonen en voorbede doen.

En op dezelfde dag waarop deze oproep klinkt voor een publieke manifestatie van gebed en inkeer, zegt de evangelielezing dat wij niemand moeten laten weten dat we bidden, vasten en aalmoezen geven. Jezus wil dat we die dingen in stilte doen om niet gelijk te worden aan "de schijnheiligen" (Matteüs 6,2).

Als we deze beide lezingen combineren, ontdekken we een routekaart voor de hele Veertigdagentijd. Voor deze periode, waarin we worden uitgenodigd de Heer beter te leren kennen, geeft onze hemelse Vader ons aanwijzingen hoe we dat precies moeten doen. Allereerst, zegt Jezus ons in het evangelie, moeten we in stilte onze eigen besluiten nemen en persoonlijk tijd doorbrengen in gebed. Maar tegelijkertijd zegt de eerste lezing ons hoe belangrijk het is dat we in de Veertigdagentijd bij elkaar komen, om als volk de Heer te zoeken, onze reisdoelen met elkaar te bespreken en elkaar onderweg te bemoedigen. Hoe kunt u anderen ontmoeten in deze tijd? De mogelijkheden zijn talrijk. U kunt met een klein groepje samenkomen om de lezingen van de zondag voor te bespreken. U kunt met uw huisgenoten overeenkomen dat u samen gaat vasten of een dag in de week een eenvoudiger maal gaat nuttigen, zodat u wat meer tijd hebt om samen te bidden. Wie weet brengt God jullie in contact met iemand die jullie kan aanmoedigen in jullie wandel met Hem. Waar u ook voor kiest, u mag weten dat Jezus u in deze tijd roept. Hij wil wonderen doen in het leven van ieder van ons!

Gebed

Vader, dank U dat U luistert naar de noodkreet van Uw volk. Wijs me alstublieft de weg om Jezus te vinden, zowel in mijn persoonlijk gebed als wanneer ik met anderen samenkom om te bidden. Amen. [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Deuteronomium (30,15-20)

Mozes nam het woord en sprak tot het volk: "Ik houd u vandaag het leven en het geluk voor, maar ook de dood en het ongeluk. Als gij luistert naar de geboden van de Heer uw God, die ik u heden geef, als gij de Heer uw God bemint, zijn wegen gaat en zijn geboden, voorschriften en bepalingen nakomt, dan zult gij leven en talrijk worden en zal de Heer uw God u zegenen in het land dat ge in bezit gaat nemen. Maar als uw hart afdwaalt, als ge niet luistert en u laat verleiden, zodat gij u voor andere goden neerbuigt en die vereert, dan kondig ik u heden aan, dat gij zult omkomen en dat ge niet lang zult leven op de grond, die ge na de overtocht van de Jordaan in bezit gaat nemen. Ik neem heden de hemel en de aarde tot getuigen tegen u. Leven en dood houd ik u voor, zegen en vloek. Kies dan het leven, dan zult gij met uw nakomelingen het leven bezitten, door de Heer uw God te beminnen, naar Hem te luisteren en aan Hem gehecht te blijven. Want daarvan hangt het af, of gij zult leven en of gij lang zult wonen op de grond, die de Heer aan uw vaders, aan Abraham, Isaak en Jakob onder ede heeft toegezegd."

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (9,22-25)

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: "De Mensenzoon moet veel lijden en door de oudsten, hogepriesters en schriftgeleerden verworpen worden, maar na ter dood te zijn gebracht, zal Hij op de derde dag verrijzen." Maar tot allen sprak Hij: "Wie mijn volgeling wil zijn, moet Mij volgen door zichzelf te verloochenen en elke dag opnieuw zijn kruis op te nemen. Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen. Maar wie zijn leven verliest om Mijnentwil, die zal het redden. Wat voor nut heeft het voor een mens heel de wereld te winnen, als hij zichzelf hierdoor zijn ondergang en dood berokkent?"

Overweging

Kies dan het leven. . . (Deuteronomium 30,19)

De Israëlieten stonden op het punt het Beloofde Land binnen te gaan. Aan veertig jaar wachten en zwerven was eindelijk een eind gekomen en Mozes bereidde het volk voor op de volgende fase in zijn geschiedenis. God had beloofd dat Hij zijn volk zou brengen naar een land dat overstroomde van melk en honing, en dat moment was nu aangebroken.

Staan voor de Israëlieten confronteerde Mozes hen met de grootste uitdaging waar ze ooit mee te maken zouden krijgen. Wilden zij kiezen voor het leven door de geboden van de Heer te volgen? Of verkozen zij de dood door hun eigen wegen te gaan en die van de volken om hen heen?

Deze uitdaging kwam niet uit de lucht vallen. Mozes had hen er al vaak aan herinnerd wat de Heer allemaal voor hen gedaan had. Hij herinnerde hen eraan hoe God hen had bevrijd uit Egypte en hen ook daarna was blijven beschermen. Hij sprak over het manna dat er elke morgen weer was, en kwakkels elke avond. Hij merkte op dat zelfs hun kleren niet waren versleten zolang ze in de woestijn rondzwierven! Maar nu was de tijd gekomen dat het volk zijn erfenis moest aanvaarden en ervoor moest kiezen om onder Gods bescherming te leven. Het manna zou stoppen, en ook de kwakkels. Het was tijd voor hen om zelf te kiezen voor de weg van gelovige gehoorzaamheid, voor het leven dat God hun aanbood.

Vandaag staat de Heer voor ons, zoals Mozes voor het volk stond, en biedt ons dezelfde roeping en dezelfde belofte aan. Hij staat aan de deur van ons hart en vraagt ons te kiezen voor het leven, en niet voor de dood. Hij houdt zoveel van ons dat Hij het beloofde land van de hemel voor ons heeft geopend. En dat niet alleen, Hij geeft ons hier en nu al een voorsmaak van dat beloofde land. Hij heeft ons elke gave en zegen gegeven die we nodig hebben om elke dag verder te wandelen, vervuld van zijn liefde en vrede.

De keuze is aan ons. Het is helemaal aan ons om te kiezen voor leven of dood. Is het niet wondermooi dat de Heer ons zoveel wil geven?

Gebed

Vader, U bent de maker van het leven. Ik wil U vandaag ontvangen. Ik wil U volgen en luisteren naar Uw stem. Dank U dat U me roept en me vervult met Uw oneindige liefde. Amen. [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Jesaja (58, 1-9)

Zo spreekt God de Heer: “Roep het luide uit, houd u niet in, laat uw stem schallen als een trompet; en openbaar mijn volk zijn overtredingen, het huis van Jakob zijn zonden. Zeker, zij raadplegen Mij van dag tot dag, beijveren zich om mijn wil te kennen, als waren zij een volk dat gerechtigheid oefent, en de wet van zijn God niet veracht. Zij vragen Mij om gerechte vonnissen, hunkeren naar de tegenwoordigheid van hun God. Wij vasten, waarom ziet Gij het niet? Wij vernederen ons, waarom slaat Gij er geen acht op? Zie, terwijl gij vast, zijt gij uit op eigen gewin en buit gij uw arbeiders uit. Het is met twist en ruzie dat gij vast, en driftig slaat gij met de vuist. Als gij zo moet vasten vindt uw gebed in de hemel geen gehoor. Is dit soms een vasten wat Mij behaagt, is zo de dag dat de mens zich vernederen moet: het hoofd laten hangen als een riet, op zak en as zich neerleggen? Noemt gij dat vasten, noemt gij dat soms de dag aan de Heer aangenaam? Het vasten dat Ik wens is dit: zondige boeien slaken, de bomen van het juk verbreken, de verdrukten in vrijheid laten gaan, elk juk in stukken slaan, uw brood verdelen met de hongerigen, de dakloze zwervers opnemen in uw huis, de naakten die gij ziet kleden, en u niet afkeren van uw eigen vlees. Dan zal uw licht stralen als de dageraad, uw genezing zal voorspoedig zijn; uw gerechtigheid zal voor u uitgaan, de glorie van de Heer u op de voet volgen. Wanneer gij dan tot de Heer bidt zal Hij u verhoren, wanneer gij dan tot Hem roept zal Hij antwoorden: Hier ben Ik!”

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs (9, 14-15)

Op zekere dag kwamen de leerlingen van Johannes tot Jezus met de vraag: “Waarom vasten wij en de Farizeeën wel, maar uw leerlingen niet?” Jezus sprak tot hen: “De vrienden van de bruidegom kunnen toch niet bedroefd zijn, zolang de bruidegom bij hen is? Er zullen dagen komen, dat de bruidegom van hen is weggenomen; dan zullen zij vasten.”

Overweging

Kom ons te hulp, o Heer!

Heer, open onze ogen voor de tegenstrijdigheden om ons heen en binnen in ons. Help ons onze tegenstrijdigheden te zien, zoals U dat lang geleden deed met de Israëlieten. U herkende de leegheid van het vasten van uw volk en riep hen op zo te vasten dat hun harten veranderden – zodat zij zich gingen bekommeren om de arme, vergeten en zwakke mensen. Kom Heer, en doe hetzelfde voor ons! Geef ons een hart dat niet alleen maar verlangt naar uw zegeningen, maar dat ook bereid is uw wil te doen. Leer ons het soort vasten dat U behaagt en dat ons vervult van medelijden met mensen die leven onder de druk van zonde of onrecht. Bevrijd ons van de hoogmoedige gedachte dat wij de waarheid bezitten, en geef ons een hart dat brandt van verlangen om uw waarheid door te geven. Geef ons kansen om mensen te vertellen over uw rijk en help ons die kansen aan te grijpen.

O Heer, geef dat ons vasten niet beperkt blijft tot één dag van fysieke onthouding tegenover vele dagen van genot! Help ons ook om voortdurend te bidden, zodat ons hart meer op het uwe gaat lijken. Reinig onze ogen zodat we U kunnen zien in onze familieleden, onze burens en onze collega's. Ontsteek uw vuur in onze geest zodat we oprecht gaan houden van verwarde en vernederde mensen en gaan werken aan gerechtigheid.

Hemelse Vader, stuur ons erop uit in de naam van Jezus, uw Zoon, om hongerigen te eten te geven en daklozen onderdak. Laat ons zien hoe we kunnen helpen op praktische manieren, en niet alleen maar gevoelsmatig. Leer ons eenvoudiger te leven, zodat we niet alleen iets kunnen missen van wat we over hebben, maar in staat zijn om van heel ons bezit te delen met minder bedeelden. Haal de oogkleppen weg die ons afschermen van de gewonde, behoeftige en eenzame mensen om ons heen. Help ons al uw kinderen te zien zoals U ze ziet, en van ze te houden zoals U van ze houdt.

Heer, help ons! Maaltijden overslaan heeft alleen maar zin als dat gepaard gaat met daden van barmhartigheid. En onze daden van barmhartigheid missen effect als ze niet gepaard gaan met gebed. Schenk ons wijsheid om die offers aan tijd, voedsel en geld te brengen waardoor uw mensen worden gezegend en uw koninkrijk wordt gebouwd.

Gebed

Heer, mag ik een zegen zijn voor anderen wanneer ik Uw waarheid doorgeef en Uw gaven met hen deel. Amen.

[-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Jesaja (58, 9-14)

Zo spreekt God de Heer: “Wanneer jij uit uw midden de onderdrukking verwijdt en de dreigende vingers en de kwaadsprekerij, wanneer jij uw hart voor de hongerige opent en de mistroostige verzadigt, dan straalt uw licht in de duisternis, dan wordt uw nacht als de middag. Dan zal de Heer u blijven geleiden; Hij zal u in dorre streken verzadigen en aan uw gebeente zal Hij kracht geven. Als een gesproeide tuin zult ge dan worden, als een bron, waarvan het water nooit wegblijft. Dan bouwt jij de oude ruïnes weer op en herstelt jij de fundamenten van vroeger. ‘De bressendichter’ zal men u noemen, ‘degene die weer leven brengt in de straten.’ Wanneer jij op de sabbat geen reis meer onderneemt en op mijn heilige berg niet langer uw voordeel najaagt, wanneer jij de sabbat uw vreugde noemt en de heilige dag van de Heer eerbiedigt, wanneer jij die dag in ere houdt door niet uw zaken na te gaan en niet uw voordeel te zoeken en geen handel te drijven, dan zult jij vreugde vinden in de Heer; dan voer Ik u alle bergen van de aarde over en laat Ik u genieten van het erfdeel van Jakob, uw vader.” Waarlijk, door de mond van de Heer is dit woord gesproken!

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (5, 27-32)

In die tijd, bij het tolhuis gekomen, richtte Jezus zijn blik op een tollenaar die daar zat, een zekere Levi. Hij zei tot hem: “Volg Mij.” De man stond op, liet alles achter en volgde Hem. Levi nu bood Hem in zijn huis een groot feestmaal aan, waarbij onder anderen talrijke tollenaars met hen aanlagen. De Farizeeën, met name de schriftgeleerden onder hen, morden daarover tegen zijn leerlingen: “Waarom - zeiden ze - eet en drinkt jij met tollenaars en zondaars?” Maar Jezus nam het woord en sprak: “Niet de gezonden hebben een dokter nodig, maar de zieken. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen maar om zondaars te roepen, opdat ze zich bekeren.”

Overweging

Hebt u ook wel eens gehoord van het begrip “wellness”? Hierbij gaat het erom een levensstijl te ontwikkelen die bijdraagt aan uw gezondheid en die u minder gevoelig maakt voor ziekten. Een goed wellness-programma omvat een uitgebalanceerd dieet, geregelde oefeningen, de juiste vitaminesupplementen en regelmatige lichamelijke controles – allemaal met de bedoeling om de hele mens nu op een vriendelijke manier te behandelen om te voorkomen dat u later met ziektes te maken krijgt.

Wat heeft dat te maken met de evangelielezing van vandaag? Wel, Jezus zei tegen de Farizeeën en schriftgeleerden: “Gezonde mensen hebben geen dokter nodig, maar zieke wel” (Lucas 5,31). Omdat hij omging met prostituees en andere opvallende zondaars, was Levi waarschijnlijk geestelijk “ziek.” Dus was het alleen maar vanzelfsprekend dat Jezus, de goddelijke geneesheer, zich met hem bezighield.

Niet al Jezus’ leerlingen waren er zo slecht aan toe. Andreas bijvoorbeeld was een toegewijd volgeling van Johannes de Doper voordat hij Jezus ontmoette. En Jakobus en Johannes waren vermoedelijk hardwerkende vissers en gelovige Joden met hart voor hun familie. Hoogstwaarschijnlijk waren deze mannen geestelijk goed in vorm. Maar ze volgden Jezus omdat ze inzagen hoezeer zijn geestelijke medicijn hen kon helpen een nog vollediger, gezonder leven te leiden.

Hoe gezond bent u, geestelijk gezien? Misschien valt u niet in de categorie van de “grote zondaars” waartoe iemand als Levi lijkt te behoren; dan hebt u geen ingrijpende operatie nodig. Maar hoe staat het met die knagende steken en pijnlijke gevoelens die worden veroorzaakt door angst, wrok of “geringe” overtredingen van Gods geboden? Geen van ons is helemaal gezond. We hebben op de een of andere manier allemaal Jezus’ genezende aanraking nodig. En daarom doen we er allemaal goed aan een geestelijk wellness-programma volgen.

Hoe zou zo’n programma eruit kunnen zien? In plaats van om vitamines, vraagt het om een dagelijkse dosis gebed en schriftlezing om ons de energie te geven die we nodig hebben om op de Heer gericht te blijven. Het zou ook oefening vergen – de oefening van onze wil om alles toe te laten wat goed voor ons is en alles af te wijzen wat slecht is. Het houdt ook een vast dieet in van het lichaam en bloed van Christus om ons vervuld te houden van Jezus’ leven en ons verbonden te houden met onze broeders en zusters in de Kerk. Waarom gaat u dan niet vanaf vandaag meedoen met het wellness-centrum van de Heer? U zult er geen spijt van hebben.

Gebed

Heer Jezus, U bent de arts van mijn ziel. Vernieuw mij in Uw liefde zodat ik het leven voluit kan vieren. Amen.

Zondag 9 maart 2025 Eerste zondag in de Veertigdagentijd [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Deuteronomium (26, 4-10)

In die dagen sprak Mozes tot het volk: “De priester neemt dan de korf van u aan en zet hem voor het altaar van de Heer uw God. Dan moet gij, staande voor de Heer uw God, zeggen: Mijn vader was een zwervende Arameeër. Hij is met een klein getal mensen naar Egypte gegaan en, terwijl hij daar als vreemdeling verbleef, een groot, machtig, talrijk volk geworden. Toen de Egyptenaren ons slecht behandelden, ons verdrukten en ons harde slavenarbeid oplegden, hebben wij tot de Heer, de God van onze vaders, geroepen. En De Heer heeft ons verhoord en zich onze vernedering, ons zwoegen en onze verdrukking aangetrokken. Hij heeft ons uit Egypte geleid met sterke hand, met uitgestrekte arm, onder grote verschrikkingen, tekenen en wonderen. Hij heeft ons naar deze plaats gebracht en ons dit land geschonken, een land van melk en honing. Daarom breng ik nu de eerste vruchten van de grond, die Gij, De Heer, mij hebt geschonken.” En Mozes voegde eraan toe: “Dan moet ge die voor de Heer uw God neerleggen en u voor Hem neerbuigen.”

Tweede lezing uit de brief aan de Romeinen (10, 8-13)

Dit zegt de Schrift: “het woord is vlak bij, het is in uw mond, het is in uw hart”: het woord namelijk van het geloof, dat wij verkondigen. Want als uw mond belijdt, dat Jezus de Heer is, en uw hart gelooft, dat God Hem van de doden heeft opgewekt, zult gij gered worden. Het geloof van uw hart brengt de gerechtigheid en de belijdenis van uw mond het heil. Zo zegt het de Schrift: “Niemand die in Hem gelooft zal worden teleurgesteld.” Er bestaat geen verschil tussen Jood en heiden. Zij hebben allen dezelfde Heer, rijk aan gaven voor allen die Hem aanroepen. Want alwie de naam van de Heer aanroept zal gered worden.

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (4, 1-13)

In die tijd ging Jezus, vervuld van de heilige Geest, weg van de Jordaan. Hij werd door de Geest naar de woestijn gevoerd, waar Hij veertig dagen verbleef en door de duivel op de proef werd gesteld. Gedurende die dagen at Hij niets en toen ze voorbij waren, kreeg Hij honger. De duivel zei nu tot Hem: ' Als Gij de Zoon van God zijt, beveel dan aan die steen daar, dat hij in brood verandert. ' Jezus gaf ten antwoord: ' Er staat geschreven: De mens leeft niet van brood alleen. ' Daarop voerde de duivel Hem omhoog en toonde Hem in een oogwenk alle koninkrijken der wereld, en de duivel sprak tot hem: ' Ik zal u alle macht geven over deze heerlijke gebieden, want ze zijn mij geschonken en ik geef ze aan wie ik wil. Als Gij dus in aanbidding voor mij neervalt, zal het in zijn geheel van U zijn. ' Toen antwoordde Jezus hem: ' Er staat geschreven: De Heer uw God zult Gij aanbidden en Hem alleen dienen. ' Daarna bracht de duivel Hem naar Jeruzalem, plaatste Hem op de bovenbouw van een tempelpoort en sprak tot Hem: ' Als Gij de zoon van God zijt, werp U dan vanaf deze plaats naar beneden; want er staat geschreven: Aan zijn engelen zal Hij omtrent U het bevel geven U te beschermen en zij zullen U op de handen nemen, opdat Ge uw voet niet zult stoten aan een steen. ' Maar Jezus gaf hem ten antwoord: ' Er is gezegd: Gij zult de Heer uw God niet op de proef stellen. ' Toen gaf de duivel al zijn pogingen om Hem te verleiden op en verwijderde zich van Hem tot de vastgestelde tijd.

Overweging

Want als uw mond belijdt dat Jezus de Heer is, en uw hart gelooft dat God Hem van de doden heeft opgewekt, zult gij gered worden. (Romeinen 10,9)

Elke zondag bij de Eucharistieviering belijden we in het openbaar wat we geloven. Als we de geloofsbelijdenis uitspreken, zeggen we openlijk dat we geloven in de Drievuldigheid, in de maagdelijke geboorte, in Jezus' dood en opstanding. We spreken ons geloof uit dat de Kerk één, heilig, katholiek en apostolisch is. We vestigen onze hoop op het eeuwige leven. Ja, elke zondag belijden we inderdaad met onze mond dat “Jezus de Heer is” (Romeinen 10,9). Maar, geloven met ons hart, hoe staat het daarmee? De Schrift zegt dat het hart het middelpunt van ons wezen is. Het is de plaats waar onze diepste verlangens wonen, maar ook de plaats waar we de belangrijkste beslissingen nemen. Geloven met ons hart betekent dus dat we besluiten ons over te geven aan de Heer die voor ons is gestorven en verrezen. Het betekent dat we de Heer liefhebben en besluiten zijn wegen te volgen. Elke keer wanneer we tijdens de Eucharistieviering de geloofsbelijdenis uitspreken, kunnen we ook peilen hoezeer we in ons hart overtuigd zijn van de woorden die we spreken. In de vroege Kerk waren de christenen bereid er hun leven voor te geven, voor het belijden met hun lippen en het geloven met hun hart. Zoveel betekende het geloof voor hen. Vandaag de dag staan we voor soortgelijke uitdagingen. Ons leven mag dan niet op het spel staan, maar ons hart wel. Komen we voor ons geloof uit in deze wereld? Of laten we ons door de wereld voorschrijven hoe we mogen geloven? Zorg ervoor dat u, wanneer u vandaag de geloofsbelijdenis uitspreekt bij de Eucharistieviering, hem zowel uiterlijk met uw lippen uitspreekt als innerlijk met uw hart. Zeg tegen de Heer: “Ik geloof in U. Ik vertrouw op U met heel mijn hart. Dank U voor alles wat U voor mij hebt gedaan.” Hoe meer u van deze geloofsbelijdenis in uw hart hebt, hoe meer u uw geloof zult zien groeien. En wanneer uw geloof toeneemt, zult u ontdekken dat u meer medeleven, meer liefde en meer ijver bezit om Jezus te delen met de mensen in uw omgeving.

Gebed

Kom Heer, en versterk mijn geloof in deze Veertigdagentijd. Ik wil U beter kennen en U beter dienen. Amen.

[-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Leviticus (19,1-2. 11-18)

De HEER sprak tot Mozes: “Zeg tot heel de gemeenschap van de Israëlieten: Wees heilig, want Ik, de HEER uw God, ben heilig. Gij moogt elkaar niet bestelen, niet beliegen en niet bedriegen. Gij moogt mijn naam niet gebruiken voor meened, want dan ontwijdt ge de naam van uw God. Ik ben de HEER. Gij moogt uw naaste niet uitbuiten en hem in niets tekort doen. Wat een dagloner verdient moogt ge niet vasthouden tot de volgende morgen. Gij moogt een dove niet vervloeken en een blinde niets in de weg leggen, waarover hij struikelen kan. Ge moet ontzag hebben voor uw God. Ik ben de HEER. Wees niet partijdig bij het rechtspreken: begunstig de arme niet en zie de rijke niet naar de ogen. Spreek rechtvaardig recht over uw volksgenoten. Strooi geen lasterpraat rond over elkaar en sta uw naaste niet naar het leven. Ik ben de HEER. Wees niet haatdragend tegen uw broeder. Wijs elkaar terecht: dan maakt ge u niet schuldig aan de zonde van een ander. Neem geen wraak op een volksgenoot en koester geen wrok tegen hem. Bemin uw naaste als uzelf. Ik ben de HEER.”

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Mattheüs (25,31-46)

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: “Wanneer de Mensenzoon komt in zijn heerlijkheid en vergezeld van alle engelen, dan zal Hij plaats nemen op zijn troon van glorie. Alle volken zullen vóór Hem bijeengebracht worden en Hij zal ze in twee groepen scheiden, zoals een herder een scheiding maakt tussen schapen en bokken. De schapen zal Hij plaatsen aan zijn rechterhand maar de bokken aan zijn linker. Dan zal de Koning tot die aan zijn rechterhand zeggen: Komt, gezegenden van mijn Vader, en ontvangt het Rijk dat voor u gereed is vanaf de grondvesting der wereld. Want Ik had honger, en gij hebt Mij te eten gegeven, Ik had dorst, en gij hebt Mij te drinken gegeven. Ik was vreemdeling, en gij hebt Mij opgenomen, Ik was naakt, en gij hebt Mij gekleed, Ik was ziek, en gij hebt Mij bezocht, Ik was in de gevangenis, en gij hebt Mij bezocht. Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden en zeggen: Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien en U te eten gegeven of dorstig en U te drinken gegeven? En wanneer zagen wij U als vreemdeling en hebben U opgenomen, of naakt en hebben U gekleed? En wanneer zagen we U ziek of in de gevangenis en zijn U komen bezoeken? De Koning zal hun ten antwoord geven: Voorwaar, Ik zeg u: al wat gij gedaan hebt voor een dezer geringsten van mijn broeders hebt gij voor Mij gedaan. En tot die aan zijn linkerhand zal Hij dan zeggen: Gaat weg van Mij, vervloekten, in het eeuwig vuur dat bereid is voor de duivel en zijn trawanten. Want Ik had honger, en gij hebt Mij niet te eten gegeven. Ik had dorst, en gij hebt Mij niet te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling, en gij hebt Mij niet opgenomen, naakt, en gij hebt Mij niet gekleed; Ik was ziek en in de gevangenis en gij zijt Mij niet komen bezoeken. Dan zullen ook zij antwoorden en zeggen: Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien, of dorstig of als vreemdeling, of naakt of ziek, of in de gevangenis, en hebben wij niet voor U gezorgd? Daarop zal Hij hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: alwat gij niet voor een van deze geringsten hebt gedaan hebt gij ook niet voor Mij gedaan. En dezen zullen heengaan naar de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen naar het eeuwig leven.”

Gebed

Bekeer ons, Heer, want Gij alleen zijt onze redding. Laat uw goddelijk woord ons richtsnoer zijn, om met vrucht deze veertigdagen te kunnen beleven. Amen. [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Jesaja (55, 10-11)

Zo spreekt God de Heer: “Zoals de regen en de sneeuw uit de hemel vallen en daar pas terugkeren, wanneer zij de aarde hebben gedrenkt, haar hebben bevrucht zodat zij groen wordt, wanneer zij het zaad aan de zaaier hebben gegeven en het brood aan de eter, zo zal het ook gaan met het woord dat komt uit mijn mond; het keert niet vruchteloos naar Mij terug; het keert pas terug wanneer het mijn wil volbracht heeft en zijn zending heeft vervuld.”

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs (6, 7-15)

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: “Als gij bidt, gebruik dan geen omhaal van woorden, zoals de heidenen, want deze menen dat zij door hun veelheid van woorden verhooring zullen vinden. Volgt hun voorbeeld dus niet na, want voordat gij Hem vraagt, weet uw Vader wat gij nodig hebt. Gij moet daarom zo bidden: Onze Vader die in de hemel zijt, Uw Naam worde geheiligd; Uw Rijk kome, Uw wil geschiede Op aarde zoals in de hemel. Geef ons heden ons dagelijks brood. En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij vergeven hebben aan onze schuldenaren. En leid ons niet in bekoring, maar behoed ons voor het kwaad. Want als gij aan de mensen hun fouten vergeeft, zal uw hemelse Vader ook u vergeven; maar als gij niet vergeeft aan de mensen, zal ook uw hemelse Vader uw fouten niet vergeven.”

Overweging

Er zijn meer dan 474.000 boeken over bidden te koop. En meer dan 23.000 daarvan waren van het type “hoe doe je dat”. Dat is veel leesstof voor als je een gebedsdeskundige wilt worden! Wat een troost dat Jezus de voornaamste punten afdeed in acht korte verzen! Hij maakte het eenvoudig. Bid om uw hemelse Vader te kennen, zijn wil, zijn gaven, zijn vergeving, zijn verlossing en zijn bescherming. En boven aan de lijst staan drie eenvoudige woorden: “Uw koninkrijk kome.”

Jezus leerde ons de Vader te vragen dat zijn eeuwige, onwankelbare, hemelse koninkrijk zich zou mogen uitstrekken tot onze tijdelijke, wankelbare, aardse levens. Dat is goed. Het koninkrijk van God is voor ons bedoeld, niet alleen maar voor Jezus en de engelen! Hij wil dat wij de zegeningen van zijn koninkrijk ervaren zelfs in ons dagelijks leven hier en nu. Door ons op te dragen om het koninkrijk te bidden, zegt Jezus: “Vraag het mijn Vader maar. Richt je hart en je gedachten op het koninkrijk, zodat je steeds wanneer je je tot Hem wendt, kunt vragen: ‘Uw koninkrijk kome.’ “

Soms zien we een glimp van Gods koninkrijk wanneer we iemand genezen of getroost zien worden door het gebed; wanneer we bevrijd worden uit de klauwen van een verslaving, verbittering of schaamte; wanneer we na het Sacrament van Verzoening weten dat we volledig vergeven zijn. Het koninkrijk wordt zichtbaar door de levens van hen die zorg dragen voor de minsten onder ons. We zien het wanneer er gerechtigheid wordt gedaan in onze woonplaats, in onze kerk en in ons land. Wanneer mensen leven in eenheid, eenvoud en vrede, hebben we iets gezien van het koninkrijk van God. Maar hoe veelomvattend het ook is, het koninkrijk van God komt tot stand op basis van een persoonlijke één-op-één relatie – de relatie van een kind met zijn vader. Dat is een relatie van eerbied, ontzag, vertrouwen en vertrouwelijkheid. Het koninkrijk van de wereld roept: “Je bent een persoon met eigen rechten! Wees onafhankelijk! Vertrouw niemand!” Maar burgers van het koninkrijk van God zeggen: “Vader, U bent heilig! Mag uw wil gedaan worden hier en nu!” Daar bidden we om als we zeggen: “Uw koninkrijk kome” – dat we elke dag genezing, bevrijding en gerechtigheid mogen zien; dat we recht, vrede en blijdschap mogen ervaren; en dat we mogen leven met krachtige blijken van de heilige Geest terwijl het koninkrijk baan breekt!

Gebed

Vader, laat Uw koninkrijk komen! Mogen we vandaag allemaal Uw overvloedige gaven ervaren. Amen.

Eerste lezing uit het boek Jona (3, 1-10)

Het woord van de Heer werd tot Jona gericht: “Sta op, ga naar Nineve, de grote stad Nineve, en zeg haar aan wat Ik u te zeggen heb gegeven.” En Jona stond op en ging naar Nineve, zoals de Heer bevolen had. Nineve was een geweldig grote stad; drie dagen had men nodig om er doorheen te trekken. Jona begon de stad in te gaan, één dagreis ver. Toen riep hij: “Veertig dagen nog, en Nineve wordt met de grond gelijk gemaakt!” Maar de Ninevieten zochten hun steun bij God; zij riepen een vasten uit en allen, van groot tot klein, trokken zij boetekleren aan. Het woord van Jona kwam ook de koning van Nineve ter ore; hij stond op van zijn troon, legde zijn staatsiegewaad af, trok een boetekleed aan en zette zich neer in het stof. Hij liet in Nineve omroepen: “Op last van de koning en van zijn rijksgroten! Mensen en dieren, grootvee en kleinvee, zij mogen niets eten, zij mogen niet grazen en geen water drinken. Mensen en dieren moeten zich in boetekleren hullen en uit alle macht tot God roepen; ieder moet terugkomen van zijn heilloze wegen en van de ongerechtigheid, die aan zijn handen kleeft. Wie weet of God dan niet terugkomt op zijn besluit en daar spijt van krijgt; wie weet of Hij niet terugkomt op zijn vlamme toorn, zodat wij niet te gronde gaan!” En God zag wat zij deden; Hij zag hoe zij terugkwamen van hun heilloze wegen. En God kreeg spijt, dat Hij hen met dat onheil bedreigd had. Hij bracht het niet ten uitvoer.

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (11, 29-32)

In die tijd, toen het volk samenstroomde, begon Jezus te spreken: “Dit geslacht is een verdorven geslacht; het verlangt een teken, maar geen ander teken zal het gegeven worden dan het teken van Jona. Zoals namelijk Jona een teken werd voor de Ninevieten, zo zal ook de Mensenzoon het zijn voor dit geslacht. De koningin van het Zuiden zal bij het oordeel opstaan samen met de mensen van dit geslacht en hen veroordelen, want zij kwam van het uiteinde der aarde om te luisteren naar de wijsheid van Salomo; welnu hier is meer dan Salomo. De mensen van Nineve zullen bij het oordeel opstaan samen met dit geslacht en het veroordelen, want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jona: welnu, hier is meer dan Jona.”

Overweging

De Veertigdagentijd wordt in het Engels aangeduid met het woord “Lent”. Dat woord heeft dezelfde Germaanse oorsprong als ons woord “lente.” Het is een prachtig woord dat direct doet denken aan nieuw leven. Maar er zijn nog meer associaties. Bij lente kunnen we ook denken aan de voorjaarschoonmaak – een hele klus die meer en meer in onbruik lijkt te raken. Geen wonder dat de Veertigdagentijd en de lente met elkaar te maken hebben! Net als de lente is ook de Veertigdagentijd een tijd van vernieuwing en nieuw leven, en een tijd om eens flink schoon te maken. Het is een prima gelegenheid om geestelijk de balans op te maken en dingen op te ruimen die ons leven belasten en onze relatie met Jezus in de weg staan.

Het belangrijkste gereedschap waarover we voor deze schoonmaak beschikken, is het Sacrament van Verzoening. Bij de biecht komen we open en eerlijk tot de Heer; we bekennen onze zonden en ontvangen zijn genade. Bij de biecht kunnen we ook Jezus’ genezende kracht ontvangen, zoals de lente de naargeestigheid van de winter verandert in een heel palet van kleuren. We werpen de overblijfsels van onze oude daden van ongehoorzaamheid af zodat Jezus ons een nieuw hart kan geven – een zachtmoedig hart dat zich verheugt in zijn wetten en wegen.

Het is dan ook goed dat de Veertigdagentijd begint met een symbool van berouw: het aanbrengen van as op ons voorhoofd. Maar de Veertigdagentijd is veel meer dan alleen de as op ons voorhoofd die maar één dag blijft zitten. Er is zoveel meer dan onze daden van vasten, bidden en aalmoezen. Er is ook Gods werk in ons, zijn kracht die ons gaat veranderen wanneer we tot Hem komen. De Veertigdagentijd draait niet alleen om het opgeven van dingen of het belijden van onze zonden. Het gaat erom dat we nog meer veranderd worden in het beeld van Jezus zelf!

De mensen in Jezus’ omgeving vroegen om een teken dat Hij de Messias was. Jezus zei daarop dat het enige teken dat ze zouden ontvangen, het “teken van Jona” was, en dat was het berouw en de bekering van de Ninevieten toen Jona hun zijn boodschap bracht. Ons berouw en onze bekering kunnen ook een teken zijn voor de wereld. Als we deze Veertigdagentijd alles uit het Sacrament van Verzoening halen wat erin zit dan zullen we veranderen. We zullen aan de mensen in onze omgeving laten zien dat God echt de macht bezit om te genezen en te veranderen.

Gebed

Vader, ik prijs U om Uw barmhartigheid en liefde. Zie om naar mij, een arme zondaar die U om vergeving smeekt. Geef dat mijn leven voor allen die ik ontmoet op mijn reis naar U toe een verwijzing mag zijn naar Jezus, Uw Zoon. Amen. [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Ester (14, 1+3-5+12-14)

In die tijd nam koningin Ester in doodsnood haar toevlucht tot de Heer: Zij bad aldus tot de God van Israël: "Mijn Heer, onze koning, Gij zijt de enige! Kom mij te hulp, mij die alleen sta en geen andere helper heb dan U, want ik ga een groot gevaar tegemoet. Van mijn geboorte af heb ik in de stam waaruit ik voortkom gehoord, dat Gij, Heer, uit alle volken Israël en uit al hun voorouders onze vadersen hebt aangenomen als een blijvend erfdeel en dat Gij voor hen alles hebt gedaan wat Gij beloofd hadt. Gedenk ons, Heer, openbaar U in het uur van onze nood en geef mij moed, Gij koning van de goden en heerser over alle heerschappij. Leg mij een gelukkig woord in de mond, als ik sta tegenover de leeuw; verander zijn gezindheid en breng hem tot haat tegen de man die ons bestrijdt, zodat hij en zijn medestanders te gronde gaan. Red ons door uw hand en kom mij te hulp, want ik sta alleen en heb niemand anders dan U, Heer."

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs (7, 7-12)

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: "Vraagt en u zal gegeven worden; zoekt en ge zult vinden; klopt en er zal worden opengedaan. Want al wie vraagt, verkrijgt; wie zoekt, vindt en voor wie klopt, doet men open. Of is er wel iemand onder u die zijn zoon een steen zal geven als hij om brood vraagt? Of een slang wanneer hij vraagt om een vis? Als gij dus, ofschoon gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal dan uw Vader die in de hemel is, het goede geven aan wie Hem daarom vragen. Alles, wat gij wilt dat de mensen voor u doen, doet dat ook voor hen. Dat is Wet en Profeten."

Overweging

Probeert u zich eens een mooi cadeau voor de geest te halen dat u als kind gekregen hebt voor uw verjaardag. Misschien een nieuwe fiets, of een pop die u graag wilde hebben. Bedenk eens hoe blij u ermee was. Maar lang voor uw volgende verjaardag was het nieuwe eraf en keek u al weer uit naar iets anders. Hoe ouder u werd, hoe minder waarde u ging hechten aan grote cadeaus. Hoewel u ze op prijs stelt, weet u dat ze u niet echt gelukkig zullen maken. U bent op zoek naar iets meer.

Over dat "iets meer" spreekt Jezus hier met zijn leerlingen. Wanneer Hij God vergelijkt met een vader of moeder die goede gaven geeft aan zijn of haar kinderen, weet Hij dat deze vergelijking tekortschiet. Maar dat bedoelde Hij waarschijnlijk ook, omdat Hij wilde dat zijn leerlingen aanvoelden hoeveel groter Gods liefde is dan welke aardse gave die ze maar konden ontvangen. Natuurlijk zal God in hun behoeften voorzien, maar de gaven die Hij voor ze heeft, overstijgen de materiële behoeften.

Wat zijn dan die ongrijpbare gaven die de Vader voor ons heeft? We kunnen vermoedelijk het best beginnen met de grootste gave van allemaal, de gave van de heilige Geest. Het is de heilige Geest die ons de kracht geeft om onze zwakheden te overwinnen en voor de wereld te getuigen van Christus' aanwezigheid. En hoewel de Geest onzichtbaar is, zijn deugden als vrede, geduld, vriendelijkheid, aandacht en zelfbeheersing dat niet. Dat zijn de vruchten van zijn werk in ons hart en geen enkele hoeveelheid geld of bezit evenaart datgene wat deze kunnen doen om ons leven en onze omgeving te veranderen.

Hoe vaak op een dag hebt u te maken met iets waar u niet tegen op lijkt te kunnen? Dat zijn de momenten waarop we ons tot God moeten wenden en Hem moeten vragen om een dieper besef van zijn liefde en bemoediging. Dat zijn de momenten waarop we zijn cadeau van de heilige Geest open moeten maken om de vrede, kracht en wijsheid te ontvangen die alleen Hij kan geven. Bedenk dat de heilige Geest, die op Pinksteren over de apostelen kwam, nooit is weggegaan! Hij is vandaag nog springlevend en houdt heel veel van u. Roep Hem daarom vandaag aan en zie hoe Hij u helpt om in Christus "glansrijk te zegevieren"! (Romeinen 8,37).

Gebod

Heer, ik heb de ervaring van Uw liefde en kracht nodig. Kom Heilige Geest, en maak dat mijn woorden en daden getuigen van de werkelijkheid van Uw genade. Amen. [-top-](#)

Eerste lezing uit Profeet Ezechiël (Ez. 18, 21-28)

Zo spreekt God de Heer: “Wanneer de boosdoener zich afkeert van al de zonden die hij heeft bedreven, wanneer hij al mijn geboden onderhoudt en handelt naar recht en wet, dan zal hij leven, zeker leven en hij zal niet sterven. Van al de wandaden die hij bedreven heeft wordt hem er geen meer toegerekend en vanwege de gerechtigheid die hij betracht heeft zal hij leven. Zou ik soms behagen vinden in de dood van een boosdoener— zo spreekt God de Heer —en niet veeleer daarin, dat hij zich afkeert van zijn wegen en in leven blijft? Maar wanneer een rechtvaardige zich afkeert van zijn gerechtigheid en verkeerde dingen gaat doen, wanneer hij al de afschuwelijkheden bedrijft die de boosdoener begaat, moet hij dan in leven blijven? Neen, van al de rechtvaardige daden, die hij verricht heeft, wordt hem er geen meer toegerekend, en vanwege de ontrouw die hij getoond heeft, vanwege de zonde, die hij heeft bedreven, zal hij moeten sterven. Gij beweert: ‘De weg van de Heer is niet recht!’ Huis van Israël, luister toch! Zou het werkelijk mijn weg zijn, die niet recht is? Zijn niet veeleer uw eigen wegen niet recht? Als een rechtvaardige zich van zijn eigen rechtvaardigheid afkeert en kwaad gaat doen, dan zal hij daaraan sterven, sterven om het kwaad dat hij gedaan heeft. En als de boosdoener zich van zijn boze daden afkeert en gaat handelen naar rechtschapenheid en deugd, dan zal hij in leven blijven. Als hij tot inzicht komt en zich afkeert van zijn slechte daden, dan blijft hij zeker in leven, dan zal hij niet sterven.”

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Mattheus 5, 20-26

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: “Als uw gerechtigheid die van de Schriftgeleerden en Farizeeën niet ver overtreft, zult gij zeker niet binnengaan in het Rijk der hemelen. Gij hebt gehoord dat tot onze voorouders is gezegd: Gij zult niet doden. Wie doodt zal strafbaar zijn voor het gerecht. Maar Ik zeg u: Al wie vertoornd is op zijn broeder, zal strafbaar zijn voor het gerecht. En wie tot zijn broeder zegt: raka, zal strafbaar zijn voor het Sanhedrin; en wie zegt: dwaas, zal strafbaar zijn met het vuur van de hel. Als gij uw gave komt brengen naar het altaar en daar schiet u te binnen dat uw broeder iets tegen u heeft, laat dan uw gave voor het altaar achter, ga u eerst met uw broeder verzoenen en kom dan terug om uw gave aan te bieden. Haast u het eens te worden met uw tegenpartij zolang ge nog met hem onderweg zijt; anders zou uw tegenpartij u wel eens aan de rechter kunnen overleveren, en de rechter u aan de gerechtsdienaar, en zoudt gij in de gevangenis worden geworpen. Voorwaar, Ik zeg u: Ge zult daar niet uitkomen voordat ge tot de laatste penning hebt betaald.”

Overweging

Uit een preek van de heilige Augustinus, bisschop van Hippo († 430)

Alleen de liefde geeft toegang tot het feestmaal van de Heer

‘Vriend, hoe zijt gij hier binnengekomen zonder bruiloftskleed?’ (Mt. 22, 12). Wat betekent dit bruiloftskleed? Ik wil dat niemand die hier nadert tot de tafel van de Heer, behoort tot de velen die eens buitengeworpen zullen worden, maar dat gij allen gerekend wordt tot de weinigen die voor het feestmaal behouden blijven. Hoe kunt gij dat? Doet het bruiloftskleed aan! Maar wat is dan wel dit bruiloftskleed? De Apostel zegt het: ‘Het doel van het gebod is de liefde die voortkomt uit een rein hart, een goed geweten en een ongeveinsd geloof’ (1 Tim. 1, 5). Dat is het bruiloftskleed. Maar niet elke vorm van liefde. Immers, vaak schijnen ook mensen met een slecht geweten van elkaar te houden. Er zijn er die samen op roof uitgaan, samen kwaad in het schild voeren, samen naar een bepaald soort schouwspelen gaan, samen in het circus wagenmenners en vechters met wilde dieren toejuichen. Zij houden meestal van elkaar, maar in deze mensen is niet de liefde die voortkomt uit een rein hart, een goed geweten en een ongeveinsd geloof. En die liefde is nu juist het bruiloftskleed. Paulus zegt: ‘Al spreek ik met de tongen van engelen en mensen: als ik de liefde niet heb, ben ik een galmend bekken of een schelle cimbaal’ (1 Kor. 13, 1) ‘Als ik de liefde niet heb, ben ik niets’ (1 Kor. 13, 2). Is dus wat ik verkondig niets? Is dan de kennis van geheimen niets? Nee, het is niet waar dat zij niets zijn. Maar ikzelf ben niets, als ik dit alles bezit zonder de liefde. Hoeveel goede dingen dienen tot niets, als er één goed ding ontbreekt! Als ik de liefde niet heb maar wel rijkelijk aalmoezen aan de armen uitdeel en voor de belijdenis van Christus’ naam mijzelf prijsgeef aan bloedige folteringen of aan het vuur, dan is het mogelijk dat ik dit doe uit ijdele glorie. Dan is dit zinloos en leeg.

Gebed

Barmhartige Vader, ik open mijn hart en neem alles aan wat U mij zo royaal aanbiedt. Help me om zowel een ontvanger als een uitdeler te zijn van Uw goedheid. Amen. [-top-](#)

Zaterdag 15 maart 2025 [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Deuteronomium (26, 16-19)

Mozes sprak tot het volk: “Heden gebiedt de Heer uw God u deze voorschriften en bepalingen te volbrengen. Gij moet ze stipt ten uitvoer brengen, met heel uw hart en heel uw ziel. Gij hebt heden van de Heer de verzekering gekregen, dat Hij uw God zal zijn, als gij tenminste zijn wegen gaat, zijn voorschriften, geboden en bepalingen onderhoudt en naar Hem luistert. En de Heer heeft heden van u de verzekering gekregen, dat gij, zoals Hij beloofd heeft, zijn eigen volk zult zijn en al zijn geboden zult onderhouden. Daarom zal Hij aan u groter eer, faam en luister schenken dan aan de andere volken, die Hij geschapen heeft, en zult gij een volk zijn dat de Heer uw God is toegewijd, zoals Hij beloofd heeft.”

Psalm 119, 1-2+4-5+7-8

Gelukkig die voortgaan volgens de wet van de Heer
Gelukkig degenen wier levensweg rein is,
die voortgaan volgens de wet van de Heer.
Gelukkig die acht slaan op wat Hij verordent,
Hem zoeken met heel hun hart.
Gelukkig die voortgaan volgens de wet van de Heer
Gij hebt Uw bevelen gegeven opdat men ze trouw volbrengt.
Mogen mijn wegen recht zijn, gericht op wat Gij beschikt.
Gelukkig die voortgaan volgens de wet van de Heer
Ik zal U in alle oprechtheid loven, aanvaardend wat Gij hebt bepaald.
Aan Uw beschikkingen zal ik mij houden; Laat Gij mij dan niet alleen.
Gelukkig die voortgaan volgens de wet van de Heer

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs (5, 43-48)

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: “Gij hebt gehoord dat er gezegd is: Gij zult uw naaste beminnen en uw vijand haten. Maar ik zeg u: Bemint uw vijanden en bidt voor wie u vervolgen, opdat gij kinderen moogt worden van uw Vader in de hemel, die immers de zon laat opgaan over slechten en goeden en het laat regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. Want als gij bemint die u beminnen, wat voor recht op loon hebt gij dan? Doen de tollenaars niet hetzelfde? En als gij alleen uw broeders groet, wat voor buitengewoons doet gij dan? Doen de heidenen dat ook niet? Weest dus volmaakt, zoals uw Vader in de hemel volmaakt is.”

Overweging

Gelukkig die acht slaan op wat Hij verordent, Hem zoeken met heel hun hart. (Psalm 119,2)

We willen allemaal Gods geboden onderhouden, maar dat is niet altijd gemakkelijk. Gods wetten zijn een voorrecht en een geschenk – wat de psalmist in deze verzen op welsprekende wijze tot uitdrukking brengt. Maar ze stellen ook grenzen aan onze verlangens en neigingen. Ze vormen de weg naar ware vrijheid, maar soms voelt het heel anders aan alsof God niet wil dat we krijgen wat we echt graag willen.

Maar de psalmist biedt een oplossing voor deze situatie: hij zegt dat we de Heer moeten zoeken met heel ons hart. Hij weet dat we, wanneer we ons van harte toeleggen op het zoeken van de Heer – en niet maar doen alsof – Hem zullen vinden. Hoe zoekt u de Heer met heel uw hart? Misschien kunt u een of twee dagen per week een half uur vroeger opstaan, terwijl het nog stil is in huis, en tijd nemen om te bidden. Misschien kunt u de andere dagen nog een half uur vrijmaken om de Bijbel te lezen en te overwegen. Of u kunt proberen een paar maal per week naar een Eucharistieviering te gaan en achteraf nog even nablijven om met de Heer te praten. Als we dat regelmatig doen dan zullen we leren “naar Hem te luisteren” (Deuteronomium 26,17). En we zullen God het volgende tegen ons horen zeggen: “Ja, het is waar. Niet alleen heb ik van eeuwigheid van u gehouden, ik verheug me ook in u!” Dat is een boodschap die ons leven verandert en die we steeds weer moeten horen. En wanneer we deze boodschap horen, zullen we ontdekken dat we erop willen reageren door te proberen de Heer te behagen in alles wat we doen. We zullen ontdekken dat Gods wensen – dat we heilig worden, dat we liefhebben zoals Hij liefheeft, dat we zijn koninkrijk op aarde bouwen – onze wensen zijn geworden. Is dat niet verbazingwekkend? Er kan zoveel gebeuren als we de Heer zoeken. Niet alleen horen we zijn stem en kennen we zijn liefde, we zijn veranderd! We gaan zijn wetten zien als een geschenk aan ons, en niet als een last. We ontdekken dat we Hem willen gehoorzamen omdat we weten dat Hij alleen het beste met ons voor heeft.

Gebed

Heer, ik zoek U met heel mijn hart. Luisteren naar Uw stem en U gehoorzamen is mijn vreugde. Dank U voor Uw liefde. Amen. [-top-](#)

Zondag 16 maart 2025 Tweede zondag in de Veertigdagentijd [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Genesis (15, 5-12+17-18)

In die dagen leidde God hem naar buiten en zei: `Kijk naar de hemel en tel de sterren, als ge kunt.' En Hij verzekerde hem: `Zo talrijk wordt uw nageslacht. Abram geloofde de Heer, en Deze rekende hem dat als gerechtigheid aan. Toen zei God tot hem: `Ik ben de Heer, die u uit Ur in Chaldea heb geleid om u dit land in bezit te geven.' Abram vroeg: `Heer God, hoe kan ik weten dat ik het inderdaad zal krijgen?' Hij zei tot hem: `Haal een driejarige koe, een driejarige bok, een driejarige ram, een tortel en een jonge duif.' Abram haalde dit alles, sneed de dieren middendoor, en legde de stukken tegenover elkaar; alleen de vogels sneed hij niet door. Er kwamen roofvogels op de dode dieren af, maar Abram joeg ze weg. Bij zonsondergang viel Abram in een diepe slaap; hevige angst en duisternis overviel hem. Toen de zon was ondergegaan, en het helemaal donker was geworden, zag Abram een rokende oven en een vurige fakkel die tussen de stukken door ging. Op die dag sloot de Heer een verbond met Abram. Hij zei: `Aan uw nakomelingen schenk Ik dit land, vanaf de beek van Egypte tot aan de grote rivier, de Eufraat."

Tweede lezing uit de brief aan de Filippenzen (3, 17-4,1)

Broeders en zusters, volgt mij na en houdt hen voor ogen die zich gedragen naar het voorbeeld dat ik u gegeven heb. Want ik heb u er al vaak over gesproken en moet het nu onder tranen herhalen: velen leiden een leven dat hen indeelt bij de vijanden van Christus' kruis. Zij zijn op weg naar de ondergang, hun buik is hun God, in hun schande stellen zij hun eer, zij hebben hun zinnen gezet op het aardse. Maar ons vaderland is in de hemel, en uit de hemel verwachten wij onze Verlosser, de Heer Jezus Christus. Hij zal ons armzalig lichaam herscheppen en het gelijkvormig maken aan zijn verheerlijkt lichaam, met dezelfde kracht die Hem in staat stelt het heelal aan zich te onderwerpen. Daarom, mijn beminde broeders en zusters, naar wie ik zo verlang, mijn vreugde en mijn kroon, houdt aldus stand in de Heer, mijn geliefden.

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (9, 28-36)

In die tijd nam Jezus Petrus, Johannes en Jakobus met zich mee en besteeg de berg Tabor om er te bidden. Terwijl Hij in gebed was, veranderde zijn gelaat van aanblik en werden zijn kleren verblindend wit. En zie, twee mannen waren met Hem in gesprek; het waren Mozes en Elia die in heerlijkheid verschenen waren en spraken over zijn heengaan, dat Hij in Jeruzalem zou voltrekken. Petrus en zijn metgezellen waren intussen door slaap overmand. Klaar wakker geworden zagen zij zijn heerlijkheid en de twee mannen die bij Hem stonden. Toen dezen van Hem heen wilden gaan, zei Petrus tot Jezus: 'Meester, het is goed dat wij hier zijn. Laten we drie tenten bouwen, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia.' Maar hij wist niet wat hij zei. Terwijl hij zo sprak, kwam er een wolk die hen overschaduwde. Toen de wolk hen omhulde, werden zij door vrees bewogen. Uit de wolk klonk een stem die sprak: 'Dit is mijn Zoon, de Uitverkorene, luistert naar Hem!' Terwijl de stem weerklonk, bemerkten zij dat Jezus alleen was. Zij zwegen erover en verhaalden in die tijd aan niemand iets van wat zij gezien hadden.

Overweging

Wie kan vergeten hoe Abraham met God "onderhandelde" toen hij het opnam voor de bewoners van Sodom en Gomorra? Dat was nogal vrijpostig, vindt u niet? Maar denk ook aan de manier waarop David, Job, Jesaja en Paulus allemaal spraken met de Heer. En we hebben allemaal gehoord van Maria's gesprek met de engel Gabriël. Hoe meer je in de Bijbel kijkt, hoe meer verhalen je feitelijk vindt over gewone mensen die letterlijk spreken met – en de stem vernemen van – de almachtige God. Op bijna elke bladzijde van de Bijbel!

Al deze ontmoetingen met God worden samengevat en vinden hun hoogtepunt in het verhaal van Jezus' gedaanteverandering. Als geen van de andere verhalen in de Bijbel ons kan overtuigen, kan deze verbazingwekkende gebeurtenis ons misschien helpen geloven dat communicatie met de hemel echt mogelijk is. Het verhaal van de gedaanteverandering van Jezus brengt ons tot het stellen van een belangrijke vraag: houdt mijn ervaring bij de Eucharistie, in het gebed of terwijl ik de Schrift lees, in dat ik de invloed van Jezus onderga? Is het zo dat ik iets kan horen van de hemel en kan veranderen door wat ik hoor? Zo ja, dan is dat een fantastische belofte! We weten misschien niet precies hoe het voelt als Jezus tegen ons spreekt, maar er zijn een paar aanwijzingen waar we op kunnen letten. Misschien voelt u in uw hart een verlangen om Jezus te prijzen en Hem te bedanken voor zijn liefde. Misschien voelt u een toenemende afkeer van de zonde en de manier waarop die u scheidt van de vrede van Christus. U kunt een sterk gevoel van geluk, vrede of blijdschap voelen – met name na het ontvangen van de Eucharistie. Of u voelt zich mogelijk gedrongen tot meer liefdebetoon aan uw gezin. Of u ervaart misschien een toenemend verlangen om de Heer te dienen, of het nu is in uw parochie, in uw gebedsgroep of in uw gemeenschap. Negeer deze gevoelens niet! Jezus werkt op veel manieren en hoe meer we op Hem reageren, hoe meer vertrouwen we zullen hebben in zijn liefde.

Gebed

Jezus, ik vertrouw erop dat U mijn gebeden hoort en daarom blijf ik tot U komen. Heer, ik vertrouw erop dat U me de wijsheid en genade geeft om een leven te leiden dat U behaagt. Amen. [-top-](#)

Eerste lezing uit profeet Daniël (9, 4b -10)

Ach Heer, grote en geduchte God, die het verbond gestand doet en vol erbarmen zijt voor hen die U liefhebben en uw geboden volbrengen: Wij hebben gezondigd en kwaad gedaan, wij hebben goddeloos gehandeld en zijn weerspanning geweest, wij zijn afgeweken van uw geboden en wetten; wij hebben niet geluisterd naar uw dienaren, de profeten, die in uw naam gesproken hebben tot onze koningen, hoogwaardigheidsbekleders, familiehoofden en tot heel de gezeten bevolking van het land. Heer, Gij staat in uw recht, maar wij hebben reden om ons te schamen en we staan nu ook beschaamd, wij, de mannen van Juda, de inwoners van Jeruzalem en heel Israël, zowel degenen die dichtbij als veraf wonen in de landen waarheen gij ze verstoten hebt, omdat zij U ontrouw geworden zijn. Heer, wij moeten ons schamen, wij, onze koningen, onze hoogwaardigheidsbekleders en onze familiehoofden, omdat wij tegen U gezondigd hebben. Moge de Heer onze God barmhartig zijn en vergevensgezind, want wij zijn weerspanning geweest tegen Hem en wij hebben niet geluisterd naar de Heer onze Goden niet geleefd naar de geboden die Hij ons door zijn dienaren, de profeten, gegeven heeft.

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (6, 36-38)

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: “Weest barmhartig zoals uw Vader barmhartig is. Oordeelt niet, dan zult ge niet geoordeeld worden. Veroordeelt niet, dan zult ge niet veroordeeld worden. Spreekt vrijen ge zult vrijgesproken worden. Geef ten u zal gegeven worden: een goede, gestampde, geschudde en overlopende maat zal men u in de schoot storten. De maat die gij gebruikt zal men ook voor u gebruiken.”

Overweging

‘Oordelen is denken te weten’ (Bond zonder naam) De wereld gebeurt. En jij kunt over alles meepraten. Elk medium heeft een forum. Je mag zeggen wat je denkt. Doe maar. Zeg maar. Maar bij elke gebeurtenis horen mensen. Mensen met een verhaal, mensen met een hart. En wat jij zegt, raakt dat hart, raakt die mens. Wees zacht als je iets leest. Wees grondig als je erover nadenkt. Wees voorzichtig als je iets wilt zeggen. Zwijg als je niet alles weet. De binnen en de buitenkant. Want oordelen is nog niet weten. Oordelen is denken te weten.

Gebed

Heer, help me uw stem te horen en geef me moed om het evangelie te delen met de mensen die U vandaag op mijn pad brengt. Amen. [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek (Jesaja 1, 10+16-20)

Luister! Het woord van de Heer! “Ga u wassen, ga u reinigen; uit mijn ogen met uw boze daden! Houd op met kwaad doen, leer het goede te doen, onderhoud het recht, help de verdrukte, verdedig de wees, pleit voor de weduwe. Kom dan - zegt de Heer – laten we het uitpraten: Al zijn uw zonden rood als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al zijn ze als purper zo rood, ze zullen blank worden als wol. Als ge gewillig wilt zijn en luistert, zult ge het goede der aarde genieten, maar als gij blijft weigeren en u verzetten, zal het zwaard u verdelgen.”

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs (23, 1-12)

In die tijd sprak Jezus tot het volk en tot zijn leerlingen: “Op de leerstoel van Mozes hebben de Schriftgeleerden en de Farizeeën plaats genomen. Doet en onderhoudt daarom alles wat zij u zeggen, maar handelt niet naar hun werken; want zelf handelen ze niet naar hun woorden. Zij maakten bundels van zware, haast ondraaglijke lasten en leggen die de mensen op de schouders, maar zelf zullen ze er geen vinger naar uitsteken. Alles wat zij doen, doen zij om bij de mensen op te vallen; zij maken immers hun gebedsriemen breed en hun kwasten groot, ze zijn belust op de ereplaats bij de maaltijden en de voornaamste zetels in de synagogen, ze laten zich graag groeten op de markt en willen door de mensen rabbi genoemd worden. Maar gij moet u geen rabbi laten noemen. Gij hebt maar één Meester en gij zijt allen broeders. En noemt niemand van u op aarde vader; gij hebt maar één Vader, de hemelse. En laat u ook geen leraar noemen; gij hebt maar één leraar, de Christus. Wie de grootste onder u is, moet uw dienaar zijn. Alwie zichzelf verheft, zal vernederd en wie zichzelf vernedert zal verheven worden.

Overweging

Kom dan - zegt de Heer – laten we het uitpraten....(Jesaja 1,18)

Wanneer God naar de bevolking van Jeruzalem keek, zag Hij opstandigheid, onrecht en hardvochtigheid, en bovendien de ellende die zulke dingen voor een volk met zich meebrengen. Bewogen om wat Hij zag, riep Hij de profeet Jesaja om zijn hartenkreet uit te spreken: “Laten we de zaak afhandelen!” Kom en laat je reinigen, smeekte Hij; kom en ontvang genezing, herstel, vrijheid.

Laten we de zaak afhandelen! Dat was al de leuze toen Adam en Eva ongehoorzaam waren. God gaf ze niet over aan de zonde. In plaats daarvan beloofde Hij al snel redding. En vanaf dat moment is Gods oproep constant overeind gebleven: in tijden van menselijk lijden en oorlog, in tijden dat het volk de Heer de rug toekeerde en in tijden van openlijke rebellie, in ballingschap en slavernij. Keer naar Mij terug. Laat Mij de muren slechten die ons scheiden. Laat Mij jullie vergeven en schoonwassen.

Vandaag is dat nog steeds Gods wens! Je hoeft zelfs niet op een speciaal moment te wachten om je te verzoenen met de Heer. Je kunt elke dag tot Hem komen en “de zaak afhandelen”. Het enige wat je moet doen is elke avond de tijd nemen om de dag te overzien en de vergeving van de Heer zoeken voor eventuele zonden die je hebt begaan. Denk voordat je naar bed gaat na over je gedachten en daden van die dag en breng alles bij de Heer waarin je fout geweest bent. En als er iets ernstigs opduikt, kun je het aan de Heer vertellen en zo gauw mogelijk gebruik maken van het Sacrament van Verzoening. Het werkt zo bevrijdend als je elke avond “schoon schip maakt”. Het kan zelfs bijdragen aan een goede nachtrust!

Dit is de beste tijd om te beginnen. Breng je hart tot rust en luister goed. Je zult horen hoe de Heer je roept, er bij je op aandringt: “Kom, laten we de zaak afhandelen!”

We denken al gauw dat het er in de Veertigdagentijd om gaat dat we in berouw tot de Heer terugkeren. Maar in de Veertigdagentijd gaat het erom dat God zich naar ons uitstrekt en ons een stortvloed aan genezende liefde en barmhartige genade aanbiedt. Het gaat om God die er alles aan doet om “zaken af te handelen” met ons. Denk daaraan wanneer je je geweten onderzoekt: God zoekt naar jou, en Hij staat klaar om in jouw leven wonderen te doen!

Gebed

Vader, ik sta verbaasd over Uw bereidheid Uw mensen te verwelkomen in Uw huis! Zelfs als ik val, staat U daar met uitgestrekte armen en heet me welkom. Heer, Uw liefde is echt verbazingwekkend! Amen.

[-top-](#)

Eerste lezing uit het Tweede boek van Samuel (7,4-5+12-14+16)

In die dagen werd het woord van de Heer gericht tot de profeet Natan: “Zeg aan mijn dienaar David: Zo spreekt de Heer: Als uw dagen voleind zijn en gij bij uw vaderen rust, zal Ik de nazaat die gij verwekt hoog verheffen en zijn koninklijke macht in stand houden. Hij zal een huis bouwen ter ere van mijn naam en Ik zal zijn koninklijke troon voor altijd in stand houden. Ik zal hem tot vader zijn en Hij zal mijn zoon zijn. Zo zal uw huis en uw koninklijke macht altijd stand houden; uw troon staat vast voor eeuwig.”

Tweede lezing uit de Brief aan de Romeinen (4,13+16-18+22)

Broeders en zusters, de belofte aan Abraham en zijn nakomelingen, dat zij de wereld zouden erven, steunt niet op de wet, maar op de gerechtigheid van het geloof. Daarom hangt die belofte af van het geloof en dus van de genade, en is zij verzekerd voor heel het nageslacht, niet alleen voor hen die de wet hebben ontvangen, maar voor allen die het geloof navolgen van ons aller vader Abraham. Van hem staat immers geschreven: “Ik heb u vader gemaakt van vele volken.” Hij is dit voor het aanschijn van God in wie hij heeft geloofd, God die de doden levend maakt en wat niet bestaat in het aanzijn roept. Tegen alle hoop in heeft Abraham gehoopt, en geloofd dat hij vader zou worden van vele volken, gelijk hem gezegd was: “Zo talrijk zal uw nageslacht zijn.” Daarom werd het hem als gerechtigheid aangerekend.

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs (1,16+18-21+24)

Jakob was de vader van Jozef, de man van Maria, en uit haar werd Jezus geboren die Christus wordt genoemd. De geboorte van Jezus Christus vond plaats op deze wijze. Toen zijn moeder Maria verloofd was met Jozef, bleek zij, voordat ze gingen samenwonen, zwanger van de heilige Geest. Omdat Jozef, haar man, rechtschapen was en haar niet in opspraak wilde brengen, dacht hij er over in stilte van haar te scheiden. Terwijl hij dit overwoog, verscheen hem in een droom een engel van de Heer die tot hem sprak: “Jozef, zoon van David, wees niet bevreesd Maria, uw vrouw tot u te nemen; het kind in haar schoot is van de Heilige Geest. Zij zal een zoon ter wereld brengen die gij Jezus moet noemen, want Hij zal zijn volk redden uit hun zonden.” Ontwaakt uit de slaap deed Jozef zoals de engel van de Heer hem bevolen had.

Overweging

Jozef deed zoals de engel van de Heer hem bevolen had. (Matteüs 1,24)

In een wereld waarin het heel gewoon is dat mensen zeggen: “Mijn wil geschiede” is het een verademing om Jozef te ontmoeten die, net als Maria, met heel zijn tegen God zegt: “Uw wil geschiede”. Ook het ‘ja-woord’ dat Jozef tot God sprak was van groot belang in het goddelijke plan. Wij zijn erdoor gezegend dat hij zijn leven overgaf om Gods wil te doen, zonder acht te slaan op hoeveel het hem zou kosten of wat het deed met zijn reputatie. De heiligheid en gehoorzaamheid die Jozef aan de dag legt zijn zo heldhaftig dat hij boven het alledaagse leven lijkt uit te stijgen. Maar laten we niet vergeten dat Jozef maar een gewone man was. Ook hij moest, net als wij, leren hoe hij naar Gods stem moest luisteren en hoe hij Gods wil kon kennen. Vergeet niet dat Jozef aanvankelijk, toen hij ontdekte dat Maria zwanger was, de bedoeling had in stilte van haar te scheiden. Maar het was zijn “ja” tegen God – in antwoord op een droom – waardoor Maria in bescherming genomen werd en bovendien het kind in haar schoot. In die droom zei God tegen Jozef dat hij het kind Jezus moest noemen. Jozef wist dat hij het kind, door het zelf een naam te geven, openlijk zou erkennen als zijn zoon – als ware het zijn eigen vlees en bloed. Bij twee andere dromen – beide keren in gevaarlijke omstandigheden – liet Jozef zien hoe goed hij had geleerd Gods stem te verstaan en er gehoor aan te geven, ongeacht de consequenties. Eerst moest hij naar Egypte vluchten om zijn jonge gezin te redden voor de moordzucht van Herodes. En daarna, nadat hij in dat vreemde land een timmerwinkel was begonnen, moest hij iedereen nogmaals uit zijn vertrouwde omgeving weghalen en naar Nazareth verhuizen. Weer moest hij de uitdaging aangaan zich ergens te vestigen en in een andere omgeving zijn gezin te onderhouden. En nooit klaagde hij. Nee, hij liet zien dat hij bereid was zijn plannen te laten varen zodra God hem een nieuwe weg wees. Zijn verhaal beslaat niet veel bladzijden in de Bijbel, maar Jozef is een van de grootste toonbeelden van gehoorzaamheid, trouw en overgave aan Gods plan. Mogen wij allemaal op hem lijken wanneer we leren vertrouwen op de Heer en niet op onze eigen vooropgezette plannen.

Gebed

Dank U, Vader, voor het voorbeeld dat Jozef vandaag voor ons is. Leer mij op U te reageren met dezelfde gehoorzaamheid en trouw. Mag mijn ‘ja’ tegen Uw wil vandaag iets zijn dat toekomstige generaties inspireert. Amen. [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Jeremia (17, 5-10)

Dit zegt God de Heer: "Vervloekt is hij die op mensen vertrouwt, die steunt op een schepsel en zich afkeert van de Heer. Hij is een kale struik in de steppe; nooit krijg hij regen. Hij staat op dorre woestijngrond in een onvruchtbaar, verlaten gebied. Gezegend is hij die op de Heer vertrouwt, en zich veilig weet bij Hem. Hij is een boom aan een rivier met wortels tot in het water. Hij heeft geen last van de hitte, zijn bladeren blijven groen. Een tijd van droogte deert hem niet, hij blijft vrucht dragen. Niets is zo onbetrouwbaar als het hart, onverbeterlijk is het, wie kan het peilen? Ik, God de Heer, doorgrond hart en nieren, Ik vergeld ieder naar zijn gedrag, naar de vrucht van zijn werk."

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (16, 19-31)

In die tijd zei Jezus tot de Farizeeën: "Er was eens een rijk man die in purper en fijn linnen gekleed ging en iedere dag uitbundig feest vierde, terwijl een arme, die Lazarus heette, met zweren overdekt voor de poort lag. Hij verlangde er naar zijn honger te stillen met wat bij de rijkard van de tafel viel. Maar er kwamen alleen honden die zijn zweren likken. Nu gebeurde het dat de arme stierf en door de engelen in de schoot van Abraham werd gedragen. De rijke stierf ook en kreeg een eervolle begrafenis. In de onderwereld, ten prooi aan vele pijnen, sloeg hij zijn ogen op en zag van verre Abraham, en Lazarus in diens schoot. Toen riep hij uit: Vader Abraham, ontferm u over mij en geef Lazarus opdracht de top van mijn vinger in water te dopen en mijn tong daarmee te komen verfrissen, want ik word door de vlammen hier gefolterd. Maar Abraham antwoordde: Mijn zoon, herinner u hoe gij tijdens uw leven uw deel van het goede hebt gekregen en op gelijke manier Lazarus het kwade; daarom ondervindt hij nu hier de vertroosting, maar wordt gij gefolterd. Daarenboven gaapt er tussen ons en u voorgoed een wijde kloof, zodat er geen mogelijkheid bestaat - zelfs als men het zou willen - van hier naar u te gaan noch van daar naar ons te komen. De rijke zei: Dan vraag ik u, vader, dat gij hem naar het huis van mijn vader wilt sturen, want ik heb nog vijf broers; laat hij hen waarschuwen, opdat zij niet eveneens in deze plaats van pijniging terecht komen. Maar Abraham sprak: Zij hebben Mozes en de profeten; laat ze naar hen luisteren. Maar hij zei: Och neen, vader Abraham! Maar als er een uit de doden naar hen toegaat, zullen ze zich bekeren. Hij echter sprak tot hem: Als ze naar Mozes en de profeten niet luisteren, zullen ze zich ook niet laten overreden, als er iemand uit de doden opstaat."

Overweging

Hij is een kale struik in de steppe . . . Hij staat op dorre woestijngrond in een onvruchtbaar, verlaten gebied. (Jeremia 17,6) Jeremia zegt op dichterlijke wijze dat de mens die niet op God vertrouwt, gebonden is aan een plek "zonder wisseling van seizoenen". We kunnen wel klagen over de hitte van de zomer of de sneeuw in de winter, de herfstbladeren die we moeten aanhaken of de maartse buien, maar de meesten van ons houden toch wel van de afwisseling van de seizoenen. We genieten van de prachtige herfstkleuren en verwelkomen de sneeuw die een somber landschap omtovert in een schitterend wintertafereel. In deze tijd van het jaar zien we het meeste uit naar de eerste krokussen die zich uit de grond wurmen en het heldere groen van jonge blaadjes die zich ontploegen. Het is niet toevallig dat de Veertigdagentijd in de lente valt. We zien het voor onze ogen gebeuren: het beloofde nieuwe leven overwint de dood.

En hoe is het met ons geestelijk leven? Lijken wij op die "kale struik in de woestijn"? Misschien lopen we vast in een jaarlijks terugkerend patroon. Elk jaar doen we in de Veertigdagentijd afstand van dezelfde ondeugden, maar we pakken ze in de loop van het jaar ook net zo weer op. En ook is het na Pasen al gauw weer gedaan met de vrome praktijken waar we mee begonnen zijn. En het kan ook zijn dat we zodanig vast zitten aan onze bezittingen of verantwoordelijkheden dat we geen kans zien onze band met de Heer te verdiepen.

Als we meer op God vertrouwen, zou Hij ons dan in staat kunnen stellen iets nieuws te proberen? Misschien nodigt God ons deze Veertigdagentijd uit iets toe te voegen aan onze vaste gewoonten, bijvoorbeeld een nieuwe manier van bidden of een nieuwe relatie met Hem. Misschien hebt u altijd al extra dingen gedaan zoals dagelijks naar de Eucharistieviering gaan of de hele rozenkrans bidden. Dan zou het kunnen dat God u dit jaar uitnodigt tijd vrij te maken om eenvoudigweg stil naar Hem te luisteren. En misschien moedigt God ons aan om in plaats van: "Ik zal voor je bidden", te zeggen: "Kan ik misschien nu direct even met je bidden?"

Misschien is het tijd om een nieuw jaargetijde van ons leven in te gaan – van de spontaniteit van het kind naar het enthousiasme van de jeugd, van het ijverige werk van de middelbare leeftijd naar de nadenkende wijsheid van de senioren. Vergeet niet dat God u nergens heen brengt waar Hij al niet op u staat te wachten! Vraag dat Hij u de volgende stap op uw gezamenlijke reis duidelijk zal maken.

Gebed

God van wijsheid, U bent onze schuilplaats geweest van eeuw tot eeuw. U bent onveranderlijk en toch bent U altijd nieuw. Help me in deze Veertigdagentijd mijn hart te openen voor de nieuwe manier waarop U Uw liefde aan mij wilt openbaren. Amen. [-top-](#)

Vrijdag 21 maart maart [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Genesis (37, 3-4+12-13+17-28)

Israël hield meer van Jozef dan van al zijn andere zonen, omdat hij hem nog op zijn oude dag had gekregen. Hij had voor hem een prachtig kleed laten maken. De broers bemerkten dat hun vader meer van Jozef hield dan van hen, en zij gingen hem zo haten dat ze geen goed woord meer voor hem over hadden. Eens waren zijn broers bij Sichem de kudde van hun vader gaan weiden, toen Israël tot Jozef zei: “Je weet dat je broers de kudde weiden bij Sichem. Zou je niet naar hen toe willen gaan?” Jozef ging daarop zijn broers achterna en vond hen inderdaad in Dotan. Zij hadden hem al in de verte zien aankomen, en voor hij bij hen was, smeedden zij het plan om hem te doden. Ze zeiden tot elkaar: “Daar komt hij aan, de grote dromer! Nu hebben we de kans. We vermoorden hem en gooien hem in een put. We kunnen zeggen dat een wild beest hem verslonden heeft. Dan zullen we eens kijken wat er van zijn dromen terecht komt!” Toen Juda dit hoorde, probeerde hij hem uit hun handen te redden en zei: “We mogen hem niet doden.” Ruben zei tot hen: “Vergiet toch geen bloed! Ginds in de steppe is een put; gooi hem daarin, maar sla niet de hand aan hem.” Hij wilde hem uit hun handen redden en bij zijn vader terugbrengen. Zodra Jozef bij zijn broers kwam, trokken zij hem het kleed uit, het prachtige kleed dat hij droeg, grepen hem en wierpen hem in de put. De put was leeg en er stond geen water in. Terwijl ze zaten te eten, zagen zij ineens een karavaan van Ismaëlieten, die van Gilead kwam. De kamelen waren beladen met gom, balsem en hars; zij waren op weg naar Egypte om de koopwaar daar af te leveren. Nu zei Juda tot zijn broers: “Wat hebben we eraan, die broer van ons te vermoorden en zijn bloed te bedekken! Laten wij hem liever aan de Ismaëlieten verkopen en niet de hand aan hem slaan; hij is toch een broer van ons, ons eigen vlees.” Zijn broers stemden daarmee in. Toen Midjanitische kooplieden voorbijkwamen, trokken de broers Jozef uit de put en verkochten hem voor twintig sikkil zilver aan de Ismaëlieten. De kooplieden voerden Jozef naar Egypte.

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs (21, 33-43+45-46)

In die tijd sprak Jezus tot de hogepriesters en de oudsten van het volk: “Luistert naar een andere gelijkenis: Er was eens een landeigenaar die een wijngaard aanlegde; hij zette er een heining omheen, hakte een wijnpers erin uit en bouwde een wachttoren. Daarop verpachtte hij hem aan wijnbouwers en vertrok naar den vreemde. Toen de tijd van de oogst gekomen was, zond hij zijn dienaren naar de wijnbouwers om de opbrengst in ontvangst te nemen. Maar de wijnbouwers grepen zijn dienaren vast. Zij mishandelden de een, doodden de ander en stenigden een derde. Daarop zond hij andere dienaren, talrijker dan de eersten; maar zij behandelden hen op dezelfde manier. Tenslotte stuurde hij zijn zoon naar hen toe, in de veronderstelling, dat zij zijn zoon wel zouden ontzien. Maar toen de wijnbouwers de zoon zagen, zeiden ze onder elkaar: Dat is de erfgenaam; vooruit, laten we hem vermoorden en ons zijn erfenis toe-eigenen. Ze grepen hem vast, wierpen hem de wijngaard uit en doodden hem. Wanneer nu de eigenaar van de wijngaard komt, wat zal hij dan wel met die wijnbouwers doen?” Ze antwoordden Hem: “Hij zal die ellendelingen een ellendige dood doen sterven en zijn wijngaard zal hij aan andere wijnbouwers verpachten, die hem de opbrengst op de vastgestelde tijd zullen afdragen.” Toen sprak Jezus tot hen: “Hebt gij nooit in de Schrift gelezen: De steen die de bouwlieden hebben afgekeurd, is juist de hoeksteen geworden. Op last van de Heer is dat gebeurd en het is wonderbaar in onze ogen. Daarom zeg Ik u, het Rijk Gods zal u ontnomen worden en gegeven aan een volk dat wel de vruchten daarvan opbrengt.” Toen de hogepriesters en Farizeeën zijn gelijkenissen gehoord hadden, begrepen ze dat Hij over hen sprak. Zij zonnen dus op een middel om zich van Hem meester te maken, maar ze waren bang voor het volk, omdat men Hem voor een profeet hield.

Overweging

In het Oude Testament komen we veel verhalen en personen tegen die voortekenen zijn van Jezus en het heil dat Hij komt brengen. Neem nu het verhaal van Jozef, de zoon van Jakob. Jozef was de lieveling van zijn vader; Jezus is Gods geliefde Zoon. Uit jaloezie wilden Jozefs broers hem doden, net zoals sommige volksgenoten van Jezus plannen maakten om Hem te doden. Beiden werden verraden door de mensen die het dichtst bij hen stonden: Jozefs broers verkochten hem voor twintig zilverstukken, terwijl een van Jezus' naaste leerlingen dertig zilverstukken ontving om Hem aan de gezagsdragers te verraden. Beide mannen waren een zegen voor hun omgeving. Jozef sloeg graan op om het volk te vrijwaren van hongersnood en Jezus voedde vijfduizend mensen met enkele broden en een paar vissen. Als Jozefs broers naar Egypte komen op zoek naar graan, maakt Jozef zich op het laatste moment aan hen bekend, en ze verzoenen zich. Op soortgelijke wijze liet Jezus na de verrijzenis aan de apostelen zien dat Hij de hemelse Heer was – waarbij Hij zelfs door muren heen ging en in een oogwenk verdween. Zowel Jozef als Jezus veranderden van lijdende dienaren in redders van hun volk. Jozef redde de kinderen Israëls van de honger, terwijl Jezus al zijn mensen redde van zonde en dood. Maar ondanks alle overeenkomsten was Jozef niet gelijk aan Jezus, en zeker niet volmaakt zoals Hij. Jozef was “de dromer” – een beetje een verwaand mannetje die de neiging had zijn grote broers op hun zenuwen te werken. Maar ondanks het gebrek aan respect dat hij ten opzichte van zijn broers aan de dag legde probeerde hij op zijn eenzame tocht naar Egypte wel dicht bij de Heer te blijven. Dat was de basis waarop de Heer hem meer en meer kon zuiveren, tot hij twintig jaar later in staat was zijn broers te vergeven en met liefde, vrijgevigheid en respect te behandelen. Jozefs verhaal is ook ons verhaal.

Gebed

Jezus, ik kijk met ontzag naar Uw macht om te veranderen. Ik sta open om door U te worden veranderd, om meer en meer op U te gaan lijken. Genees en reinig me, genadige God. Amen. [-top-](#)

Zaterdag 22 maart 2025 [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Micha (7, 14-15+18-20)

Neem uw herdersstaf en weid uw volk, Heer, de schapen die uw erfdeel zijn; tussen de bomen, midden in het woud, zijn zij zo vereenzaamd. Laat ze weiden in Basan en Gilead, zoals in vroegere dagen. Ik laat wonderen zien, zoals in de dagen dat gij uit Egypte wegtrok. Welke God is als Gij, die de schuld vergeeft, die voorbijgaat aan de zonde, door de rest van zijn erfdeel bedreven, die zijn toorn niet altijd laat duren, maar zijn vreugde vindt in goedheid? Hij zal zich opnieuw over ons ontfermen, Hij zal onze schuld onder zijn voeten verpletteren. Al onze zonden zal Hij naar de bodem van de zee verwijzen. Aan Jakob zult Gij uw trouw, aan Abraham uw goedheid tonen, zoals Gij het onze vadersen hebt bezworen, in de dagen van weleer.

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (15, 1-3+11-32)

In die tijd kwamen telkens weer tollenaars en zondaars van allerlei slag bij Hem om naar Hem te luisteren. De Farizeeën en de schriftgeleerden morden daarover en zeiden: “Die man ontvangt zondaars en eet met hen.”

Hij hield hen deze gelijkenis voor: “Een man had twee zoons. Nu zei de jongste van hen tot zijn vader: Vader, geef mij het deel van het bezit waarop ik recht heb. En hij verdeelde zijn vermogen onder hen. Niet lang daarna pakte de jongste zoon alles bij elkaar en vertrok naar een ver land. Daar verkwistte hij zijn bezit in een losbandig leven. Toen hij alles opgemaakt had, kwam er een verschrikkelijke hongersnood over dat land en hij begon gebrek te lijden. Nu ging hij in dienst bij een der inwoners van dat land, die hem het veld in stuurde om varkens te hoeden. En al had hij graag zijn buik willen vullen met de schillen die de varkens aten, niemand gaf ze hem. Toen kwam hij tot nadenken en zei: Hoeveel dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed, en ik verga hier van de honger. Ik ga weer naar mijn vader en ik zal hem zeggen: Vader, ik heb misdaan tegen de hemel en tegen u; ik ben niet meer waard uw zoon te heten, maar neem mij aan als een van uw dagloners. Hij ging dus op weg naar zijn vader. Zijn vader zag hem al in de verte aankomen, en hij werd door medelijden bewogen; hij snelde op hem toe, viel hem om de hals en kuste hem hartelijk. Maar de zoon zei tot hem: Vader, ik heb misdaan tegen de hemel en tegen u; ik ben niet meer waard uw zoon te heten. Doch de vader gelastte zijn knechten: Haalt vlug het mooiste kleed en trekt het hem aan, steekt hem een ring aan zijn vinger en trekt hem sandalen aan. Haalt het gemeste kalf en slacht het; laten we eten en feestvieren, want deze zoon van mij was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is teruggevonden. Ze begonnen dus feest te vieren. Intussen was zijn oudste zoon op het land. Toen hij echter terugkeerde en het huis naderde, hoorde hij muziek en dans. Hij riep een van de knechten en vroeg wat dat te betekenen had. Deze antwoordde: Uw broer is thuisgekomen en uw vader heeft het gemeste kalf laten slachten, omdat hij hem gezond en wel heeft teruggekregen. Maar hij werd kwaad en wilde niet naar binnen. Toen zijn vader naar buiten kwam en bij hem aandrong, gaf hij zijn vader ten antwoord: Al zoveel jaren dien ik u en nooit heb ik uw geboden overtreden, toch hebt gij mij nooit een bokje gegeven om eens met mijn vrienden feest te vieren. En nu die zoon van u is gekomen die uw vermogen heeft verbrast met slechte vrouwen, hebt ge voor hem het gemeste kalf laten slachten. Toen antwoordde de vader: Jongen, jij bent altijd bij me en alles wat van mij is, is ook van jou. Maar er moet feest en vrolijkheid zijn, omdat die broer van je dood was en levend is geworden, verloren was en is teruggevonden.”

Overweging

Zijn vader zag hem al in de verte aankomen. . . . (Lucas 15,20)

De verloren zoon nam het geld van zijn vader mee en verkwistte het. Niets was er meer van over, enkel de puinhopen van zijn genotzucht en geldsmijterij. Zie hem daar staan: gekleed in lompen, vuil en uitgehongerd. Met geen mogelijkheid kon hij nog iets doen om de schijn te redden, hij had helemaal niets meer om zijn vader een beetje gunstig te stemmen. En het ergste was: hij kon nergens anders heen. Dus ging hij op weg naar het huis van zijn vader, angstvallig en zich vreselijk bewust van zijn beledigingen aan het adres van zijn vader. Het is maar al te begrijpelijk dat hij zenuwachtig was en bang voor de ontmoeting met zijn vader. De vader zag de jongen “al in de verte” aankomen. Kennelijk had de vader op de uitkijk gestaan om een levensteken van hem op te vangen. En zodra hij de jongen zag, rende hij op hem af om hem te begroeten. Probeer u de situatie voor te stellen: een welgestelde landeigenaar, waarschijnlijk goed gekleed, die met uitgestrekte armen afrent op een vuile jongeman in lompen, dodelijk vermoeid en hongerig. Stel u voor hoe deze aanzienlijke man de jongen omarmt, met kussen overlaadt en roept om ringen, kleding en een feestmaal. Zonder ook maar één woord van verwijt accepteerde hij het berouw van zijn zoon en vierde hij zijn terugkeer: Mijn zoon leeft! Hij is terug! Wat een aangrijpend beeld van de manier waarop onze hemelse Vader ons behandelt! Hij staat altijd op de uitkijk naar ons. Onze toestand deert Hem niet. Hij stoort zich niet aan de lompen en het vuil die ons misschien bedekken. Hij wacht niet koel en afstandelijk af tot wij naar Hem toe komen en Hij precies de goede toon hoort van verdriet of berouw. Nee, Hij rent naar ons toe! Hij wil ons omarmen, ons met barmhartigheid behandelen en zich verheugen over onze terugkeer. Het doet er niet toe waar we zijn geweest of wat we hebben gedaan. Het enige wat ertoe doet is dat we thuisgekomen zijn. Het is gemakkelijk deze beelden af te doen als een romantische fabel over berouw en vergeving. Maar Jezus is geen naïeve dromer of iemand die sprookjes verzint.

Gebed

Vader, ik vertrouw op Uw goedheid en genade. Dank U dat U Uw armen naar mij uitstrekt en me thuis verwelkomt! Amen.

[-top-](#)

Zondag 23 maart 2025 Derde zondag in de Veertigdagetijd [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Exodus (3, 1-8+13-15)

In die dagen hoedde Mozes de kudde van zijn schoonvader Jitro, de priester van Midjan. Eens dreef hij de kudde tot ver in de woestijn en kwam hij bij de berg van God, de Horeb. Toen verscheen hem de engel van de Heer, in een vuur dat opvlamde uit een doornstruik. Mozes keek toe en zag dat de doornstruik in lichters laaie stond en toch niet verbrandde. Hij dacht: "Ik ga er op af om dat vreemde verschijnsel te onderzoeken. Hoe komt het dat die doornstruik niet verbrandt?" De Heer zag hem naderbij komen om te kijken. En vanuit de doornstruik riep God hem toe: "Mozes, Mozes." "Hier ben ik," antwoordde hij. Toen sprak de Heer: "Kom niet dichterbij en doe uw sandalen uit, want de plaats waar gij staat is heilige grond." En Hij vervolgde: "Ik ben de God van uw vader, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob." Toen bedekte Mozes zijn gezicht want hij durfde niet naar God op te zien. De Heer sprak: "Ik heb de ellende van mijn volk in Egypte gezien, de jammerklachten om zijn onderdrukkers gehoord; ja, Ik ken zijn lijden. Ik daal af om mijn volk te bevrijden uit de macht van Egypte." Maar Mozes sprak opnieuw tot God: "Als ik nu bij de Israëlieten kom en hun zeg: de God van uw vaderen zendt mij tot u, en zij vragen: Hoe is zijn naam? wat moet ik dan antwoorden?" Toen sprak God tot Mozes: "Ik ben die is." En ook: "Dit moet gij de Israëlieten zeggen: Hij die is zendt mij tot u." Bovendien zei God tot Mozes: "Dit moet ge de Israëlieten zeggen: de Heer, de God van uw vaderen, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob, zendt mij tot u. Dit is mijn naam voor altijd. Zo moet men Mij aanspreken, alle geslachten door."

Tweede lezing uit de Eerste brief aan de Korintiërs (10, 1-6 + 10-12)

Broeders en zusters, gij moet goed weten dat onze vaderen wel allen onder de wolk zijn geweest, allen door de Zee zijn getrokken; allen zijn zij door wolk en zee in Mozes gedoopt, en allen aten zij hetzelfde geestelijk voedsel, allen dronken dezelfde geestelijke drank, - want zij dronken uit een geestelijke rots die met hen meeging, en die rots was de Christus - maar in de meesten van hen heeft God geen welbehagen gehad; immers, zij werden neergeveld in de woestijn. Deze gebeurtenissen zijn een les voor ons, opdat wij niet, zoals zij, slechte dingen zouden begeren. Mort ook niet tegen God, zoals sommigen van hen gemord hebben: zij zijn gedood door de verderver. Wat hun overkwam had een diepe zin en het werd te boek gesteld als een waarschuwing voor ons, tot wie het einde der tijden gekomen is. Daarom, wie meent te staan, moet oppassen dat hij niet valt.

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (13, 1-9)

In die tijd waren er bij Jezus enkele mensen die Hem vertelden wat er gebeurd was met de Galileeërs, van wie Pilatus het bloed met dat van hun offerdieren vermengd had. Daarop zei Jezus: "Denkt ge, dat onder alle Galileeërs alleen deze mensen zondaars waren, omdat zij dat lot ondergaan hebben? Volstrekt niet, zeg Ik u. Maar als gij u niet bekeert, zult ge allen op een dergelijke manier omkomen. Of die achttien die gedood werden, doordat de toren bij de Siloam op hen viel: denkt ge dat die alleen schuldig waren onder alle mensen die in Jeruzalem woonden? Volstrekt niet, zeg Ik u. Maar als gij niet tot bekering komt, zult ge allen op eenzelfde wijze omkomen." Toen vertelde Hij de volgende gelijkenis: "Iemand had een vijgenboom die in zijn wijngaard geplant stond; hij kwam zoeken of er vrucht aan zat, maar vond niets. Toen zei hij tot de wijngaardenier: Al sinds drie jaar kom ik aan deze vijgenboom vruchten zoeken, maar ik vind er geen. Hak hem om: waartoe put hij nog de grond uit? Maar de man gaf hem ten antwoord: Heer, laat hem dit jaar nog staan; laat mij eerst de grond er omheen ompspitten en er mest op brengen. Misschien draagt hij het volgend jaar vrucht; zo niet, dan kunt ge hem omhakken."

Overweging

Toen God Mozes riep vanuit het brandende braambos, stuurde Hij hem weg op een van de langste en meest ingrijpende reizen van de geschiedenis – en Hij begon met de opdracht: "Doe uw sandalen uit" (Exodus 3,5). Waarom zou God dat gezegd hebben? Het vervolg van het vers geeft een reden: "de plaats waar u staat is heilige grond". Stel u voor hoe snel Mozes gehoorzaamde! In Egypte, waar hij was opgegroeid, moesten de mensen op blote voeten voor de farao of een andere aanzienlijke persoon verschijnen. Dat was zowel een uiting van respect als de erkenning dat je een lagere status bezat. Staande voor de hoogste Heer van allen, wiens heerlijkheid straalde als een onzichtbaar krachtenveld, moet Mozes zich wel onder de indruk en klein hebben gevoeld. Wat zegt dit over onze houding tegenover het gebed? Zonder brandende struiken om ons te laten schrikken, gaan we gemakkelijk een beetje nonchalant met God om, en vaak zelfs alsof het een opgave is om maar snel af te handelen. Het beeld van Mozes die zijn sandalen uitdoet, herinnert ons eraan dat onze liefdevolle Vader een ontzagwekkende God is wiens heiligheid we in de verste verte niet kunnen bevatten. Het zegt ons dat we Hem met eerbied, nederigheid en in het besef van onze zonde en zwakheid moeten benaderen. Maar het tafereel zegt ons ook nog andere dingen. Schoenen en sandalen worden vuil en ook vandaag de dag is het in veel culturen en huizen gewoonte om ze uit te trekken alvorens naar binnen te gaan. In zekere zin is dat hetzelfde wat we dienen te doen wanneer we tot God komen. Vuil schoeisel kan ook staan voor de afleiding die zich opdringt wanneer we bidden. Dus als u vandaag gaat bidden, trek dan uw sandalen uit! Hij die Mozes riep, roept u!

Gebed

Vader, wie ben ik dat U zoveel van me houdt – genoeg om Uw enige Zoon voor mij over te hebben? Help me alles opzij te zetten wat me van U scheidt en Uw liefde te beantwoorden zo goed als ik kan. Amen. [-top-](#)

Maandag 24 maart 2025 [-top-](#)

Eerste lezing uit het Tweede boek Koningen (5, 1-15a)

In die dagen was Naäman, de legeroverste van de koning van Aram, zeer gezien bij zijn heer en had grote invloed, want door hem had De Heer voor Aram uitkomst gebracht. Hij was een groot soldaat, maar de man leed aan een huidziekte. Nu hadden Aramese benden eens een strooptocht ondernomen in Israël en daarbij een jong meisje buitgemaakt; dat was nu in dienst bij de vrouw van Naäman. Ze zei tot haar meesteres: "Och, kon mijn heer maar eens naar de profeet gaan die in Samaria woont; die zou hem wel van zijn ziekte afhelpen." Naäman ging aan zijn heer vertellen wat het meisje uit Israël gezegd had. Toen zei de koning van Aram: "Ga erheen; ik zal u een brief meegeven voor de koning van Israël." Hij ging op weg, nam tien talenten zilver, zesduizend sikkels goud en tien feestgewaden mee, en meldde zich met de brief bij de koning van Israël. Daarin stond: Met deze brief zend ik mijn dienaar Naäman tot u; ik verzoek u hem van zijn huidziekte te genezen. Zodra de koning van Israël de brief gelezen had, scheurde hij zijn kleren en zei: "Ben ik soms God, met macht over leven en dood, dat hij iemand naar mij toestuurt die ik van zijn huidziekte moet genezen? Let maar eens op mijn woorden: hij zoekt ruzie met mij." Toen Elisa, de man Gods, hoorde dat de koning van Israël zijn kleren gescheurd had, liet hij de koning vragen: "Waarom hebt u uw kleren gescheurd? Stuur hem naar mij toe. Dan zal hij weten dat er een profeet is in Israël." Toen ging Naäman met zijn paarden en wagen op weg en hield stil voor het huis van Elisa. Deze zond iemand met de boodschap: Was u zevenmaal in de Jordaan; dan zal uw huid weer gezond worden en zult u gereinigd zijn. Toen werd Naäman boos en ging heen. Hij zei: "Ik had gedacht: hij zal naar buiten komen en voor me gaan staan. Dan zal hij de naam van de Heer zijn God aanroepen, met zijn hand over de plek strijken en de ziekte wegnemen. Zijn de Abana en de Parpar, de rivieren van Damascus, soms niet beter dan al de wateren van Israël? Kan ik mij daarin niet wassen om gereinigd te worden?" Hij keerde zich om en ging verontwaardigd heen. Maar zijn dienaren gingen naar hem toe en zeiden: "Vader, gesteld dat de profeet u iets moeilijks opgedragen had, dan had u het toch ook gedaan? Waarom dan niet, nu hij u zegt dat u zich maar hoeft te wassen om weer rein te worden?" Toen ging hij naar de Jordaan en dompelde zich zevenmaal onder, zoals de man Gods gezegd had. Zijn huid werd weer als die van een klein kind en hij was gereinigd. Hij keerde met heel zijn gevolg naar de man Gods terug, trad het huis binnen, ging voor hem staan en zei: "Nu weet ik dat er alleen in Israël een God is, en nergens anders op aarde."

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (4, 24-30)

Toen Jezus in Nazaret kwam, zei Hij tot het volk in de synagoge: "Voorwaar, ik zeg u: geen profeet is heilzaam voor zijn eigen vaderstad. En het is waar wat ik u zeg: in de tijd van Elia immers, toen de hemel drie jaar en zes maanden gesloten bleef en een grote hongersnood uitbrak over het hele land, waren er veel weduwen in Israël; toch werd Elia tot niemand van hen gezonden, behalve tot een weduwe in Sarepta in het gebied van Sidon. En in de tijd van de profeet Elisa waren er vele melaatsen in Israël; toch werd niemand van hen gereinigd, behalve de Syriër Naäman." Toen ze dit hoorden, werden allen die in de synagoge waren, woedend. Ze sprongen overeind, joegen Hem de stad uit en dreven Hem voort tot aan de steile rand van de berg waarop hun stad gebouwd was, om Hem daar in de afgrond te storten. Maar Hij ging midden tussen hen door en vertrok.

Overweging

... ze sprongen op, joegen Hem de stad uit (Lucas 4,29)

Wat had Jezus gezegd waardoor zijn stadgenoten zo boos werden? Misschien komt het door de mensen die Jezus hier als voorbeeld gebruikte, de weduwe uit Sarepta die Elia op bezoek kreeg, en de Syriër Naäman die door Elisa van melaatsheid werd genezen. Geen van beiden kwam uit Israël en dat moet de mensen ongetwijfeld geraakt hebben. Was Jezus erop uit hen te beledigen? Wat had deze zoon van een timmerman tegen zijn eigen volk? Het idee dat iemand uit hun midden hun de les aan het lezen was kan genoeg reden geweest zijn om hen kwaad te maken. Laten we eens kijken naar het verhaal van Naäman om te zien wat Jezus bedoelde. Net als het volk had ook Naäman gehoord over een profeet en ook hij was niet ingenomen met de handelwijze van de profeet. Kon Elisa hem niet rechtstreeks genezen, in plaats van dat hij zich zeven maal in een rivier moest gaan baden? En waarom moest hij helemaal naar Israël gaan terwijl Syrië volop rivieren had? (2 Koningen 5,11-12). Naäman had zijn eigen ideeën over de manier waarop God moest werken, en pas toen hij zijn veilige plek verliet, vond hij waar hij naar zocht. Het is waar dat we, om te ontvangen wat God voor ons wil, meestal een stap in geloof moeten zetten – soms letterlijk een stap. De Israëlieten moesten door de Rode Zee lopen. Jozua's leger moest om de muren van Jericho heen. Vaak moeten we iets concreets doen om Gods beloften in ons leven in vervulling te zien gaan. We kunnen aan zijn opdrachten twijfelen, zoals Naäman deed. Maar we kunnen ook proberen onze twijfels te overwinnen en ten slotte die stap doen die ons brengt op een plaats waar zijn voorziening op ons wacht. Waar u ook bent op uw geloofsreis, weet dat God u nog verder wil brengen. Zit vandaag in uw gebed rustig voor de Heer en luister naar de manieren waarop Hij u misschien roept om te groeien in het geloof. Accepteer het dat hoewel uw plannen aardig goed lijken, zijn plannen nog beter zijn, ook al lijken ze helemaal niet op wat u verwachtte.

Gebed

Vader, help me op U te vertrouwen. Geef me de genade mijn wil aan de Uwe over te geven, zelfs al betekent dit dat ik iets moet doen waar ik bang voor ben. Amen. [-top-](#)

Dinsdag 25 maart 2025 Hoogfeest Aankondiging van de Heer, Maria Boodschap [-top-](#)

Eerste lezing uit profeet Jesaja (7, 10-14)

In die dagen sprak Jesaja tot Achaz: "Vraag de Heer, uw God, om een teken, hetzij hoog aan de hemel of diep in de hel. "Maar Achaz antwoordde: "Ik vraag niet om een teken; ik wil de Heer niet op de proef stellen. "En Jesaja sprak: "Luister dan, Huis van David, is het u niet genoeg mensen te ergeren, dat gij ook mijn God tot ergernis wilt zijn? Daarom geeft de Heer u ook ongevraagd een teken: Zie, de maagd zal ontvangen en een zoon baren, en zij zal hem noemen 'Immanuël': 'God-met-ons'."

Tweede lezing uit de brief aan de Hebreeënen (Hebr. 10, 4-10)

Broeders en zusters,

Het is uitgesloten dat het bloed van stieren en bokken zonden zou wegnemen. Daarom zegt Christus dan ook, als Hij in de wereld komt: "Slachtoffers en gaven hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt voor mij een lichaam bereid. Brandoffers en zoenoffers konden U niet behagen. Toen zei ik: Hier ben ik. Zoals er in de boekrol over mij geschreven staat: Ik ben gekomen, o God, om uw wil te doen. "Eerst zegt Hij: "Slachtoffers en gaven, brandoffers en zoenoffers hebt Gij niet gewild; die konden U niet behagen hoewel de wet voorschrijft dat ze gebracht moeten worden. "En dan zegt Hij: "Hier ben ik, ik ben gekomen om uw wil te doen. "Hij schaft dus het eerste af om het tweede te laten gelden. Door die wil zijn wij geheiligd, eens voor al, door het offer van het lichaam van Jezus Christus.

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (1,26-38)

In die tijd werd de engel Gabriël van Godswege gezonden naar een stad in Galilea, Nazaret, tot een maagd die verloofd was met een man die Jozef heette, uit het huis van David; de naam van de maagd was Maria. Hij trad bij haar binnen en sprak: "Verheug u, Begenadigde, de Heer is met u, Gij zijt de gezegende onder de vrouwen. "Zij schrok van dat woorden vroeg zich af wat die groet toch wel kon betekenen. Maar de engel zei tot haar: "Vrees niet, Maria, want gij hebt genade gevonden bij God. Zie, gij zult zwanger worden en een zoon ter wereld brengen; gij moet Hem de naam Jezus geven. Hij zal groot zijn; Zoon van de Allerhoogste genoemd worden. God de Heer zal Hem de troon van zijn vader David schenken en Hij zal in eeuwigheid koning zijn over het huis van Jakob en aan zijn koningschap zal nooit een einde komen. "Maria echter sprak tot de engel: "Hoe zal dit geschieden daar ik geen man beken? "Hierop gaf de engel haar ten antwoord: "De heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen; daarom ook zal wat ter wereld wordt gebracht, heilig genoemd worden, Zoon van God. Weet dat zelfs Elisabeth, uw bloedverwante, in haar ouderdom een zoon heeft ontvangen en, ofschoon zij onvruchtbaar heette, is zij nu in haar zesde maand; want voor God is niets onmogelijk. "Nu zei Maria: "Zie de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord. "En de engel ging van haar heen.

Overweging

Soms is een beetje historische achtergrond waardevol en verrijkend om Bijbelse fragmenten te begrijpen. Heel zeker als we ze willen lezen als verhalen die ook nu nog kunnen inspireren. Koning Achaz heeft het joodse geloof losgelaten en zoekt zijn heil bij de burens, meer in het bijzonder de Assyriërs. Om hen als partner binnen te halen gaat hij zover dat hij ook hun manier van denken en geloven overneemt, hierbij ook het gebruik van mensenoffers, zelfs zijn eigen zoon. Voldoende dus voor Jesaja om oppositie te voeren. Zijn profetische manier van denken en leven en zijn manier van geloven laten geen plaats voor mensenoffers. Een leefwijze en geloofsvorm die dat verwacht en oplegt aan de bevolking zijn voor hem ondenkbaar. Wil je een genadevolle mens zijn, dan moet je wel degelijk getuigen van waarden en principes die niet eenzijdig religieus zijn. Ze moeten ook met heel veel respect omgaan met elke mens.

Gebed

Dank U, Jezus, voor de talloze malen dat U mijn zonden hebt vergeven. Bevrijd me van alle hardvochtigheid die ik voor anderen koester en leer me barmhartig te zijn vanuit Uw onuitputtelijke barmhartigheid. Amen. [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Deuteronomium (4, 5-9)

In die dagen sprak Mozes tot het volk: “Luister dan, Israël, naar de voorschriften en bepalingen die ik u leer, en handel daarnaar. Dan zult gij leven en bezit gaan nemen van het land dat de Heer, de God van uw vaders, u schenkt. Ik heb u nu de voorschriften en bepalingen geleerd, zoals de Heer uw God mij heeft opgedragen. Handel ernaar in het land dat gij in bezit gaat nemen en breng ze stipt ten uitvoer, want daaruit zal voor de volken uw wijsheid en uw inzicht blijken. Als zij al deze voorschriften horen, zullen ze zeggen: Dat machtige volk is wijs en verstandig. Is er soms een andere grote natie, aan wie hun goden zo nabij zijn als de Heer onze God ons nabij is, zo vaak wij Hem aanroepen? Of is er een andere grote natie die zulke volmaakte voorschriften en bepalingen heeft als de wet die ik u heden geef? Wees dus op uw hoede en zorg er voor, dat gij niet vergeet wat gij met eigen ogen gezien hebt. Laat dat uw leven lang niet uit uw gedachten gaan en geef het door aan uw kinderen en kleinkinderen.”

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs (5, 17-19)

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: “Denkt niet dat Ik gekomen ben om Wet en Profeten op te heffen; Ik ben niet gekomen om op te heffen, maar om de vervulling te brengen. Want voorwaar, ik zeg u: Eerder nog zullen hemel en aarde vergaan, dan dat een jota of haaltje vergaat uit de Wet, voordat alles geschied is. Wie dus één van die voorschriften, zelfs het geringste, opheft en zo de mensen leert, zal de geringste geacht worden in het Rijk der hemelen, maar wie ze onderhoudt en leert zal groot geacht worden in het Rijk der hemelen.”

Overweging

Mozes gaf een opsomming van alles wat God voor zijn volk had gedaan: Hij leidde het uit Egypte en sloot een verbond met hen. Hij gaf hun zijn Tien Geboden en beloofde voor altijd met hen te zijn. Nu stonden ze op het punt de Jordaan over te steken en het land binnen te gaan dat Hij voor hen had gereserveerd. Daarom herinnerde Mozes hen eraan hoe belangrijk het was dat ze de grote daden van de Heer in het verleden niet zouden vergeten. Hij waarschuwde hen ervoor op te passen dat deze dingen niet “uit uw gedachten gaan en geef het door aan uw kinderen en kleinkinderen” (Deuteronomium 4,9).

Is het niet verbazingwekkend hoe gemakkelijk wij, bij onze dagelijkse inspanningen, kunnen vergeten wat God voor ons heeft gedaan? Daarom is het nuttig om van tijd tot tijd een stapje terug te doen en zowel onze eigen geschiedenis te overzien als de grote lijnen van de heilsgeschiedenis.

Waarom zouden we daar vandaag niet mee beginnen? Pak een pen en maak een lijstje van uw lievelingsverhalen in de Bijbel. Probeer bij elk verhaal aan te geven hoe God bezig was zijn volk te redden en voor te bereiden op Jezus. Zoek naar algemene patronen – dingen die u iets zeggen over Gods goedheid, zijn barmhartigheid en zijn macht om te redden. Laat het daar niet bij. Nadat u eerst dit perspectief geschetst hebt, kijkt u vervolgens naar uw eigen leven. Maak nu een lijstje van de keren dat u zonder enige twijfel wist dat God aan het werk was. Dat kan zijn toen u niet wist welke weg u moest volgen, maar plotseling alles begreep. Het kan een keer zijn toen u zich geholpen voelde in het omgaan met een verstoorde relatie. Het kan een tijd zijn van gebed of een keer bij de Eucharistieviering toen u zich bijzonder dicht bij de Heer voelde.

Als u deze zegeningen een vaste plaats geeft in uw herinnering, kunt u er gebruik van maken in moeilijke tijden. Wanneer u vraagtekens zet bij Gods liefde, kunt u deze zegeningen terugroepen uit uw herinnering om de twijfel uit te drijven. Als u gebukt gaat onder een beproeving, kunt u nog altijd weten dat God met u is en u leidt met zijn ongeziene hand. Laat zijn zegeningen nooit “uit uw gedachten gaan”!

Gebed

Jezus, wat een geschenk om elke week bij U te zijn in de Eucharistieviering! Graveer met vuur in mijn geheugen de grote dingen die U in mijn leven doet en gedaan hebt. Geef dat ik ze nooit zal vergeten. Amen. [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Jeremia (7, 23-28)

Zo spreekt de Heer: "Dit alleen heb Ik hen bevolen: Luistert naar Mij, dan zal Ik uw God zijn en gij zult mijn volk zijn. Volgt de weg die Ik u wijs, dan zal het u goed gaan. Maar ze hebben niet geluisterd en Mij niet gehoorzaamd. Ze blijven hardnekkig in de boosheid. Hoe langer hoe meer keerden ze zich van Mij af. Sinds de uittocht van uw voorvaders uit Egypte, tot heden toe, heb Ik u mijn dienaren de profeten gezonden, telkens weer. Maar ze hebben niet naar Mij geluisterd en Mij niet gehoorzaamd. Ze bleven hardnekkig, meer nog dan hun voorvaders. Zeg hun dat alles, luisteren zullen ze niet; roep het hun toe, antwoorden zullen ze niet. Dan moet ge tegen hen zeggen: Hier is nu het volk dat niet wil luisteren naar de Heer, zijn God, dat zich niet laat beleren. Weg is de oprechtheid, ze komt niet meer over hun lippen."

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (11, 14-23)

Eens dreef Jezus een duivel uit die stom was. Zodra de duivel was uitgevaren, kon de stomme weer spreken. De mensen stonden er verbaasd van. Maar enkelen van hen zeiden: "Door Beëlzebub, de vorst der duivels, drijft Hij de duivels uit." Anderen - om Hem op de proef te stellen - verlangden van Hem een teken uit de hemel. Maar Hij kende hun gedachten en sprak tot hen: "Elk rijk dat innerlijk verdeeld is, vervalt tot een woestenij, het ene huis valt op het andere. Als nu ook de satan met zichzelf in strijd is, hoe kan zijn rijk dan standhouden? Ge zegt immers, dat ik door Beëlzebub de duivels uitdrijf. Als Ik door Beëlzebub de duivels uitdrijf, door wie drijven uw zonen ze dan uit? Daarom zullen zij uw rechters zijn. Maar als ik door de vinger Gods de duivels uitdrijf, dan is inderdaad het Rijk Gods tot u gekomen. Wanneer een sterke, welbewapend, zijn huis en hof bewaakt, is zijn bezit veilig. Komt er echter iemand die sterker is dan hij en die hem overwint, dan rooft deze zijn volle uitrusting, waarop hij zijn vertrouwen stelde, en verdeelt wat hij bezit als buit. Wie niet met Mij is, is tegen Mij, en wie niet met Mij bijeenbrengt, die verstrooit."

Overweging

Zijn naam, Satan, betekent Tegenstander, en toch lijkt het erop dat we zijn gevaar gemakkelijk onderschatten. We geloven wel in het bestaan van de duivel, maar tegelijkertijd vinden we het toch wel lastig om ons een beeld te vormen van zijn actieve kwaadwillendheid. We zien hem liever in een soort irritante bijrol dan als een hoofdrolspeler in het heilsmysterie. Maar Jezus wist dat Hij de duivel niet kon onderschatten.

Aangezien Satan zelf niets kan scheppen probeert hij in plaats daarvan de dingen die er al zijn te verdraaien en in de war te sturen. Zo heeft de wereldbevolking nog nooit zoveel vrijheid genoten, maar zien we tegelijkertijd enorm veel bolwerken van zonde. Nog nooit hadden mensen zoveel zelfvertrouwen als in deze tijd, maar tegelijkertijd ervaren ook enorm veel mensen angst en onzekerheid. Onze wereld lijkt kleiner dan ooit, maar toch voelen veel mensen zich eenzaam en verlaten.

Een van de meest voorkomende en effectieve tactieken van de Satan is het zaad van de twijfel te zaaien in ons hoofd. Hij wil dat we twijfelen aan Gods liefde en dus de liefde gaan zoeken in andere relaties. Hoeveel mensen vallen niet in de valkuil van steeds wisselende seksuele relaties? Satan wil dat we twijfelen aan Gods zorg voor ons, zodat we tegen elke prijs op zoek gaan naar meer zekerheden in ons leven. Denk maar aan degenen die de toppen van financieel succes bereikt hebben maar daarvoor de hoge prijs betaald hebben van ontwrichte relaties. Satan wil dat we twijfelen aan Gods barmhartigheid en vergeving, zodat we gevangen blijven in schuld en schuldgevoel.

Wat moeten we dus doen? Stel uw hoop op Gods beloften. Steeds wanneer u in de verleiding komt aan Gods liefde te twijfelen, denk er dan aan dat niets u kan scheiden van de liefde van God (Romeinen 8,35-39). Steeds wanneer u in de verleiding komt te twijfelen aan Gods zorg voor u, bedenk dan dat God zorgt voor de bloemen op het veld en de vogels in de lucht, en er natuurlijk nog meer plezier in heeft u te voorzien van alles wat u nodig hebt (Lucas 12,22-34). En steeds wanneer u twijfelt aan Gods vergeving, houd uzelf dan voor dat God rijk is aan barmhartigheid en niet gauw boos wordt (Efeziërs 2,4; Psalm 103,12). Dat zijn allemaal waarheden waarop u uw leven kunt bouwen! Bedenk dat Hij die in u is, groter is dan hij die in de wereld is.

Gebed

Heer Jezus, U hebt de macht van de duivel verslagen en door het doopsel hebt U mij deel gegeven aan Uw overwinning. Ik geloof dat niets me kan scheiden van Uw liefde. Heilige Geest, vul me met een diep geloof en vertrouwen op Gods beloften. Amen. [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Hosea (14, 2-10)

Zo spreekt de Heer: “Bekeer u, Israël, tot de Heer uw God want over uw schuld zijt gij gestruikeld. Kom met uw woorden als gave, bekeer u tot de Heer en zeg Hem: Gij vergeeft toch alle schuld; aanvaard ook onze goede wil: wij zullen onze woorden als offerdieren geven. Assur kan ons niet redden; wij zullen niet meer op paarden rijden en tegen het maaksel van onze handen zeggen wij nooit meer: Gij zijt onze God. Gij, de Heer, zijt immers degene bij wie de wees ontferming vindt. Ik wil hen van hun ontrouw genezen en hun van harte mijn liefde schenken. Mijn toorn heeft zich van hem afgewend. Ik wil voor Israël zijn als de dauw: als een lelie zal hij gaan bloeien en hij zal wortels schieten, als op de Libanon. Zijn scheuten lopen uit, zijn luister evenaart die van de olijfbom, zijn geur die van de Libanon. Zij zullen opnieuw in zijn schaduw zitten; zij zullen koren kunnen verbouwen, zij zullen bloeien als de wingerd en vermaard zijn als de wijn van de Libanon. Wat heb Ik dan nog met de afgoden te maken, Efraïm? Ik ben het die hem verhoort en die naar hem omziet. Ik ben als een altijd groene cipres: aan Mij zijn uw vruchten te danken. Wie is zo wijs dat hij dit beseft, wie is zo verstandig dat hij dit inziet? Inderdaad, recht zijn de wegen van de Heer; de rechtschapenen bewandelen die, maar rebellen komen er ten val.”

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus (12, 28-34)

In die tijd trad een schriftgeleerde op Jezus toe en legde Hem de vraag voor: “Wat is het allereerste gebod?” Jezus antwoordde: “Het eerste is: Hoor, Israël! De Heer onze God is de enige Heer. Gij zult de Heer uw God beminnen met geheel uw hart, geheel uw ziel, geheel uw verstand en geheel uw kracht. Het tweede is dit: Gij zult uw naaste beminnen als uzelf. Er is geen ander gebod voornameer dan deze twee.” Toen zei de schriftgeleerde tot Hem: “Juist, Meester, terecht hebt Ge gezegd: Hij is de enige en er bestaat geen andere buiten Hem; en Hem beminnen met heel zijn hart, heel zijn verstand en heel zijn kracht en de naaste beminnen als zichzelf gaat boven alle brand - en slachtoffers.” Omdat Jezus zag dat hij wijs gesproken had, zei Hij hem: “Gij staat niet ver af van het Koninkrijk Gods.” En niemand durfde Hem nog een vraag te stellen.

Overweging

Gij staat niet ver af van het Koninkrijk Gods. (Marcus 12,34)

Na deze woorden van Jezus viel de menigte stil. Niemand durfde Hem nog een vraag te stellen. Jezus was eraan gewend dat schriftgeleerden en Farizeeën Hem benaderden met vragen over de wet. Hij gebruikte die vragen dikwijls als een gelegenheid om een gelijkenis of een lering te geven die inging tegen de bedoeling van de vraagstellers of die hun schijnheiligheid aan het licht bracht. Maar ditmaal zei Jezus iets volkomen onverwachts. Wat was er anders? Jezus zag dat deze man al het een en ander begrepen had van wat Hij leerde. Hoewel we niet veel weten over deze schriftgeleerde blijkt uit zijn woorden dat hij persoonlijk tot het inzicht gekomen was dat het routinematig uitvoeren van allerlei offerrituelen een zinloze bezigheid was. Mogelijk had hij persoonlijk ervaren wat Hosea beschreef in de eerste lezing: genezing en liefde ontvangen van een God die zonden vergeeft. Op grond daarvan begreep hij dat God en je naaste liefhebben het hoogste doel was en de feitelijke vervulling van de wet van Mozes. Jezus wil bij ons een vergelijkbaar begrip zien. Hij wil tot de kern van de zaak doordringen en ons oproepen lief te hebben op manieren waarmee de geest van de wet wordt vervuld. Maar dat betekent niet dat we godsdienstige gebruiken afwijzen! Deze schriftgeleerde kan ons voorbeeld zijn. Hij verwierp de wet van Mozes niet; in plaats daarvan ging hij die zien op de manier zoals God hem bedoeld heeft. Zijn religieuze praktijken vloeiden voort uit zijn liefde voor God, met als gevolg dat anderen via hem leven ontvingen en bewijzen van Gods liefde. Wanneer we de uiterlijke gebruiken van ons geloof gaan zien zoals ze bedoeld zijn – uitingen van onze liefde tot God en van zijn genade die in ons werkt – dan verschijnt alles wat we doen in een ander licht. We gaan niet alleen naar de Eucharistie; we offeren onszelf in liefde tot God en in dienst aan anderen. We geven niet zomaar geld aan de armen of bidden voor mensen in nood; we hebben Christus lief. We vasten niet alleen maar; we verloochenen onszelf zodat onze liefde gezuiverd wordt. Het is de vervulling van de geest van de wet die ons in staat stelt om lief te hebben in de kracht van de Heilige Geest.

Gebod

Heer Jezus, geef mij begrip! Help me nederig te zijn en open mijn ogen om te zien waar het in Uw wet om gaat opdat ik echt kan liefhebben, van harte! Ik wil dat al mijn daden uit liefde voortkomen. Amen. [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Hosea (6, 1-6)

Zo spreekt de Heer: “In zijn ellende zal mijn volk Mij zoeken van de vroege morgen af en zeggen: Kom, laten we terugkeren tot de Heer; Hij heeft ons verscheurd, Hij zal ons ook genezen; Hij heeft wonden geslagen, Hij zal ze ook verbinden. Na twee dagen maakt Hij ons weer levend, op de derde dag laat Hij ons weer opstaan om weer te leven voor zijn aanschijn. Wij willen de Heer liefhebben, ons inspannen om Hem te kennen. En zeker als de dageraad vertoont Hij zich, komt Hij over ons als de regen, als de lenteregen die de aarde drenkt. Wat moet Ik met u beginnen, Efraïm? Wat moet Ik met u beginnen, Juda? Uw vroomheid is als de morgennevel, als de dauw die vroeg in de morgen verdwijnt. Daarom heb Ik op u ingeslagen door de profeten, heb Ik de dood gebracht door de woorden van mijn mond: mijn oordeel brak door als het licht. Want vroomheid wens Ik, geen offergaven, en erkenning van God, méér dan brandoffers.”

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (18, 9-14)

In die tijd vertelde Jezus, met het oog op sommigen die, - overtuigd van eigen gerechtigheid - de anderen minachtten, de volgende gelijkenis. “Twee mensen gingen op naar de tempel om te bidden; de één was een Farizeeër en de andere een tollenaar. De Farizeeër stond met opgeheven hoofd en bad bij zichzelf als volgt: God, ik dank u dat ik niet zo ben als de rest van de mensen, rovers, onrechtvaardigen, echtbrekers, of ook als die tollenaar daar. Ik vast tweemaal per week en geef tienden van al mijn inkomsten. Maar de tollenaar bleef op een afstand en wilde zelfs niet zijn ogen opheffen naar de hemel; maar hij klopte zich op de borst, en zei: God wees mij, zondaar, genadig. Ik zeg u: deze ging gerechtvaardigd naar huis en niet die andere, want alwie zich verheft zal vernederd, maar wie zich vernedert zal verheven worden.”

Overweging

Klinkt deze schriftlezing niet verwarrend? De Israëlieten dringen er bij elkaar op aan naar de Heer terug te keren, maar God wijst hun offer af, en hard ook. Wat heeft God ertoe gebracht zo boos, zo bitter te reageren? “Want barmhartigheid wil Ik, en geen offer” (Hosea 6,6). Dat was het hele probleem. God doorzag de woorden van de Israëlieten en ontdekte dat hun harten niet veranderd waren. Hun woorden waren goed gekozen, maar er zat niets achter. Hij wist dat mooie uitspraken als deze leken op “de dauw die vroeg in de ochtend verdwijnt” (Hosea 6,4). God wenste geen lege vroomheid. Hij wilde een volk dat elkaar behandelde met recht en barmhartigheid. Hij wilde een volk dat zorgde voor de armen en hen niet uitbuitte. Hij wilde een volk dat zich zeven dagen per week aan zijn verbond hield en niet alleen op de sabbat. God is niet veranderd sinds de dagen van Hosea. Hij wil nog altijd dat zijn Kerk een volk is dat voor Hem apart gezet is. Hij wil nog altijd zien dat we leven in heiligheid, zuiverheid, recht en gehoorzaamheid. En Hij gruwelt er nog steeds van als we denken dat we op zondag even wat religieuze plichtplegingen kunnen doen om vervolgens de rest van de week alle dingen te doen zoals we dat zelf willen. Wat moeten we dus doen, met name als de lezing van vandaag een gevoelige snaar bij ons raakt? Eén ding is dat we berouw kunnen tonen. God ziet het graag als we naar Hem terugkeren en onze nalatigheden toegeven – niet omdat Hij ons graag vernedert maar omdat Hij weet hoeveel krachtiger Hij kan werken wanneer wij berouw hebben in plaats van zelfgenoegzaam te zijn. Het enige waar het in het Sacrament van Verzoening om gaat is genezing en herstel, het is geen zaak van misdaad en straf. Maar belangrijker dan berouw is dat we ook een plan maken om te veranderen. Dat kan een specifieke toewijding inhouden aan dagelijks gebed. Het kan een regelmatig onderzoek van ons geweten impliceren en het nemen van praktische maatregelen om zonde te vermijden. Het kan ook een besluit inhouden om meer deel te nemen aan het werk van de Kerk, in evangelisatie of sociale activiteiten. God wil ons leven veranderen, maar om dit te doen heeft Hij onze medewerking nodig. Doe daarom boete en maak een plan dat niet alleen offers inhoudt maar ook liefde.

Gebed

Jezus, ik geef mijn hart aan U over zodat U mij een nieuw hart kunt geven. Maak mij meer zoals U, Heer! Amen. [-top-](#)

Zondag 30 maart 2025 Vierde zondag in de Veertigdagentijd [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Jozua (5, 9-12)

In die dagen sprak de Heer tot Jozua: ' Vandaag heb Ik de smaad van Egypte van u afgewenteld. ' Terwijl de Israëlieten in Gilgal gelegd waren, vierden zij het paasfeest op de veertiende dag van de maand, in de avond, in de vlakte van Jericho. En daags na Pasen, juist op die dag, aten zij ongezuurd brood en geroosterd graan dat van het land zelf afkomstig was. De volgende dag hield het manna op; ze konden nu eten wat het land voortbracht. Voortaan kregen de Israëlieten geen manna meer: zij aten gedurende heel het jaar datgene wat Kanaän voortbracht.

Tweede lezing uit de tweede brief aan de Korintiërs (5, 17-21)

Broeders en Zusters, Wie in Christus is, is een nieuwe schepping: het oude is voorbij, het nieuwe is al gekomen. En dit alles komt van God. Hij heeft ons door Christus met zich verzoend en ons, apostelen, de dienst van die verzoening toevertrouwd. Ja, God was het die in Christus de wereld met zich verzoende: Hij telde de fouten van de mensen niet en ons gaf Hij de boodschap van de verzoening mee. Wij zijn dus gezanten van Christus, God roept u op door ons woord. Wij smeken u in Christus ' naam: laat u met God verzoenen! Hem die geen zonde heeft gekend, heeft God voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij door Hem Gods eigen heiligheid zouden worden.

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (15, 1-3+11-32)

In die tijd kwamen tollenaars en zondaars van allerlei slag bij Hem om naar Hem te luisteren. De Farizeeën en de Schriftgeleerden morden daarover en zeiden: 'Die man ontvangt zondaars en eet met hen. ' Hij hield hen deze gelijkenis voor: 'Een man had twee zonen. Nu zei de jongste van hen tot zijn vader: Vader, geef mij het deel van het bezit waarop ik recht heb. En hij verdeelde zijn vermogen onder hen. Niet lang daarna pakte de jongste zoon alles bij elkaar en vertrok naar een ver land. Daar verkwistte hij zijn bezit in een losbandig leven. Toen hij alles opgemaakt had, kwam er een verschrikkelijke hongersnood over dat land en hij begon gebrek te lijden. Nu ging hij in dienst bij een der inwoners van dat land, die hem het veld in stuurde om varkens te hoeden. En al had hij graag zijn buik willen vullen met de schillen die de varkens aten, niemand gaf ze hem. Toen kwam hij tot nadenken en zei: Hoeveel dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed, en ik verga hier van de honger. Ik ga weer naar mijn vader en ik zal hem zeggen: Vader, ik heb misdaan tegen de hemel en tegen u; ik ben niet meer waard uw zoon te heten, maar neem mij aan als een van uw dagloners. Hij ging dus op weg naar zijn vader. Zijn vader zag hem al in de verte aankomen, en hij werd door medelijden bewogen; hij snelde op hem toe, viel hem om de hals en kuste hem hartelijk. Maar de zoon zei tot hem: Vader, ik heb misdaan tegen de hemel en tegen u; ik ben niet meer waard uw zoon te heten. Doch de vader gelastte zijn knechten: Haalt vlug het mooiste kleed en trekt het hem aan, steekt hem een ring aan zijn vinger en trekt hem sandalen aan. Haalt het gemeste kalf en slacht het; laten we eten en feestvieren, want deze zoon van mij was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is teruggevonden. Ze begonnen dus feest te vieren. Intussen was zijn oudste zoon op het land. Toen hij echter terugkeerde en het huis naderde, hoorde hij muziek en dans. Hij riep een van de knechts en vroeg wat dat te betekenen had. Deze antwoordde: Uw broer is thuisgekomen en uw vader heeft het gemeste kalf laten slachten, omdat hij hem gezond en wel heeft teruggekregen. Maar hij werd kwaad en wilde niet naar binnen. Toen zijn vader naar buiten kwam en bij hem aandrong, gaf hij zijn vader ten antwoord: Al zoveel jaren dien ik u en nooit heb ik uw geboden overtreden, toch hebt gij mij nooit een bokje gegeven om eens met mijn vrienden feest te vieren. En nu die zoon van u is gekomen die uw vermogen heeft verbrast met slechte vrouwen, hebt ge voor hem het gemeste kalf laten slachten. Toen antwoordde de vader: Jongen, jij bent altijd bij me en alles wat van mij is, is ook van jou. Maar er moet feest en vrolijkheid zijn, omdat die broer van je dood was en levend is geworden, verloren was en is teruggevonden. '

Overweging

Nadat ze op miraculeuze wijze de Jordaan waren overgestoken, vernieuwden de Israëlieten hun verbond met de Heer en vierden ze het eerste Paasfeest in het Beloofde Land. En toen gebeurde het: het manna stopte. Opeens eindigde deze wonderlijke voorziening die hen veertig jaar in de woestijn in leven gehouden had, en de mensen moesten in plaats daarvan leren leven van de overvloed van Kanaän. Het moet een raar gevoel geweest zijn om die morgen wakker te worden en geen kant en klare manna te zien. Nu moesten ze werken voor hun voedsel. Soms worden we boos over veranderingen die zich in ons leven voordoen. We voelen Gods aanwezigheid in het gebed niet op dezelfde manier als toen we Hem pas leerden kennen. Als we verhuisd zijn gaan we naar een nieuwe parochie – kleine verschillen kunnen maken dat de liturgie er vreemd aanvoelt. We gaan van school af of gaan met pensioen, of we komen uit de gevangenis en missen de structuur van een vaste dagelijkse routine. We voelen ons losgeslagen en weten niet waar we God kunnen vinden. Als u nu een tijd van verandering doormaakt, bedenk dan dat God dezelfde is, gisteren, vandaag en altijd. Hij zorgt nog altijd voor u. Natuurlijk moet u het koesteren hoe Hij in het verleden voor u gezorgd heeft. Maar u moet ook openstaan voor wat Hij nu met u wil doen. Verandering is niet altijd gemakkelijk. Maar God gaat altijd voor u uit in elke nieuwe situatie. U hoeft alleen Zijn aanwezigheid te zoeken en u zult nieuwe manieren vinden om Hem te ontmoeten.

Gebed

Vader, U voorziet royaal in al mijn behoeften. U kent me door en door. Help me de nieuwe manieren te accepteren waarop U vandaag voor me wilt zorgen. Amen. [-top-](#)

Eerste lezing uit de profeet Jesaja (65,17-21)

Zo spreekt de Heer: In die dagen ga Ik scheppen een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; aan wat vroeger is geweest wordt niet meer gedacht, het komt niet meer in de gedachten op: maar vreugde ga Ik voor u scheppen en jubel voor altijd; waarachtig, Jeruzalem wordt door Mij herschapen in een stad vol jubel met een bevolking vol blijdschap. Dan zal Ik jubelen om Jeruzalem en Mij verblijden om mijn volk; en snikken noch kermen worden er nog gehoord. Er is geen zuigeling meer aan wie slechts een kort leven beschoren is, en geen grijsaard die zijn leven niet voltooit, want de jongste sterft als man van honderd jaar, en wie de honderd jaar niet bereikt wordt als vervloekt beschouwd. Zelf wonen zij in de huizen die zij hebben gebouwd, en eten de vruchten van de wijngaard die zij zelf hebben geplant. Zo spreekt de almachtige Heer.

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (4,43-54)

In die tijd verliet Jezus Samaria en ging naar Galilea. Hijzelf had verklaard, dat een profeet in zijn eigen vaderstad niet in aanzien is. Toen Hij nu in Galilea kwam, ontvingen de Galileeërs Hem welwillend, omdat zij alles hadden gezien, wat Hij te Jeruzalem op het feest had gedaan. Zij waren immers zelf ook op het feest geweest. Zo kwam Hij dan wederom te Kana in Galilea, waar Hij van het water wijn had gemaakt. Daar bevond zich een koninklijke beambte, wiens zoon te Kafarnaum ziek lag. Toen hij hoorde dat Jezus uit Judea naar Galilea was gekomen, ging hij naar Hem toe en verzocht Hem, dat Hij mee zou komen om zijn zoon te genezen, want deze lag op sterven. “Als gij geen wondertekenen ziet,” zei Jezus tot hem, “dan gelooft gij niet.” Daarop zei die hofbeambte: “Heer, kom toch eer mijn kind sterft!” Jezus antwoordde: “Ga maar, uw zoon leeft.” De man geloofde wat Jezus hem zei en ging heen. Zijn dienaars kwamen hem onderweg reeds tegemoet met de boodschap dat zijn kind leefde. Hij vroeg hun naar het uur waarop de beterschap was ingetreden, en zij zeiden hem: “Gisteren op het zevende uur is de koorts van hem geweken.” Toen besepte de vader, dat het gebeurd was juist op het uur waarop Jezus gezegd had: “Uw zoon leeft.” Hij zelf en heel zijn gezin geloofden. Dit tweede teken deed Jezus ook weer toen Hij uit Judea naar Galilea gekomen was.

Overweging

Dit tweede teken deed Jezus ook weer toen Hij uit Judea naar Galilea gekomen was. (Johannes 4,54)

Een hoofdknik. Een zere keel. Een rode avondhemel. Op het eerste gezicht hebben ze niets met elkaar te maken, maar toch ... Al deze dingen hebben gemeen dat het tekens zijn die ons iets zeggen over iets anders. Johannes gebruikt in zijn evangelie de term “tekenen” als hij het heeft over de wonderdaden van Jezus. Tekenen verwijzen naar werkelijkheden die veel belangrijker zijn dan het weer van morgen of het begin van een verkoudheid. Johannes had van “wonderen” kunnen spreken maar hij wenste de nadruk te leggen op hun hogere doel. Ze waren niet alleen bedoeld om Jezus’ zending en identiteit te onthullen, maar ook om geloof op te roepen bij de aanwezigen.

Deze oproep tot geloof blijkt uit de opbouw van Johannes’ evangelie, dat in twee grote stukken uiteenvalt: het “Boek der tekens” (Johannes 1,19 – 12,50) en het “Boek der verheerlijking” (13,1 – 20,31), waarin de tekens in vervulling gaan. In het deel over de “tekenen” wordt speciale aandacht besteed aan zeven van Jezus’ wonderen. In de evangelielezing van vandaag (het tweede teken) geneest Hij een jongen door eenvoudigweg een woord uit te spreken zonder dat Hij hem hoeft te zien. Twee andere tekens zijn ook genezingen: een man die niet kon lopen (5,1-15) en een blindgeboren man (9,1-41). Daarnaast zijn er wonderen van wijn en brood (2,1-11; 6,1-15) en een demonstratie van Jezus’ macht over de krachten der natuur (6,16-21). Dit gedeelte heeft als hoogtepunt de opwekking van Lazarus uit de dood (11,1-57). Kan de boodschap nog duidelijker zijn? Jezus is het levende Woord, levend water, levensbrood, licht der wereld, Heer van de schepping, Heer van het leven! In het Boek van de verheerlijking wordt dit allemaal expliciet gemaakt. Daar, in het grootste teken van allemaal – waar we aan herinnerd worden bij elk kruisteken – geeft Jezus zijn leven voor ons. Opgeheven voor ieders ogen wordt Hij onthuld als Heer en God. In Johannes’ evangelie zien we Jezus aan het werk om de Vader te openbaren aan gewone mensen met gewone verwachtingen en behoeften. Deze Jezus is vandaag onder ons nog altijd bezig tekens te doen, grote en kleine, om onze aandacht te krijgen en ons naar Zichzelf toe te trekken. Welke tekens heeft Hij u gegeven? Hoe nodigt Hij u uit in Hem te geloven? En hoe gaat u reageren?

Gebed

Jezus, U openbaart Uzelf op zoveel manieren aan mij. Help me de tekens van Uw liefde en aanwezigheid in mijn leven te herkennen. Ik geloof! Help me U lief te hebben en te volgen, en leid me naar Uw heerlijkheid. Amen. [-top-](#)

Dinsdag 1 april 2025 [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Ezechiël (47, 1-9+12)

De engel van de Heer bracht mij terug naar de ingang van de tempel. Daar zag ik hoe er van onder de drempel water stroomde in oostelijke richting; de voorzijde van de tempel lag namelijk op het oosten. Het water vloede onder de rechtervleugel van de tempel door, aan de zijde van het altaar. Daarop leidde hij mij door de noorderpoort naar buiten. Hij voerde mij buitenom naar de oostzijde: het water stroomde van onder de rechtervleugel.

Toen ging hij met een duimstok in de hand verder in oostelijke richting. Hij mat een afstand af van duizend el en liet mij vervolgens door het water stappen: het reikte tot aan mijn enkels. Opnieuw mat hij duizend el af en liet mij door het water waden: het kwam tot mijn knieën; en hij mat nog eens duizend el af en liet mij door het water waden: nu kwam het tot mijn middel. Toen hij nog eens duizend el afgemeten had was het een rivier geworden waar ik niet meer door heen kon waden; het water was zo diep dat men er niet stappend, maar alleen zwemmend door kon komen. Toen vroeg hij: "Ziet ge dat, mensenkind?" Daarna leidde hij mij terug langs de oever van de rivier. Terwijl hij mij terugvoerde zag ik hoe er op beide oevers van de rivier heel veel bomen stonden. De engel van de Heer zei mij: "de rivier stroomt naar de vlakte in het oosten, en verder stroomt hij naar de Araba, om vervolgens uit te monden in de Zoutzee waarvan het water drinkbaar wordt. Overal waar de rivier stroomt zullen de waterdieren in leven kunnen blijven, zal het water drinkbaar worden, en zal alles in leven blijven. Op beide oevers van de rivier zullen allerlei vruchtbomen opschieten waarvan de bladeren niet verwelken, en de vruchten nooit opraken; want de bomen zullen elke maand vrucht dragen. Zij worden immers gevoed met water uit de tempel. De vruchten zullen dienen als voedsel en de bladeren als geneesmiddel."

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (5, 1-3a+5-16)

Omdat er een feest van de Joden was, ging Jezus op naar Jeruzalem. Nu is er in Jeruzalem bij de Schaapspoort een badinrichting, in het Hebreeuws Betesda geheten, met vijf zuilengangen. In die gangen lag altijd een groot aantal gebrekkigen. Nu was daar een man die al achtendertig jaar lang gebrekkig was. Jezus zag hem liggen en omdat Hij wist dat hij reeds lang zo lag, zei Hij tot hem: "Wil je gezond worden?" De zieke gaf Hem ten antwoord: "Heer, ik heb niemand om mij, wanneer het water bewogen wordt, in het bad te brengen en terwijl ik ga, daalt een ander voor mij er in af." Daarop zei Jezus hem: "Sta op, neem je bed op en loop." Op slag werd de man gezond. Hij nam zijn bed op en liep. Die dag was het echter sabbat en daarom zeiden de Joden tot de genezene: "Het is sabbat, je mag je bed niet dragen." Hierop antwoordde hij hun: "Die mij gezond heeft gemaakt, Die heeft gezegd: Neem je bed op en loop!" Daarom vroegen zij hem: "Wie is die man die je zei: Neem je bed op en loop?" De genezene wist niet wie het was, want Jezus had zich ongemerkt teruggetrokken, omdat er veel volk ter plaatse was. Later trof Jezus hem in de tempel en sprak tot hem: "Zie, je bent nu genezen! Zondig niet meer, opdat je niets ergers overkomt." De man ging heen en vertelde aan de Joden, dat het Jezus was die hem genezen had. Omdat Jezus dergelijke dingen op sabbat deed, begonnen de Joden Hem te vervolgen.

Overweging

De profeet Ezechiël tekent een beeld van een prachtige rivier die ontspringt in de tempel en dieper en wijder wordt naarmate hij verder stroomt. Eerst is het een beekje waarin het water tot aan je enkels komt, maar gaandeweg wordt het een rivier die je alleen zwemmend kunt oversteken. Hij stroomt uit over het hele land, en overal waar hij komt brengt hij leven en houdt hij het leven in stand. Hij maakt zelfs van het brakke, giftige water van de Dode Zee een verfrissende bron! En weet u, wij die gedoopt zijn zijn in diezelfde rivier ondergedompeld. Nu stroomt Gods leven in ons, klaar om ons mee te voeren. Waar staat u in die stroom? Tot uw enkels? Kopje-onder? Ergens daartussenin? Het doet er niet toe! Waar u ook bent, God nodigt u uit er dieper in te gaan. Wees niet bang erin te stappen of te springen, te spetteren en nat te worden. In tegenstelling tot zoveel andere rivieren die wij mensen allemaal vervuild hebben, wast deze rivier iedereen schoon die erin stapt. Hij raakt nooit vervuild, hoe groot de zonden ook zijn die we meedragen. Want het is de rivier van Gods barmhartigheid. Waar raakt het water van Gods leven u vandaag? Wellen er tranen van verdriet, berouw of vreugde in u op? Misschien nodigt God u uit om te worden afgeboend, gereinigd en vernieuwd door de sacramenten, in het bijzonder door het Sacrament van Verzoening. Misschien baadt u in het rustgevende water van Gods aanwezigheid en dringt het vocht door in uw dorstige ziel. Misschien bent u er halsoverkop ingesprongen en hebt u het gevoel dat u er wanhopig in rond spartelt. Als dat het geval is, ontspan u dan en laat de Geest u dragen. Vergeet de volgende keer dat u naar de kerk gaat niet om even stil te staan bij het wijwaterbakje. Als het in uw kerk droog staat in de Veertigdagentijd, neem dan de tijd om na te denken over uw dorst naar een frisse uitstorting van de Geest op Pasen. Als er wijwater in zit, maak dan extra aandachtig het kruisteken. Denk er bij het uitgaan van de kerk ook aan dat de rivier van Ezechiël dieper en sterker wordt en meer leven geeft daar waar hij de plaats van de aanbidding verlaat en uitstroomt in de wereld die God geschapen heeft en die Hij liefheeft. Door die stroom wordt u nu gedragen; hij geeft u kracht om een doorgeefluik te zijn van genezing en nieuw leven voor allen in uw omgeving.

Gebed

Heilige Geest, ik dorst naar U. Laat het water van Uw nieuwe leven in mij binnenstromen. Laat Uw liefde via mij uitstromen om de wereld te vernieuwen. Amen. [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Jesaja (49, 8-15)

Zo spreekt de Heer: "Op de tijd van mijn welbehagen verhoor Ik u, op de dag van het heil kom Ik u helpen. Ik zal u vormen en u maken tot de man van het verbond, om het land weer te herstellen, om het verkommerde erf opnieuw te verdelen, om tot de geboeiden te zeggen: "Komt naar buiten!" en tot hen die in duisternis zitten: "Vertoont u!" Langs de wegen zullen zij weiden, op de kale gronden zullen zij grazen. Zij lijden geen honger of dorst, geen gloeiende wind, geen brandende zon die hen deert, want Degene die zich ontfermt over hen, Hij geleidt hen, Hij brengt hen naar de waterbronnen. Van al mijn bergen maak Ik banen en mijn wegen worden geëffend. Er zijn er die komen van verre; anderen komen uit het noorden en van de zee kant, en weer anderen uit Sinim. Hemelen, juicht, en gij Aarde, verblijd u! Bergen, breekt uit in jubel, want de Heer is zijn volk komen toroosten, zich komen ontfermen over zijn arme getrouwen. Sion denkt: 'De Heer heeft mij verlaten, mijn God heeft mij vergeten.' Kan een vrouw haar zuigeling vergeten? Heeft een moeder niet meer te doen met het kind van haar schoot? En al zou een moeder haar kind vergeten, Ik vergeet u nooit!"

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (5, 17-30)

In die tijd verdedigde Jezus zich tegen de Joden met de woorden: "Tot op de dag van vandaag is Mijn Vader voortdurend aan het werk, en ook Ik houd niet op met werken." Om die reden waren de Joden er nog meer op uit om Hem te doden. Hij tastte immers niet slechts de sabbat aan, maar Hij noemde zelfs God zijn eigen Vader en maakte daardoor zichzelf aan God gelijk. Hierop nam Jezus opnieuw het woord en sprak: "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: de Zoon kan niets uit zichzelf, maar alleen datgene wat Hij de Vader ziet doen. En alles wat Deze doet, doet de Zoon insgelijks. De Vader toch heeft de Zoon lief en laat Hem alles zien wat Hij doet. Nog grotere werken dan deze zal Hij Hem tonen, zodat gij verbaasd zult staan. Want zoals de Vader de doden opwekt en levend maakt, zo maakt ook de Zoon levend wie Hij wil. De Vader oordeelt niemand, maar heeft het oordeel geheel en al in handen van de Zoon gelegd, opdat allen de Zoon zouden eren zoals zij de Vader eren. Wie de Zoon niet eert, eert evenmin de Vader die Hem zond. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: wie luistert naar mijn woord en gelooft in Hem die Mij zond, heeft eeuwig leven en is aan geen oordeel onderworpen, hij is immers reeds uit die dood naar het leven overgegaan. Voorwaar, voorwaar, ik zeg u: er zal een uur komen, ja het is er al, waarop de doden de stem van Gods Zoon zullen horen en die haar horen, zullen leven. Zoals de Vader leven heeft in zichzelf, zo gaf Hij ook aan de Zoon leven in zichzelf te hebben. Hij heeft Hem macht gegeven om oordeel te vellen; Hij is immers de Mensenzoon. Verwondert u niet hierover: er zal een uur komen, waarop allen die in de graven zijn, zijn stem zullen horen. Dan zullen zij die het goede deden, er uit te voorschijn komen tot de opstanding ten leven, maar die het kwade deden tot de opstanding ten oordeel. Ik kan niets uit Mijzelf: Ik oordeel naar wat Ik hoor en mijn oordeel is rechtvaardig, omdat Ik niet mijn eigen wil zoek, maar de wil van Hem die Mij zond."

Overweging

Kan een vrouw haar zuigeling vergeten? Heeft een moeder niet meer te doen met het kind van haar schoot? En al zou een moeder haar kind vergeten, Ik vergeet u nooit! (Jesaja 49,15)

Wat een aangrijpend beeld van God en van zijn liefde voor ons! Onze God zal ons nooit en te nimmer in de steek laten. Dat is op zich al verbazingwekkend genoeg, maar laten we niet vergeten wie we zijn: zondaars die het verdienen veroordeeld te worden, zonder enig recht op genade. Is dat niet wonderbaarlijk? Zijn liefde voor ons verandert niet op basis van ons gedrag. Nee, Hij houdt van ons eenvoudigweg omdat Hij ons heeft gemaakt en zich voor eeuwig aan ons verbonden heeft. Bedenk ook hoe anders onze liefde is in vergelijking met Gods liefde. Wij kunnen het ene moment gelukkig zijn en het volgende moment boos. Wij houden meer van mensen als ze aardig tegen ons zijn, en mensen die ons veronachtzamen laten ons koud. En zelfs met de mensen van wie wij houden is het niet altijd hetzelfde: op sommige dagen is het gemakkelijker om van ze te houden dan op andere dagen. Gods liefde is nooit onderhevig aan dit soort schommelingen. Hij houdt van ons als we vallen. Hij houdt van ons wanneer we niet trouw zijn aan zijn geboden. Kortom: Hij houdt ook van ons als wij niet erg aardig zijn! Dat wil niet zeggen dat God niet geeft om gerechtigheid. De Israëlieten hadden slechte tijden, maar God liet hen nooit in de steek. Zelfs als Hij hen moest straffen en de gevolgen van hun zonden onder ogen liet zien, liet Hij hen nooit los. Hij was altijd bereid hen terug te nemen en helemaal opnieuw te beginnen. In sommige gevallen gebruikte God zelfs hun ongeluk om hen te onderrichten en zuiverder te maken. Waarom is Gods liefde zo constant? Omdat Hij God is, natuurlijk. Maar ook omdat Hij een veel breder beeld heeft dan wij. God blijft zijn ogen altijd gericht houden op zijn doel voor ons, om ons te maken tot kostbaar vaatwerk, geschikt om te worden gevuld met zijn eigen goddelijk leven. Hij kan geduld met ons hebben omdat Hij beschikt over de eeuwigheid om met ons te werken. Hij zal zijn volk nooit opgeven!

Gebed

Vader, toon me vandaag alstublieft dieper Uw liefde. Mijn idee van liefde is soms zo beperkt, doorbreek daarom alstublieft de grenzen die ik eraan heb gesteld. Ik wil niets anders, Vader, dan gevuld worden met Uw leven. Amen. [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Exodus (32, 7-14)

In die tijd sprak de Heer tot Mozes: "Ga naar beneden, want het volk dat gij uit Egypte hebt geleid is tot zonde vervallen. Ze zijn nu al afgeweken van de weg die Ik hun had voorgeschreven: ze hebben een stierenbeeld gemaakt, ze buigen zich daarvoor neer, ze dragen er offers voor op en schreeuwen: Israël, dit is de god die u uit Egypte heeft geleid." Ook sprak de Heer tot Mozes: "Ik zie nu hoe halsstarrig dit volk is. Laat Mij begaan, dan kan ik hen in mijn brandende toorn vernietigen. Maar van u zal Ik een groot volk maken." Mozes trachtte de Heer, zijn God, gunstig te stemmen en vroeg: "Waarom Heer, uw toorn laten woeden tegen het volk dat Gij met grote kracht en sterke hand uit Egypte hebt geleid? Waarom de Egyptenaren laten honen: Hij heeft ze laten gaan met de boze opzet ze in de bergen te laten omkomen en ze van de aarde weg te vagen? Laat toch uw toorn niet langer tegen woeden. Zie af van het onheil waarmee Gij uw volk bedreigt. Denk aan uw dienaren Abraham, Isaäk en Israël, aan wie Gij onder ede beloofd hebt: Ik zal uw nageslacht talrijk maken als de sterren aan de hemel, en heel het land waarover Ik heb gesproken zal Ik uw nakomelingen voor altijd in bezit geven. Het zal voor eeuwig hun erfdeel zijn." Toen zag de Heer af van het onheil waarmee hij zijn volk had bedreigd.

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (5, 31-47)

In die tijd sprak Jezus tot de Joden: "Als Ik over Mijzelf getuig, dan heeft mijn getuigenis geen waarde. Er is een ander de over mij getuigt, en Ik weet dat de getuigenis die Hij over Mij aflegt, geloofwaardig is. Gij hebt een gezantschap naar Johannes gestuurd en deze heeft getuigd voor de waarheid. Weliswaar behoef Ik de getuigenis van een mens niet, maar Ik zeg dit opdat gij gered zult worden. Hij was de lamp, ontstoken om te verlichten, en een korte tijd hebt gij u in zijn licht willen verheugen. De getuigenis echter die Ik bezit, is waardevoller dan die van Johannes, want het zijn juist de werken die de Vader Mij gegeven heeft om te volbrengen en die Ik ook volbreng, die van Mij getuigen, dat Ik door de Vader gezonden ben. Ook de Vader zelf die Mij zond, heeft getuigenis over Mij afgelegd. Zijn stem hebt gij nimmer gehoord noch zijn gestalte gezien, en zijn woord hebt gij niet blijvend in u, omdat gij Degene die Hij zond niet gelooft. Gij onderzoekt de Schriften in de mening daarin eeuwig leven te vinden, maar juist dezen getuigen over Mij. En toch wilt gij niet tot Mij komen om het leven te vinden. Ik zoek niet door de mensen geëerd te worden, maar Ik weet dat gij in uw hart geen liefde tot God hebt. Ik ben gekomen in de naam van mijn Vader en toch aanvaardt Gij Mij niet. Komt een ander in zijn eigen naam, dan zult gij hem wel aanvaarden. Maar hoe zoudt gij ook kunnen geloven als gij van elkaar eer tracht te verwerven, terwijl gij de eer die van de enige God komt, niet zoekt? Meent niet, dat Ik u bij de Vader zal aanklagen. Er is al iemand die u aanklaagt: Mozes, op wie gij uw hoop hebt gesteld. Want als ge Mozes zoudt geloven, zoudt ge ook Mij geloven, want juist over Mij heeft hij geschreven. Als ge niet gelooft wat hij schreef, hoe zoudt ge dan geloven wat Ik spreek?"

Overweging

Iedereen die in een rechtszaak verwickeld is weet zich graag gesteund door harde bewijzen. Volkomen logisch! Jezus, die hier uitgedaagd wordt door de Joodse autoriteiten, roept de beste getuigen op om aan te tonen dat Hij uit naam van God handelt. Dat zijn het getuigenis van Johannes de Doper, het getuigenis van zijn eigen onderwijs en wonderen, en de Schrift, waarvan elk woord voor Hem getuigt (Johannes 5,39). Maar ondanks dat alles willen de religieuze leiders Hem niet accepteren. Wat kan Jezus nog meer doen om hen te overtuigen? Het meest overtuigende bewijs dat Jezus kan geven is zijn eigen leven, gebracht als offer. Het is het getuigenis van de goddelijke liefde, die alle wetten vervult die de Joden eeuwenlang geëerbiedigd hadden en getracht te vervullen. In de Eucharistie ontvangen we het absolute bewijs van Jezus' toewijding aan ons. In tijden van beproeving kost het best wel moeite om dat te zien, want door de beproevingen brokkelen ons geloof en vertrouwen langzaam af. We moeten onszelf eraan herinneren dat we bij elke communie het hoogste ontvangen van alles wat Jezus heeft gedaan en geleerd. De lezingen kunnen ons Jezus' woorden geven en zijn leven aan ons openbaren. De preek kan zijn woorden verklaren en ons verstand openen voor zijn waarheid. Tijdens de gebeden van de liturgie kunnen we Hem vragen voor ons te bidden. En bij de communie ontvangen we Hemzelf.

Wat zou u tegen Jezus zeggen als u wist dat Hij dichter bij u was dan uw eigen schaduw? Nu, zo dicht is Hij bij u tijdens de communie. Hij kent al uw verwachtingen en dromen, en ook al uw moeilijkheden. In alle facetten van uw leven wil Hij betrokken worden. Maar bovenal wil Hij u ervan overtuigen dat zijn liefde echter is dan alle andere dingen op aarde. Neem dus na de communie de tijd om bij Hem te zijn. Probeer zijn aanwezigheid in u te voelen, zoals u de liefde van uw beste vriend of vriendin kunt voelen. Vertel Hem wat u op uw hart hebt maar zorg dat u ook luistert naar wat Hij op zijn hart heeft. Stel u ervoor open dat zijn aanwezigheid uw zorgen verdrijft en u een nieuw perspectief voor uw leven geeft. Laat Hem getuigen van zichzelf, daar ter plekke in uw hart!

Gebed

Heer, dank U voor het ontzagwekkend mysterie van Uw aanwezigheid in de Eucharistie. Geef dat ik nooit vergeten zal welke prijs U voor mij betaald hebt en mij altijd bewust zal zijn van de liefde die U telkens opnieuw bereid bent met mij te delen! Amen. [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Wijsheid (2, 1+12-22)

In valse waan zeggen de goddelozen tot elkaar: "Laten wij de rechtvaardigen belagen, want hij is van geen nut, hij gaat in tegen onze werken, hij verwijt ons zonden tegen de wet, hij beschuldigt ons van overtredingen tegen onze opvoeding. Hij wendt voor kennis van God te bezitten en hij noemt zich een kind van de Heer; hij is ons tot een verwijt tegen onze opvattingen geworden; alleen al hem te zien is ons een last, want zijn levensstijl is anders dan van anderen en zijn gedrag is ongewoon; als valse munt beschouwt hij ons, hij mijdt onze wegen alsof ze onrein waren; hij noemt het einde der rechtvaardigen zalig, hij beroemt er zich op dat God zijn vader is. Laten wij zien of zijn woorden waar zijn, en nemen wij als proef wat bij zijn heengaan gebeurt. Want als de rechtvaardige Gods zoon is, zal Hij hem te hulp komen en hem redden uit de hand van zijn tegenstanders. Laten we met brutaliteit en kwelling hem aanpakken, om te zien of hij werkelijk zachtmoedig is en om zijn geduld te toetsen. Laten wij hem tot een schandelijke dood veroordelen, hij zal immers, naar zijn zeggen, toch beschermd worden." Zo redeneerden zij, maar daarmee waren ze op een dwaalspoor, want hun slechtheid verblindde hen. Zij verstonden Gods geheimen niet, zij hoopten niet op loon voor een heilig leven, noch geloofden zij in een ereprijs voor smetteloze zielen.

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (7, 1-2+10+25-30)

In die tijd trok Jezus rond in Galilea, want Hij wilde dat niet in Judea doen, omdat de Joden er op uit waren Hem te doden. Het liep tegen één van de Joodse feesten, het Loofhuttenfeest. Toen zijn broeders naar het feest waren gegaan, vertrok Hij ook, niet openlijk maar onopvallend. Enkele Jeruzalemmers zeiden: "Is dit niet de man die ze zoeken te doden? En zie nu eens. Hij staat in het openbaar te spreken en men zegt Hem niets! Zou de overheid nu werkelijk erkend hebben, dat Hij de Messias is? Maar van deze man weten wij waar Hij vandaan is, wanneer echter de Messias komt, weet geen mens waar Hij vandaan komt." Terwijl Jezus in de tempel leerde, riep Hij met luider stem: "Gij kent mij en gij weet waar Ik vandaan ben; toch ben Ik niet uit Mijzelf gekomen, maar Hij die waarachtig is, heeft Mij gezonden, Hem kent gij niet. Ik ken Hem, omdat Ik uit Hem ben en Hij Mij heeft gezonden." Ze wilden zich van Hem meester maken, maar niemand sloeg de hand aan Hem, want Zijn uur was nog niet gekomen.

Overweging

De meesten van ons hebben wel een paar "vijanden", mensen die niet veel met ons op hebben en die proberen ons het leven zuur te maken. Maar weinigen van ons hebben echter te maken met iemand die serieus probeert ons te vermoorden. Jezus had zulke vijanden en daarom ging Hij voorzichtig te werk (Johannes 7,1). Hun dreigementen waren serieus, dus stuurde Hij zijn verwanten vooruit naar Jeruzalem en bleef zelf achter (Johannes 7,3-9). Het lijkt erop dat Hij niemand de kans wilde geven Hem te doden.

Maar toen veranderde Hij van gedachten (Johannes 7,10). Misschien sprak de heilige Geest tot Hem. Ondanks het gevaar was Jezus gehoorzaam en ging Hij zelfs naar de tempel om te onderwijzen (Johannes 7,14). Hoe kon Hij dat? Omdat Hij wist dat Hij zijn Vader duidelijk kon verstaan en Hij Hem absoluut vertrouwde. Jezus durfde zijn leven op het spel te zetten omdat Hij wist dat de Vader Hem lang genoeg zou beschermen en Hem uit de handen van zijn vijanden zou houden totdat Hij volbracht zou hebben waartoe Hij gezonden was (Johannes 7,30). In de Veertigdagentijd hebben ook wij een prachtige kans om ons vermogen te ontwikkelen en versterken om God te kunnen horen, gehoorzamen en vertrouwen! Misschien kunnen we vandaag ons leven onder de loep nemen en schuld belijden voor de keren waarop we niet beantwoord hebben aan wat we wisten dat God van ons vroeg. Misschien kunnen we vandaag een paar keer de stap zetten om te gehoorzamen aan wat we denken dat God tegen ons zegt. Onze ervaring zal een bevestiging zijn van de waarheden die we al kennen en ons nog meer leren over hoe de heilige Geest tot ons spreekt. Een praktische manier om God te leren verstaan, vertrouwen en gehoorzamen is door een paar dingen op te schrijven: wat denk ik dat de heilige Geest tegen me zegt? Wat heb ik ermee gedaan? En wat was het gevolg? Misschien kunt u een notitieboekje of een stuk papier naast uw bed of op een andere handige plek leggen. Aan het eind van uw gebed noteert u dan wat de Geest heeft gezegd. En aan het eind van de dag noteert u in het kort elk gebed dat beantwoord is, elke stap die u hebt gedaan in antwoord op de leiding van de Geest en elk resultaat dat u zag. Op sommige dagen is er misschien niets te noteren, of alleen maar misstappen, maar zelfs daarvan kunnen we iets leren. Het zal niet lang duren of u hebt een boek vol mirakels!

Gebed

Heilige Geest, ik wil iets van U horen. Onderwijs me, leid me, begeleid me door mijn dagen. Help me U te vertrouwen en te gehoorzamen, zodat ik kan uitvoeren waarvoor U me hebt geschapen. Amen. [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Jeremia (11, 18-20)

Toen God de Heer mij waarschuwde, kreeg ik het pas door; Gij hebt mij inderdaad hun plannen laten zien. Ik was argeloos als een lam dat ter slachting geleid wordt; ik vermoedde niet wat ze tegen mij beraamden: 'We vellen de boom in zijn volle kracht. We bannen hem uit het land van de levenden, zodat zijn naam niet meer worden genoemd.' Heer, God van de hemelse machten, uw oordeel is rechtvaardig, Gij doorgrondt hart en nieren. Laat mij dan zien, hoe Ge U op hen wreekt; ik heb immers mijn zaak in uw handen gelegd.

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (7, 40-53)

Bij het horen van Jezus" woorden zeiden sommigen van het volk: "Dit is inderdaad de profeet." Anderen zeiden: "Het is de Messias." Weer anderen wierpen op: "Komt de Messias soms uit Galilea? Heeft de Schrift niet gezegd, dat de Messias komen zal uit het geslacht van David en uit Betlehem, het dorp waar David woonde?" Zo ontstond er dus om Hem verdeeldheid onder het volk. Sommigen hunner wilden Hem gevangennemen, maar niemand sloeg de hand aan Hem. Toen dan ook de dienaars bij de hogepriesters en Farizeeën terugkwamen, vroegen dezen hun: "Waarom hebt gij Hem niet meegebracht?" De dienaars antwoordden: "Nooit heeft iemand zo gesproken als die man." Waarop de Farizeeën zeiden: "Hebt gij u soms ook laten bedriegen? Heeft dan één van de overheden of van de Farizeeën in Hem geloofd? Dat volk, ja, dat de Wet niet kent; vervloekt zijn ze!" Maar een uit hun kring, Nikodemus, die vroeger bij Jezus gekomen was, merkte op: "Veroordeelt onze Wet iemand zonder hem eerst te horen en te vernemen wat hij doet?" Zij gaven hem ten antwoord: "Zijt gij soms ook uit Galilea? Zoek maar na en gij zult zien dat de profeet niet uit Galilea opstaat." Toen ging ieder naar huis.

Overweging

Stel u eens voor hoe het was: een grote menige die krioelt in de straten van Jeruzalem voor het Loofhuttenfeest. Iedereen heeft horen spreken over Jezus, de man die met gezag onderwijst en die de zieken geneest. Maar dan zijn ze er zelf bij als Hij spreekt en raken ze helemaal in de ban van Hem. Deze man moet wel een profeet zijn – of misschien is Hij wel de Messias. Hij komt uit Galilea. Maar de Messias moet uit Bethlehem komen, de stad van David. Plotseling zijn ze aan het discussiëren en gaan ze in twee groepen uiteen: zij die geloven dat Jezus de Messias is – degene uit wie stromen van levend water voortkomen (Johannes 7,38) – en zij die denken dat Hij onmogelijk de Messias kan zijn omdat zijn achtergrond niet klopt met wat de Schriften zeggen. We zouden verwachten dat Jezus' komst een tijd van vrede in zou luiden, maar nu heerst er verdeeldheid onder de menigte. De scheiding die er na zijn dood en verrijzenis zal heersen tussen degenen die in Hem geloven en zij die dat niet doen (Johannes 7,43) wordt hier al zichtbaar. Maar we hoeven niet verrast te zijn. Jezus zelf heeft gezegd: "Ik ben geen vrede komen brengen, maar een zwaard", Hij is gekomen om een wig te drijven tussen zoon en vader, tussen dochter en moeder (Matteüs 10,34-35). Het is een feit dat we met betrekking tot Jezus niet onverschillig kunnen blijven. We kunnen zijn woorden en daden niet negeren. Hij doet verbazingwekkende uitspraken over wie Hij is en waartoe zijn Vader Hem gezonden heeft. Zoals de gerechtsdienaren aan de Farizeeën vertellen: "Nog nooit heeft een mens zo gesproken!" (Johannes 7,46). Geloven we Hem of niet? We moeten kiezen. En als we ervoor kiezen in Jezus te geloven dan moeten we niet verbaasd zijn als sommigen tegen ons zijn. Dat kunnen familieleden zijn die zich niet op hun gemak voelen bij onze geloofsopvattingen; of collega's die zich afvragen waarom we leven en handelen zoals we doen. Sommigen kunnen zelfs een hekel aan ons hebben of ons belachelijk maken omdat we christen zijn. Toch houdt Jezus van iedereen, zelfs van degenen die Hem verwerpen. En als Hij van hen houdt dan moeten wij dat ook doen. Wie weet, misschien helpt onze liefde hen om ook Jezus te willen volgen. In het verleden zijn er al vele vreemde en mooie dingen gebeurd. We mogen er zeker van zijn dat God wil dat zulke dingen ook nu weer gebeuren!

Gebed

Jezus, ik wil U volgen. Help me zelfs te houden van hen die U afwijzen. Mag ik voor hen een weerspiegeling zijn van Uw licht. Amen. [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Jesaja (43, 16-21)

Zo spreekt de Heer, die door de zee en weg legt, een baan door de onstuimige golven; en die wagen en paard daarover laten gaan, leger en strijdmacht, gesloten aaneen, maar dan gaan ze rusten, staan niet meer op, uitgeblust zijn ze, uitgedoofd als een vlaspit. Denk niet meer aan het verleden en sla geen acht op wat reeds lang voorbij is: Ik onderneem iets nieuws, het begin is er al: ziet ge het niet? Een weg leg Ik door de steppe, rivieren laat Ik stromen door de woestijn. De wilde dieren zullen ontzag voor Mij hebben, de jakhalzen en de struisvogels; want door de steppe laat Ik beken stromen, rivieren door de woestijn, zodat mijn uitverkoren volk zich kan laven: en dit volk dat Ik mij gevormd heb zal mijn lof verkondigen!

Tweede lezing uit de brief aan de Christenen van Filippi (3, 8-14)

Broeders en zusters, Ik beschouw alles als verlies, want mijn Heer Jezus Christus kennen gaat alles te boven. Om Christus heb ik alles prijsgegeven en houd ik alles voor afval als het er om gaat Hem te winnen en één te zijn met Hem. Ik heb geen eigen gerechtigheid op grond van de wet; mijn gerechtigheid komt door het geloof in Christus, ze is een gave van God en steunt op het geloof. Ik wil Christus kennen, ik wil de kracht van zijn opstanding gewaarworden en de gemeenschap met zijn lijden, ik wil steeds meer op Hem lijken in zijn sterven om eens te mogen komen tot de wederopstanding uit de doden. Niet dat ik het al bereikt heb. Ik ben nog steeds niet volmaakt. Maar ik streef er vurig naar het te grijpen, gegrepen als ik ben door Jezus Christus. Nee, vrienden, ik beeld mij niet in er al te zijn. Alleen dit: ik vergeet wat achter mij ligt ik reik naar wat voor mij ligt ik storm af op het doel: de prijs van Gods heerlijke roeping.

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (8, 1-11)

In die tijd begaf Jezus zich naar de Olijfberg. 's Morgens vroeg verscheen Hij weer in de tempel en al het volk kwam naar Hem toe. Hij ging zitten en onderrichtte hen. Toen brachten de schriftgeleerden en Farizeeën Hem een vrouw die op overspel was betrapt. Zij plaatsten haar in het midden en zeiden tot Hem: "Meester, deze vrouw is op heterdaad betrapt terwijl ze overspel bedreef. Nu heeft Mozes ons in de Wet bevolen zulke vrouwen te stenigen. Maar Gij, wat zegt Gij ervan?" Dit bedoelden ze als een strikvraag in de hoop Hem ergens van te kunnen beschuldigen. Jezus echter boog zich voorover en schreef met zijn vinger op de grond. Toen zij bij Hem aanhielden met vragen richtte Hij zich op en zei tot hen: "Laat degene onder u die zonder zonden is, het eerste een steen op haar werpen." Weer boog Hij zich voorover en schreef op de grond. Toen zij dit hoorden dropen zij een voor een af, de oudsten het eerst, tot dat Jezus alleen achterbleef met de vrouw die daar was blijven staan. Nu richtte Jezus zich op en sprak tot haar: "Vrouw, waar zijn ze gebleven? Heeft niemand u veroordeeld?" Zij antwoordde: "Niemand, Heer." Toen zei Jezus tot haar: "Ook Ik veroordeel u niet; ga heen en zondig niet meer."

Overweging

Het verkeerslicht staat al even op oranje, maar omdat je al laat bent trap je het gaspedaal nog iets dieper in ... helaas, je haalt het niet en rijdt door rood. Plotseling zie je in je spiegel lichtsignalen opflitsen: een politieauto haalt je in. Je probeert je gedachten op een rijtje te zetten en bidt dat de agent je genadig mag zijn. En als door een wonder kom je er met een waarschuwing vanaf en mag je doorrijden. De schriftgeleerden en Farizeeën in het evangelie van vandaag doen ons denken aan politieagenten die zonder pardon toezien op de naleving van de wet. Wat een verschil met de politieagent uit de eerste alinea, die vriendelijk en mild was. Als we die godsdienstige leiders vergelijken met meedogenloze politieagenten dan kan het niet anders of ze dropen zwaar teleurgesteld af. Maar er is nog een andere mogelijkheid, en die zullen we hierna bekijken. Wie van u zonder zonde is, moet dan maar als eerste een steen op haar werpen. (Johannes 8,7) Jezus had net aangegeven dat Hij al hun zonden kende, maar Hij sprak er niet over. In plaats daarvan behandelde Hij hen met dezelfde barmhartigheid die Hij ook aan de overspelige vrouw betoond had. Een voor een liepen ze weg. Misschien waren sommigen getroffen door Jezus' eerlijkheid en kalmte. Misschien gingen sommigen Hem wel volgen. Misschien vonden er die dag echte bekeringen plaats, allemaal vanwege de betoonde barmhartigheid. Ook wij zijn allemaal zondaars en we hebben allemaal het oordeel verdiend. Echter, vanwege Gods oneindige liefde zijn we daar allemaal voor bewaard. Volgens de wet van Mozes had die vrouw moeten sterven. Maar Jezus bevrijdde haar. Vandaag staat Hij klaar om ook u te bevrijden. Kijk dus naar het kruis en verwonder u over Gods barmhartigheid. Belijd vol dankbaarheid dat u bewaard bent voor het oordeel en dat u de belofte van eeuwig leven hebt mogen ontvangen! En als u een steen naar iemand anders wilt gooien, zelfs als ze het verdienen, probeer het dan na te laten omdat u weet dat Jezus er nooit een naar u zal gooien.

Gebed

Dank U, Jezus, voor de barmhartigheid en genade die U me hebt gegeven. Vader, laat deze waarheden vandaag mijn hart bepalen zodat ik die barmhartigheid en dat medelijden kan delen met ieder die ik tegenkom. Amen. [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Daniël (13,1-9+15-17+19-30+33-62)

Lang geleden woonde er in Babel een man die Joakim heette. Zijn vrouw was Susanna, de dochter van Chelkia; zij was buitengewoon mooi en vroom. Omdat haar ouders rechtschapen mensen waren hadden ze hun dochter volgens de wet van Mozes opgevoed. Joakim was zeer rijk en bezat een park, dat bij zijn huis lag; bij hem kwamen de joden samen, omdat hij de aanzienlijkste man onder hen was. Nu waren er dat jaar twee oudsten uit het volk tot rechters aangesteld; van hen gold wat de Heer gezegd heeft: 'De goddeloosheid is in Babel begonnen, bij de oudsten, die rechters waren en voorgaven het volk te besturen.' Ze waren voortdurend in het huis van Joakim, waar ieder die rechtszaken had zich tot hen wendde. Als het volk tegen de middag vertrokken was, ging Susanna wandelen in het park van haar man. De twee oudsten sloegen haar dagelijks gade, als zij zich ging verpozen, en een hartstochtelijke begeerte naar haar kwam in hen op. Zij smoorden de stem van hun geweten, wendden hun ogen af van de hemel en dachten niet aan de dreiging van de rechtvaardige straffen. Terwijl zij naar een geschikte dag uitzagen, ging Susanna, vergezeld van twee dienstmeisjes, volgens haar gewoonte weer eens het park in. En omdat het warm was, wilde zij er een bad nemen. Er was niemand behalve de twee oudsten, die zich hadden verscholen en haar begluurden. Susanna zei dus tot de dienstmeisjes: "Ga olie en balsem halen en sluit de poort van het park, dan ga ik een bad nemen." Zodra de dienstmeisjes vertrokken waren, kwamen de twee oudsten te voorschijn en liepen op haar toe en zeiden: "Susanna, de poort van het park is gesloten en er is niemand die ons ziet; we branden van begeerte naar je! Wees ons daarom terwille en heb gemeenschap met ons, anders zullen we tegen jou getuigen, dat er een jongeman bij je was en dat je daarom de dienstmeisjes had weggestuurd."

Susanna zuchtte diep en sprak: "Van alle kanten word ik bedreigd: want doe ik het, dan wacht mij de dood; doe ik het niet, dan zal ik uw hand niet ontkomen. Maar liever val ik onschuldig in uw handen dan te zondigen tegen de Heer." Daarop begon Susanna luid te roepen, maar de twee oudsten schreeuwden tegen haar in en één van hen liep naar de poort van het park en opende die. Toen degenen die in huis waren het geschreeuw in het park hoorden, kwamen ze door de zij-ingang toegesnel om te zien wat Susanna overkomen was. Toen de oudsten hun verhaal deden, geraakten de bedienden in grote verlegenheid, want nog nooit was zo iets van Susanna verteld. Toen het volk de volgende dag weer bij haar man Joakim samenkwam, gingen de oudsten ertoe over om hun goddeloos plan uit te voeren en Susanna ter dood te brengen. Voor het verzamelde volk bevalen ze: "Laat Susanna halen, de dochter van Chelkia, de vrouw van Joakim." Men liet haar halen. Zij verscheen, vergezeld van haar ouders, haar kinderen en al haar verwanten. Haar verwanten en allen die haar zagen weenden. Terwijl de twee oudsten voor het volk gingen staan en hun handen op haar hoofd legden, blikte Susanna schreiend op naar de hemel, want in haar hart bleef zij vertrouwen op de Heer. Toen verklaarden de oudsten: : "Terwijl we alleen in het park wandelden, kwam zij met twee dienstmeisjes naar binnen, sloot de poort en stuurde de meisjes weg. Daarop kwam er een jongeman naar haar toe, die zich schuil had gehouden, en ging bij haar liggen. Toen we vanuit een hoek van het park het misdrijf bemerkten, snelden we naar haar toe en zagen dat ze met elkaar gemeenschap hadden. Hem konden we niet te pakken krijgen, omdat hij sterker was dan wij, de poort opende en zich uit de voeten maakte; maar haar grepen we en we vroegen haar, wie die jongeman was, maar ze wilde het ons niet zeggen. Dat getuigen wij." De vergadering geloofde hen, gezien zij oudsten van het volk waren en rechters, en veroordeelde Susanna ter dood. Toen riep Susanna met luide stem: "Eeuwige God, die het verborgene kent en alles reeds weet, voordat het gebeurt, Gij weet dat ze een vals getuigenis tegen mij hebben afgelegd; en ofschoon ik niet gedaan heb hetgeen ze mij boosaardig ten laste leggen, moet ik toch sterven." De Heer verhoorde haar gebed. Terwijl zij werd weggeleid om gedood te worden, gaf God een jongeman, Daniël geheten, een heilig besluit in. Deze jongeman riep met luider stem: "Ik ben onschuldig aan haar bloed!" Waarop het volk zich naar hem toekeerde en vroeg: "Wat bedoel je daarmee?" Hij ging in hun midden staan en zei: "Zijn jullie niet goed wijs, zonen van Israël? Veroordelen jullie een dochter van Israël zonder nader onderzoek en kennis van zaken? Ga terug naar de rechtszaal, want dezen hier hebben een vals getuigenis tegen haar afgelegd." Daarop ging al het volk haastig naar de rechtszaal terug. Daar zeiden de oudsten tot Daniël: "Neem plaats in ons midden en deel ons je bedoelingen mee, want God heeft je het gezag van de ouderdom verleend." Toen zei Daniël tot hen: "Zonder ze van elkaar af, dan zal ik ze aan een verhoor onderwerpen." Ze werden dus van elkaar gescheiden. Daniël riep vervolgens één van de twee oudsten bij zich en zei: "Je bent in boosheid vergrijsd, maar nu krijg je de straf voor de zonden die je bedreven hebt, door onrechtvaardige vonnissen te vellen: onschuldigen heb je veroordeeld en schuldigen vrijgesproken in strijd met het gebod van de Heer: Breng iemand die onschuldig is en in zijn recht staat niet ter dood. Welnu, als je haar op heterdaad betrapt hebt, zeg dan onder wat voor een boom heb je ze samen gezien?" Hij antwoordde: "Onder een mastiekboom." Daniël hernam: "Die prachtige leugen kost je je kop! Want Gods engel heeft van God al bevel gekregen je in tweeën te splijten." Nadat Daniël deze had laten wegleiden, liet hij de ander voorkomen en zei tot hem: "Je bent een afstammeling van Kanaän en niet van Juda! De schoonheid heeft je verleid en de hartstocht heeft je hoofd op hol gebracht. Zo handelen jullie met de dochters van Israël en uit vrees waren die jullie ter wille, maar een dochter van Juda heeft zich niet willen schikken naar jullie boosheid. Welnu: onder wat voor een boom heb je ze samen gezien?" Hij antwoordde: "Onder een steeneik." Daniël hernam: "Ook jij hebt door die prachtige leugen je kop verspeeld! Want Gods engel staat reeds klaar om je met het zwaard doormidden te houwen en jullie beiden te verdelen." Hierop barstte heel de vergadering los in luid gejuich en men loofde God, die redt wie op Hem vertrouwt. En nu Daniël met hun eigen woorden bewezen had dat de twee oudsten een vals getuigenis hadden afgelegd, keerde het

volk zich tegen hen en overeenkomstig de wet van Mozes voltrokken ze aan de oudsten de straf die zij in hun boosheid hun naaste hadden toegedacht: ze werden ter dood gebracht. Zo werd die dag een onschuldige van de dood gered.

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (8, 12-20)

In die tijd richtte Jezus het woord tot de Farizeeën en sprak: Ik ben het licht der wereld. Wie Mij volgt dwaalt niet rond in de duisternis, maar zal het licht des levens bezitten. De Farizeeën wierpen Hem tegen: Gij getuigt over Uzelf; Uw getuigenis heeft geen waarde. Jezus antwoordde hun: Ook al getuig Ik over Mijzelf toch heeft Mijn getuigenis waarde, omdat Ik weet vanwaar Ik gekomen ben en waarheen Ik ga. Gij echter weet niet vanwaar Ik kom of waarheen Ik ga. Gij oordeelt naar het aardse, Ik oordeel niemand. En zelfs als Ik zou oordelen dan is mijn oordeel toch rechtsgeldig, omdat Ik niet alleen ben maar de Vader die Mij gezonden heeft met Mij is. Ook in Uw wet staat geschreven dat het getuigenis van twee mensen geldig is. Ik ben het die getuig over Mijzelf, en ook de Vader die Mij gezonden heeft getuigt over Mij. Zij vroegen Hem dan: Waar is Uw Vader? Jezus antwoordde: Gij kent Mij evenmin als Gij Mijn Vader kent; zoudt Gij Mij kennen dan zoudt gij ook Mijn Vader kennen. Deze woorden sprak Hij bij de schatkamer, toen Hij onderricht gaf in de tempel. En niemand greep Hem, want Zijn uur was nog niet gekomen.

Overweging

Ik ben het licht der wereld. (Johannes 8,12)

Heer Jezus, U bent het licht en in U is er geen duisternis! Het licht van uw aanwezigheid is zo helder als de zon op een wolkenloze dag. Niets kan uw zuiverheid verduisteren of uw stralen overschaduwen. Jezus, het licht van Gods waarheid schijnt in U en maakt een einde aan alle verwarring. Uw ware licht brengt licht naar alle mensen, waar we ook zijn. Het is constant en onveranderlijk te midden van de veranderlijke filosofieën van deze wereld. We kunnen ervan op aan dat U nooit zult verflauwen.

Heer, uw glans heeft de duisternis van de zonde verdreven, zowel in ons hart als in de wereld. Net als de stralen van de zon schijnt uw licht tot in elke donkere hoek. Voor U is geen enkele donkere plek onbereikbaar. In de dageraad van de verrijzenis bent U de zon die altijd opgaat over de donkere nacht van zonde en dood. U hebt ze overwonnen en verdrijft ze met het licht van uw verlossing! Zelfs als de duisternis U bestrijdt, kan uw licht niet worden gedoofd! De duisternis kan u nooit de baas worden!

Alle lof aan U, Jezus, dat U ons leven verlicht wanneer wij ons naar U toe keren! Als U ons hart beschijnt worden we ons bewust van onze duisternis. We worden in het licht gebracht als pasgeboren baby's die stralen in de kracht van uw helderheid. Maar hoe meer wij in uw licht leven, hoe beter we de duisternis zien en ons ervan af kunnen wenden.

Heer, elke dag schijnt U met uw licht op ons pad door uw woord in de Schrift. Uw licht richt onze voeten en leert ons welke weg we moeten volgen. Wanneer wij achter U aan gaan, is onze hele weg verlicht en worden we vrijgemaakt om de roeping te aanvaarden die U ons hebt gegeven.

Heer, U hebt ons geroepen om het licht van de wereld te zijn! Wanneer de vlam van uw leven in ons ontstoken is dan wordt uw glans door ons heen zichtbaar voor anderen. We worden een afspiegeling van uw leven, als een lamp op de top van een heuvel, en we trekken mensen naar U toe. We worden bakens van U, die uw heiligheid, uw vreugde en uw plan laten zien aan de wereld. Wat een ontzagwekkend voorrecht!

Gebed

Jezus, licht van de wereld, schijn in mijn leven! Verdrijf de duisternis van de zonde, overtuig me van Uw waarheid, wijs mij de weg en maak dat ik Uw licht kan laten schijnen voor anderen! Amen. [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Numeri (21, 4-9)

In die tijd trokken de Hebreëen van de berg Hor in de richting van de Rietzee, want zij wilden om Edom heentrekken. Maar onderweg werd het volk ongeduldig. Het keerde zich tegen God en tegen Mozes. "Hebt gij ons uit Egypte gevoerd om te sterven in de woestijn? Er is geen brood, er is geen wateren dat minderwaardige eten staat ons tegen. "Toen zond de Heer giftige slangen op het volk af. Deze beten de Israëlieten en velen van hen vonden de dood. Nu kwam het volk naar Mozes en zei: "Wij hebben gezondigd, want wij hebben ons tegen de Heer en tegen u gekeerd. Bid de Heer, dat hij die slangen van ons wegneemt. "Toen bad Mozes voor het volken de Heer zei tot hem: "Maak zo'n giftige slang en zet die op een paal. Iedereen die gebeten is en er naar opziet, zal in leven blijven. "Mozes maakte een bronzen slangen zette die op een paal. Ieder die door een slang was gebeten en zijn ogen op de bronzen slang richtte, bleef in leven.

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (8,21-30)

In die tijd sprak Jezus tot de Farizeeën: "Ik ga heen en gij zult Mij zoeken, maar in uw zonden zult ge sterven. Waar Ik heenga kunt gij niet komen. "De Joden zeiden daarop: "Hij zal toch geen zelfmoord plegen dat Hij zegt. Waar Ik heenga kunt gij niet komen? "Maar Hij hernam: "Gij zijt van beneden, Ik ben van boven. Gij zijt van deze wereld, Ik ben niet van deze wereld. Daarom zei Ik u dat gij in uw zonden zult sterven, want als gij niet gelooft dat Ik ben, zult gij in uw zonden sterven. "Zij vroegen Hem toen: "Wie zijt Gij dan? "Jezus antwoordde: "Waarom zou Ik eigenlijk daar nog met u over spreken? Veel zou Ik over u kunnen zeggen tot uw veroordeling. Maar Hij, die Mij gezonden heeft is waarachtig, en wat Ik van Hem heb gehoord dat zeg Ik tot de wereld. "Zij begrepen niet dat Hij hun van de Vader sprak. Daarop zei Jezus: "Wanneer gij de Mensenzoon omhoog zult hebben geheven, dan zult gij inzien dat Ik benen dat Ik uit Mijzelf niets doe, maar dit alles zeg zoals de Vader het Mij heeft geleerd. En Hij die Mij gezonden heeft is met Mij; Hij heeft Mij niet alleen gelaten omdat Ik altijd doe wat Hem behaagt. "Toen Hij aldus sprak gingen er velen in Hem geloven

Overweging

Over het algemeen ziet men een "profeet" als een zonderling die een wat vreemd leven leidt en die de toekomst kan voorspellen. Een profeet is echter eenvoudigweg iemand die iets verneemt van de Heer en die anderen kan vertellen wat God tegen hem of haar heeft gezegd. Ezechiël kreeg één duidelijke boodschap die hij steeds weer verkondigde: Jahweh is de Heer. Niet de vorsten in de landen waarheen de Israëlieten waren verbannen. Niet de goden van deze vorsten. Alleen Jahweh. Hij alleen is het, die het gezag en de macht en het verlangen heeft om zijn volk te herstellen. Deze boodschap van Ezechiël had een bijzonder dringend karakter, gelet op de toestand waarin het volk verkeerde waar God hem naar toe gestuurd had. Israël was in ballingschap, ze waren beroofd van hun vertrouwde omgeving, de geluiden en geuren van het land dat God hun beloofd had. Dat is ballingschap: wonen in een omgeving waar je niet vertrouwd mee bent en die aan iemand anders toebehoort. Maar ondanks hun ballingschap beloofde Jahweh – de ene, ware God – dat Hij hen thuis zou brengen. Hij zou hen weer samenbrengen en dan zou hun schande gewist zijn. Niet langer zouden ze verdeeld zijn en zich in de steek gelaten voelen. Nee, God ging hen bevrijden en zou hen weer maken tot zijn volk. Hij wilde hen weiden, vrede met hen stichten en voor altijd bij hen wonen. Maar weinigen van ons zijn letterlijk uit hun land verbannen, maar je zou kunnen zeggen dat we allemaal soms leven als ballingen van het koninkrijk van God. We verkeren in "landen" waar verschillende afgoden aanbeden worden. En om eerlijk te zijn, we bevinden ons daar in het gezelschap van vele medeburgers van Gods koninkrijk. Het kan zijn dat we verkeren in het domein van drugs- en alcoholmisbruik, of in het rijk van de bitterheid, boosheid en wrok. Misschien bevinden we ons in een land van leugen, bedrog, oplichting of diefstal, of zijn we ingelijfd bij het volk van wedijver, bezit en hoogmoed. Het kan donker lijken in ons verbanningsoord, maar Ezechiël heeft een boodschap voor ons: God wil ons thuis brengen! Hij is de ene, ware God, de enige die machtig genoeg is om ons te bevrijden en ons stevig in zijn koninkrijk te planten. Hoe diep we ook gewond zijn, hoe fel gekwetst we zijn of hoe star ons hart is, onze God is groter. Zijn oog is op ons. Zijn hand is naar ons uitgestrekt. Laten wij ons dus naar Hem uitstrekken!

Gebed

Vader, U bent mijn Heer en mijn God. Kom vandaag in mijn hart en vestig Uw koninkrijk binnen in mij! Amen. [-top-](#)

Woensdag 9 april 2025 [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Daniël (3, 14-20+91-92+95)

In die dagen vroeg koning Nebukadnessar aan de mannen Sadrak, Mesak en Abednego: “Is het waar dat jullie mijn god niet vereren en het gouden beeld dat ik heb opgericht niet aanbidden? Welnu, zijn jullie misschien nu bereid om bij het horen van de muziek van hoorn en fluit, van citer, luit en harp, van doedelzak en allerlei andere muziekinstrumenten je neer te werpen en het beeld te aanbidden dat ik gemaakt heb? Weigeren jullie dat, dan worden jullie op staande voet in het laaiende vuur van een oven geworpen en welke god zal jullie dan uit mijn macht kunnen bevrijden?” Sadrak, Mesak en Abednego gaven de koning ten antwoord: “Nebukadnessar, wij vinden het niet nodig op uw vraag een antwoord te geven. Als er een god is die dat kan, dan is het onze God die wij vereren: Hij is in staat ons te bevrijden uit het laaiende vuur van een oven en Hij zal ons ontrukken aan uw greep, koning. Maar de koning zij ervan overtuigd, dat, ook als God ons niet redt, wij uw god niet zullen vereren en het gouden beeld dat u hebt opgericht niet zullen aanbidden.” Toen werd Nebukadnessar woedend op Sadrak, Mesak en Abednego en zijn gelaat vertrok; hij gaf bevel de oven zevenmaal heter te stoken dan gewoonlijk en de sterkste kerels uit zijn leger droeg hij op, Sadrak, Mesak en Abednego te binden, en in de laaiende vuuroven te werpen. Toen Nebukadnessar hun lofzang hoorde, was hij een en al verbazing; hij stond ijlings op en zei tot zijn raadsheren: “We hebben toch drie mannen geboeid in het vuur geworpen?” Zij gaven de koning ten antwoord: “Zeker, koning!” Hij hernam: “Maar ik zie vier mannen ongeboeid en zonder ietsel zich in het vuur bewegen; de vierde lijkt op een godenzoon.” Toen nam Nebukadnessar het woord en zei: “Geloofd zij de God van Sadrak, Mesak en Abednego: Hij heeft zijn engel gezonden om zijn dienaren te redden, die vol vertrouwen op Hem het bevel van de koning hebben overtreden en hun lichamen hebben prijsgegeven, omdat ze geen god wilden vereren of aanbidden dan hun eigen God.”

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (8, 31-42)

In die tijd zei Jezus tot de Joden die in Hem geloofden: “Indien gij trouw blijft aan mijn woord, zijt gij waarlijk mijn leerlingen. Dan zult ge de waarheid kennen en de waarheid zal u vrijmaken.” Men wierp op: “Wij zijn van Abrahams geslacht en nooit iemands slaaf geweest. Hoe kunt Gij dan zeggen: gij zult vrij worden?” Jezus antwoordde hun: “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: alwie zonde doet, is slaaf van de zonde, en de slaaf blijft niet voor eeuwig in het huis. De Zoon blijft voor eeuwig. Als de Zoon u vrijmaakt, zult gij werkelijk vrij zijn. Ik weet dat gij van Abrahams geslacht zijt; niettemin zoekt gij Mij te doden, omdat mijn woord bij u geen ingang vindt. Ik verkondig wat Ik bij de Vader heb gezien, maar gij doet wat gij van uw vader gehoord hebt.” Zij antwoordden Hem: “Onze vader is Abraham!” Daarop zei Jezus hun: “Als gij kinderen van Abraham zijt, doet dan ook de werken van Abraham. Thans echter zoekt gij Mij, een mens te doden, terwijl Ik u de waarheid heb gezegd, die Ik van God heb gehoord. Zoiets deed Abraham niet. Gij doet de werken van uw vader.” Zij zeiden Hem: “Wij zijn niet uit ontucht geboren; een vader hebben wij en dat is God.” Jezus zeide hun: “Als God uw vader was, zoudt gij Mij beminnen, want van God ben Ik uitgegaan en van Godswege ben Ik hier. Neen, Ik ben niet uit Mijzelf gekomen, maar Hij heeft Mij gezonden.”

Overweging

Vaderschap en zoonschap. Deze begrippen lijken centraal te staan in deze discussie tussen Jezus en enkele Joodse leiders. Waren zij geen zonen van Abraham? Had God hen niet uitgekozen uit alle volken op aarde en geroepen om zijn eigen volk te zijn? Ja en nee. Iemands kind zijn kun je op twee manieren opvatten. Je kunt een kind verwekken en dan is dat kind genetisch gezien jouw kind. Maar als dat kind niet onder jouw dak woont en jouw manier van denken, jouw opvattingen en levensinstelling niet overneemt dan ontbreekt er een wezenlijk deel van het kindschap. Voor veel Joodse leiders leek een zoon-van-Abraham-zijn sterk op het eerste soort zoonschap. God had hen aangenomen als zijn eigen kinderen en dat was het dan. Omdat zij niet probeerden hun vader na te volgen, misten ze het dieper gaande – en meer bevredigende – aspect van het kindschap van God. Natuurlijk benaderden niet alle Joden hun geloof op die manier. Maar sommigen waren er tevreden mee nakomelingen van Abraham te zijn, ook al ervoeren ze niet de blijdschap en de vrijheid die God met hen voor had. Broeders en zusters, we kunnen kinderen van God worden op de meest diepgaande en sterke manier die mogelijk is. We kunnen beginnen de gewoonten van onze Vader over te nemen, zijn opvattingen, zijn manier van doen. Daarom is Jezus ook gekomen. Hij is niet alleen gekomen om de zonde weg te doen. Hij is gekomen om ons te veranderen in zijn broeders en zusters, dragers van de familiegelegenheid (Johannes 1,12-13). “Een leerling van Jezus worden betekent de uitnodiging aannemen om tot Gods familie te behoren, om te leven in overeenstemming met zijn manier van leven” (Catechismus van de Katholieke Kerk, 2233). Elke dag biedt volop gelegenheden om die familiegelegenheid aan te nemen. Dat is niet altijd gemakkelijk maar het is ook niet al te moeilijk. We kunnen weigeren mee te doen aan roddel. We kunnen iemand vergeven die ons diep heeft gekwetst. We kunnen een handje helpen of anonieme diensten verlenen. Steeds wanneer we deze dingen doen, laten we de wereld zien dat we het voorrecht hebben aanvaard om leden van Gods familie te mogen zijn.

Gebed

Vader, dank U dat U Jezus naar ons toe hebt gestuurd. Dank U dat U ons vervult van Uw Geest en ons tot Uw kinderen maakt. Help me trouw te zijn aan Uw wet van de liefde zodat ik meer en meer mag gaan lijken op U. Amen. [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek (Genesis 17, 3-9)

In die dagen wierp Abram zich ter aarde, en God sprak tot hem: “Dit is mijn verbond met u: Gij zult de vader worden van een menigte volken. Gij zult niet langer Abram heten; uw naam zal Abraham zijn, want Ik maak u tot vader van een menigte volken. Ik zal u zeer vruchtbaar maken, volken zal Ik van u maken, zelfs koningen zullen uit u voortkomen. Ik sluit een verbond met u en uw nakomelingen, geslacht na geslacht, een altijddurend verbond: Ik zal uw God zijn en de God van uw nakomelingen. Geheel Kanaän, het land waar gij nu als vreemdeling verblijft, zal Ik aan u en uw nakomelingen geven om het voor altijd te bezitten, en Ik zal hun God zijn.” Verder zei God nog tot Abraham: “Gij van uw kant moet mijn verbond onderhouden, gij en uw nakomelingen, geslacht na geslacht.”

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (8, 51-59)

In die tijd zei Jezus tot de Joden: “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: als iemand mijn woord onderhoudt, zal hij in eeuwigheid de dood niet zien.” Toen zeiden de Joden Hem: “Nu weten wij zeker dat Gij van de duivel bezeten zijt. Want Abraham en de profeten zijn gestorven, terwijl Gij beweert: Als iemand mijn woord onderhoudt, zal hij in eeuwigheid de dood niet smaken. Zijt Gij soms groter dan onze vader Abraham, die wel gestorven is. Zelfs de profeten zijn gestorven. Voor wie houdt Gij uzelf wel?” Jezus antwoordde: “Als Ik Mijzelf verheerlijkt dan is mijn glorie niets; maar mijn Vader is het die Mij verheerlijkt, van wie gij zegt: Hij is onze God. Toch kent gij Hem niet. Ik daarentegen ken Hem en als Ik zou zeggen dat Ik Hem niet ken, zou Ik aan u gelijk zijn: een leugenaar. Maar Ik ken Hem en onderhoud zijn woord. Abraham, uw vader, juichte van vreugde bij de gedachte dat hij mijn dag zou zien; hij heeft hem gezien en zich verheugd.” Toen zeiden de Joden tot Hem: “Gij zijt nog geen vijftig jaar en Gij hebt Abraham gezien?” Jezus antwoordde hun: “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: voor Abraham werd, ben Ik.” Toen raaptten zij stenen op om Hem te stenigen, maar Jezus trok zich terug en verliet de tempel.

Overweging

Wie zich houdt aan mijn woord, zal de dood niet zien (Johannes 8,51)

Omdat Jezus eens voor al de dood heeft overwonnen, is zijn woord voor altijd levengevend. Het maakt ons nu levend, en dat leven blijft in ons en richt ons naar het eeuwige leven, net zoals een kompas altijd naar het noorden wijst. We kunnen zijn woord gebruiken om levengevende woorden te ontvangen en door te geven, maar ook om woorden die ten dode zijn te negeren en af te wijzen. Zo veel woorden die we elke dag horen, die we onszelf influisteren of tegen anderen zeggen zijn woorden ten dode: “Ik wil het hebben. Als ik dat koop dan zal ik me echt gelukkig voelen.” “Idioot! Je maakt er weer een troep van.” “Hoe kon ik het ook verwachten? Niemand geeft immers om me.” Jezus heeft beloofd dat zij die zijn woord vasthouden nooit de dood zullen zien. Welke woorden houdt u in uw hart en op uw lippen? Gelooft u dat in deze woorden echt de kracht schuilt om geestelijk leven of geestelijke dood te brengen? Misschien is het vandaag wel het geschikte moment om eens na te gaan wat voor woorden u bezigt – bewust maar ook onbewust – en hoe deze woorden overkomen bij de mensen om u heen. Ook onze herinneringen kunnen instrumenten ten dode of ten leven zijn. Als we onze aandacht richten op fouten uit het verleden – hetzij van onszelf, hetzij van iemand anders – dan wordt het verleden een blokkade die verhindert dat we ons kunnen openstellen voor Gods plan voor vandaag. Als we ons aan de andere kant Gods vele barmhartigheden en grote daden voor ons herinneren, bouwen we een blijvende relatie op van dankbaarheid en vertrouwen. We kunnen zelfs aan onze zonden terugdenken in het licht van Gods onvoorwaardelijke vergeving en het goede dat Hij laat voortkomen uit rampzalig schijnende omstandigheden. De Israëlieten kenden dit geheim. Elk jaar wanneer ze het Pascha vierden, vertelden ze het opnieuw als hun eigen persoonlijke ervaring, ook al lagen de eigenlijke gebeurtenissen ver in het verleden. In de tussenpsalm van vandaag (Psalm 105,4-9) herinnert de zanger het volk eraan: “Denk aan de wonderen die Hij verrichtte, aan zijn machtig woord, van tekens vergezeld” (vers 5).

Gebed

Jezus, U bent het levengevende Woord van God! U hebt me gered van de dood. Help me uw woord te ontvangen in mijn diepste wezen en dat leven te delen met iedereen die ik tegenkom. [-top-](#)

Eerste lezing uit het boek Jeremia (20, 10-13)

Ik hoor velen fluisteren: “Daar heb je ontzetting – overal.” Breng hem aan, ja, we brengen hem aan. Al mijn vrienden willen niets liever dan mij ten val brengen. Ze zeggen: ‘Misschien laat hij zich misleiden, dan overmeesteren we hem en kunnen we ons op hem wreken.’ God de Heer is bij mij als een machtig strijder. Mijn achtervolgers vallen neer, ze zullen niet overwinnen. Ze worden diep beschaamd, nooit bereiken ze iets. Hun schande duurt eeuwig, ze wordt nooit vergeten! God van de hemelse machten, die alles rechtvaardig onderzoekt, die hart en nieren doorgrondt, laat mij zien hoe Gij u op hen wreekt. Ik heb immers mijn zaak in uw handen gelegd. Zing een lied, een loflied voor de Heer uw God, want Hij heeft het leven van de arme uit de macht van de boosdoeners gered.

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (10, 31-42)

In die tijd raapten de Joden stenen op om Jezus te stenigen. Maar Jezus zei hun: “Ik heb voor uw ogen veel goede werken verricht, die uit de Vader voortkomen; om welk van die werken wilt gij Mij stenigen?” De Joden gaven Hem ten antwoord: “Niet om een goed werk stenigen wij U, maar om een godslastering: dat Gij, een mens, Uzelf tot God maakt.” Jezus antwoordde hun: “Staat er niet in uw Wet geschreven: Ik heb gezegd: gij zijt goden? Zij heeft hen tot wie het woord Gods gericht werd, goden genoemd, en de Schrift heeft bindende kracht. Maar waarom dan beschuldigt ge Mij, die door de Vader geheiligd en in de wereld gezonden werd, van godslastering als Ik Mijzelf Gods Zoon noem? Als Ik de werken van mijn Vader niet doe, behoeft gij Mij niet te geloven, maar zo Ik ze wel doe, gelooft dan die werken, als ge Mij niet wilt geloven. Dan zult gij inzien en erkennen, dat de Vader in Mij is en Ik in de Vader ben.” Toen probeerden zij opnieuw Hem te grijpen, maar Hij stelde zich buiten hun bereik. Hij ging terug naar de overkant van de Jordaan, naar de plaats waar Johannes aanvankelijk gedoopt had, en bleef daar. Velen kwamen tot Hem, want ze zeiden: “Johannes heeft weliswaar geen enkel teken gedaan, maar alles wat hij over deze man zei, was waar.” En velen begonnen daar in Hem te geloven.

Overweging

Hebt u wel eens het gevoel gehad dat men erop uit was u een hak te zetten? Of dat het was alsof iemand zijn best deed u onzeker of belachelijk te maken? Wel, dan bent u niet de enige. Feitelijk bent u in goed gezelschap. De beide lezingen van vandaag gaan over geloofshelden – Jeremia en Jezus – die reageren op publieke verdachtmaking, bedreiging en verraad. Hoe reageert u dus als u zich in een dergelijke situatie bevindt? Zegt u het Jeremia na: “HEER van de hemelse machten . . . laat mij zien hoe U wraak neemt” (Jeremia 20,12)? Of volgt u Jezus’ woorden: “heb je vijanden lief en bid voor wie je vervolgen, dan zullen jullie kinderen worden van je Vader in de hemel” (Matteüs 5,44-45)?

Denk je eens in dat je in Jeremia’s schoenen staat. Hij had de zware opdracht gekregen om oordeelsprofetieën te verkondigen over zijn eigenzinnige familie, vrienden en landgenoten (Jeremia 4,1+4). Hij bad de Heer om barmhartigheid, maar de mensen keerden zich tegen hem met plannen om hem te doden. Jeremia’s gebed in de eerste lezing van vandaag spreekt hij uit nadat hij ontdekt had dat er een tweede plan was om hem te vermoorden! Ondanks het feit dat Jeremia aan zijn gebed een ietwat wraakzuchtig verzoekje toevoegt, laat hij wel degelijk een bewonderenswaardige reactie zien op onrecht en boosaardigheid. Hij gaat met zijn gebroken hart naar God. En dit teken van vertrouwen heeft de Heer bijzonder behaagd. Hij troostte Jeremia, gaf hem kracht voor zijn opdracht en redde hem zelfs van “de macht van de boosdoeners” die erop uit waren hem te pakken (Jeremia 20,13). Denkt u dat u op dezelfde manier naar uw Vader toe kunt gaan? Dat kan inderdaad. Het zal Hem niet storen als u Hem over uw frustraties vertelt. En het is veel beter om het te uiten dan het op te kroppen. God kent uw hart en Hij is altijd bereid zijn hart voor u open te stellen wanneer u het uwe voor Hem uitstort. Wanneer u zich waagt aan deze openhartige, wederzijdse benadering, zult u zien hoe uw boze en gefrustreerde gebeden veranderen in gebeden van compassie en barmhartigheid. Geef God de tijd en Hij zal u veranderen!

Gebed

Vader, ik vertrouw erop dat U geduld met me zult hebben als ik mijn hart met U deel. Hoor alstublieft mijn gebed en leer me de weg van liefde en vergeving. Amen. [-top-](#)

Eerste lezing uit de Profeet Ezechiël (37, 21-28)

Zo zegt God de Heer: "Ik zal de kinderen van Israël, die overal verspreid onder de heidenvolken leven, bijeenbrengen en hen terugvoeren naar hun eigen grond. Ik zal hen tot één enkel volk maken, in het land, op de bergen van Israël, en één koning zal over hen allen regeren. Zij zullen niet langer twee volken zijn, niet langer verdeeld zijn over twee rijken. Zij zullen zich niet meer bezoedelen met hun afgoden, hun gruwelbeelden en al hun misdaden. Uit de trouweloosheden waaraan zij zich bezondigd hebben zal Ik hen verlossen en Ik zal hen reinigen, zodat zij mijn volk zijn en Ik hun God. Dan zal mijn dienaar David koning over hen zijn; zij zullen allen één herder hebben. Zij zullen leven volgens mijn geboden en mijn wetten werkelijk onderhouden. Zij zullen wonen in het land dat Ik mijn dienaar Jakob gegeven heb, het land waar hun vaders gewoond hebben; zij en hun kinderen en hun kleinkinderen zullen daar voor altijd wonen, en mijn dienaar David zal voor altijd hun vorst zijn. Ik zal met hen een verbond van vrede sluiten een altijddurend verbond zal het zijn. Ik zal hun een woonplaats geven, Ik zal hen talrijk maken en mijn heiligdom voor altijd onder hen vestigen. Mijn woning zal bij hen zijn. Zo zullen de heidenvolken weten, dat Ik, de Heer, Israël heilig maak, doordat mijn heiligdom voor altijd onder hen is."

Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (11, 45-56)

Vele Joden die in die dagen naar Maria waren gekomen zagen wat Jezus gedaan had, geloofden in Hem. Enigen van hen gingen echter naar de Farizeeën om hun te vertellen wat Jezus gedaan had. De hogepriesters en Farizeeën belegden daarop een zitting van het Sanhedrin en zeiden: "Wat doen we? Want die man verricht veel wonderen. Als wij Hem zijn gang laten gaan zullen ze allemaal in Hem geloven. Dan zullen de Romeinen komen en met de heilige plaats ook ons volk wegvagen." Maar een van hen, Kájafas, die dat jaar hogepriester was zei hun: "Gij begrijpt er niets van; ge denkt er niet aan, dat het beter voor u is, dat er één mens voor het volk sterft dan dat het hele volk ten onder gaat. "Dit zei hij niet uit zichzelf, maar als hogepriester van dat jaar profeteerde hij dat Jezus zou sterven voor het volk, en niet voor het volk alleen maar ook om de verstrooide kinderen van God samen te brengen. Van die dag af waren ze besloten Hem te doden. Jezus bewoog zich daarom niet meer openlijk onder de Joden, maar vertrok vandaar naar de streek bij de woestijn, en wel naar de stad Efraim waar Hij met zijn leerlingen verbleef. Toen echter het paasfeest van de Joden op handen was gingen velen uit de streek vóór Pasen naar Jeruzalem om zich te reinigen. Ze zochten naar Jezus en zeiden tot elkaar terwijl ze in de tempel stonden: "Wat dunkt u? Zou Hij niet naar het feest komen?"

Overweging

Gebed

Dank U, Vader, voor het voorbeeld dat Jozef vandaag voor ons is. Leer mij op U te reageren met dezelfde gehoorzaamheid en trouw. Mag mijn 'ja' tegen Uw wil vandaag iets zijn dat toekomstige generaties inspireert. Amen. [-top-](#)